

แผนพัฒนาการศึกษา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง
(พ.ศ. 2566 – 2570)

สำนักงานศึกษาธิการภาค 12

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

เอกสารหมายเลข 12/2564

กลุ่มยุทธศาสตร์การศึกษา

สำนักงานศึกษาธิการภาค 12

คำนำ

การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาในระดับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ. 2566 – 2570) ฉบับนี้ เป็นการดำเนินการโดยอาศัยอำนาจหน้าที่ที่ได้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 19/2560 เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 3 เมษายน พุทธศักราช 2560 โดยการประสานการบริหารงานระหว่างราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคให้เกิดการพัฒนาอย่างบูรณาการในระดับพื้นที่ของหลายจังหวัด โดยยึดการมีส่วนร่วมและประโยชน์สุขของประชาชนเป็นหลัก ในการกำหนดยุทธศาสตร์และบทบาทการพัฒนาการศึกษาในระดับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ให้เชื่อมโยงและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ นโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการ และยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด การพัฒนาด้านอื่น ๆ และนำไปสู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่ตามศักยภาพและโอกาสของบุคคลและชุมชนในแต่ละพื้นที่ต่อไป

สำนักงานศึกษาธิการภาค 12 ขอขอบคุณผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านทั้งระดับผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ ตลอดจนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีส่วนสำคัญในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ. 2566 – 2570) ในครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะได้นำไปปรับใช้ประโยชน์ อย่างเป็นรูปธรรมและบรรลุเป้าหมายต่อไป

สำนักงานศึกษาธิการภาค 12

กลุ่มยุทธศาสตร์การศึกษา

กันยายน 2564

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานศึกษาธิการภาค 12 รับผิดชอบพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง หรือ กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ประกอบด้วย จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดกาฬสินธุ์ อาศัยอำนาจหน้าที่ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 19/2560 เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 3 เมษายน พุทธศักราช 2560 ในการประสานการบริหารงานระหว่างราชการ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง เพื่อเกิดการพัฒนาด้านการศึกษาในพื้นที่อย่างบูรณาการ โดยยึดการมีส่วนร่วมและประโยชน์สุขของประชาชนเป็นหลัก ซึ่งการกำหนดยุทธศาสตร์และบทบาทการพัฒนาการศึกษาในระดับกลุ่มจังหวัดให้สนองเป้าหมาย มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ทิศทางการพัฒนาประเทศ นโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการ และยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด สำนักงานศึกษาธิการภาค 12 จึงจัดทำแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ. 2566 - 2570) เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่ ใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนระดับหน่วยงาน และแปลงสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามศักยภาพและโอกาสของบุคคลและชุมชนในแต่ละพื้นที่ต่อไป โดยมีสาระสำคัญ สรุปได้ดังนี้

วิสัยทัศน์ (VISION)

ประชากรทุกช่วงวัยในร้อยแก่นสารสินธุ์ ได้รับโอกาสในการเข้าถึงทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21 เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้

พันธกิจ (MISSION)

1. ส่งเสริม สนับสนุนประชากรทุกช่วงวัยได้รับโอกาส และความเสมอภาคทางการศึกษาที่ทั่วถึงเท่าเทียม มีคุณภาพ และพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้เพื่อรองรับการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพและทั่วถึง
2. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท ทุกระบบ ให้มีคุณภาพอย่างทั่วถึงตามมาตรฐานทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21
3. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยการใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี ดิจิทัล นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์
4. ส่งเสริมการผลิต พัฒนากำลังคน และทักษะเพื่อการประกอบอาชีพ ให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ตลาดแรงงาน และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก
5. ส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยคำนึงถึง สุขภาพอนามัยความปลอดภัย และการสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

6. ส่งเสริมระบบบริหารจัดการศึกษาแบบบูรณาการ สร้างเครือข่ายในการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม ยึดหลักธรรมาภิบาลเพื่อให้การบริหารจัดการศึกษามีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์

1. ผู้เรียนมีความรักในสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและมีความภาคภูมิใจในการเป็นพลเมืองไทย
2. ผู้เรียนทุกช่วงวัยเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ที่มีคุณภาพตามมาตรฐานอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพและทั่วถึง
3. ประชากรทุกช่วงวัยมีทักษะการเรียนรู้และทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์
4. ผลิตและพัฒนากำลังคนให้เกิดองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยี วิจัย นวัตกรรมเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันระดับจังหวัด ประเทศ และอาเซียนสู่สากล
5. ประชากรทุกช่วงวัยมีศักยภาพในการประกอบอาชีพ ตรงตามความต้องการของการพัฒนาพื้นที่ร้อยแก่นสารสินธุ์ และการพัฒนาประเทศ
6. ผู้เรียนทุกช่วงวัย มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง มีคุณธรรม จริยธรรม ดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง .
7. หน่วยงานการศึกษามีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล และมีระบบการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ เน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงและเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง
2. การสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
3. การพัฒนาผู้เรียนทุกช่วงวัย ให้มีคุณภาพตามคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21
4. การพัฒนาการจัดการศึกษา การผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีศักยภาพในการประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่และความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
5. การจัดการศึกษา เพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
6. .การบริหารจัดการศึกษาและระบบการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนา ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงและเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง

1.1 ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และความปรองดอง สมานฉันท์

1.2 การสร้างและส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี ตามรอยพระยุคลบาทด้านการศึกษาสู่การปฏิบัติ รวมทั้งโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริที่เกี่ยวกับการศึกษา

1.3 ส่งเสริมการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ

1.4 การจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง เพื่อบริหารการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ ได้แก่ ภัยพิบัติ ภัยโรคอุบัติใหม่ ภัยจากยาเสพติด อาชญากรรมทางไซเบอร์ การค้ามนุษย์ เป็นต้น

1.5 การสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน เพื่อการจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคง

1.6 ฝึกระวังภัยทุกรูปแบบที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ครู และสถานศึกษา โดยเฉพาะภัยจากยาเสพติด อาชญากรรมทางไซเบอร์ การค้ามนุษย์ และโรคระบาดต่าง ๆ

1.7 ส่งเสริมการนำหลักธรรมทางศาสนาเพื่อเป็นเครื่องมือพัฒนาทุนมนุษย์ ให้มีคุณค่า และคุณภาพสู่เป้าหมายของการศึกษาที่ยั่งยืนและมั่นคง

1.8 ปลุกฝังผู้เรียนให้มีหลักคิดที่ถูกต้องด้านคุณธรรม จริยธรรม และเป็นผู้มีความพอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา โดยใช้กระบวนการลูกเสือ และยุวกาชาด

1.9 ส่งเสริมผู้เรียนได้ขยายพื้นที่การเรียนรู้ออกไปนอกห้องเรียน รวมถึงการเชื่อมเครือข่ายทางสังคมออนไลน์เพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างเท่าทัน ตลอดจนการมีพฤติกรรมที่สะท้อนการรู้คิด การมารยาท จริยธรรมเกี่ยวกับการใช้สื่อและสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต

1.10 ส่งเสริม สนับสนุนและดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา รวมทั้งให้ความรู้เยาวชนถึงภัยยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง

1.11 ส่งเสริมการป้องกัน แก้ไข และคุ้มครองความประพฤตินักเรียน นักศึกษา

1.12 ส่งเสริมการเรียนรู้ที่สอดคล้องตามบริบทความหลากหลายทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

1.13 ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาจัดกระบวนการเรียนรู้ให้เด็กและเยาวชนมีภูมิคุ้มกันต่อภัยคุกคามและการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21

1.14 ส่งเสริม สนับสนุนคนทุกช่วงวัยได้รับการศึกษา การดูแลและป้องกันภัยคุกคามในชีวิตรูปแบบใหม่

1.15 ส่งเสริมสนับสนุนคนทุกช่วงวัยให้มีจิตสำนึกการเป็นผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาชาติ มีจิตอาสา การอยู่ร่วมกันและยอมรับความแตกต่างในสังคมไทยบนหลักการประชาธิปไตย

1.16 รวบรวม พัฒนา จัดทำเอกสาร สื่อ องค์ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น พหุวัฒนธรรมที่มีมิติ การเรียนรู้เชิงบูรณาการ (Blended Based Learning) ที่ให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะชีวิตของตนเอง เชื่อมโยงกับภูมิปัญญาและภูมิสังคมได้ อย่างสมดุล ยอมรับและเห็นคุณค่าในความแตกต่างหลากหลาย รวมถึงสร้างเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม

แนวทางการพัฒนาประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

- 2.1 การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยจัดให้มีระบบการศึกษาและระบบฝึกอบรม บนฐานสมรรถนะที่มีคุณภาพและยืดหยุ่น
- 2.2 การพัฒนาหลักสูตรการจัดประสบการณ์เด็กปฐมวัย เน้นการพัฒนาอย่างรอบด้านทั้งใน ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมจิตใจ สติปัญญา รวมทั้งส่งเสริมความถนัด ความสนใจ เป็นรายบุคคล
- 2.3 ส่งเสริมการพัฒนาเด็กปฐมวัย และพัฒนาศักยภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษา และผู้ดูแลเด็กปฐมวัยให้สามารถจัดการศึกษาระดับปฐมวัยได้อย่างมีคุณภาพ
- 2.4 การเพิ่มโอกาสและการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา และผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ
- 2.5 สร้างความเข้มแข็งของระบบการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ให้เกิดผลเป็นรูปธรรม
- 2.6 ส่งเสริมการจัดระบบเทียบโอน การประเมินจบระดับการศึกษา ของหน่วยงานทาง การศึกษาในพื้นที่ เพื่อสนองการพัฒนาศักยภาพของแต่ละบุคคล ให้เกิดคุณภาพ และมาตรฐาน
- 2.7 สนับสนุนการพัฒนาแหล่งเรียนรู้เพื่อการศึกษาที่สอดคล้องกับความสนใจ และวิถีชีวิต ของผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมาย
- 2.8 จัดทำระบบฐานข้อมูลทางการศึกษา เพื่อตรวจสอบ ป้องกัน และแก้ไขปัญหาเด็กหลุด เด็กออกกลางคัน อัตราการเข้าเรียน การจบการศึกษาและการเรียนต่อของประชากรวัยเรียนในแต่ละช่วงชั้น
- 2.9 ส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยให้ผู้เรียนเข้าถึงการเรียนรู้อย่าง ทัวถึงและมีคุณภาพ ทั้งสายสามัญและสายอาชีพ สอดคล้องกับบริบทของแต่ละพื้นที่ ชุมชนท้องถิ่น โดยเฉพาะวัยกำลังแรงงานและผู้สูงอายุ
- 2.10 ส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชนจัดแหล่งเรียนรู้ในพื้นที่ โดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยอาศัยความร่วมมือจากภาครัฐ เอกชน และชุมชน
- 2.11 พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาสำหรับผู้เรียนทุกช่วงวัย
- 2.12 พัฒนาระบบข้อมูลด้านการศึกษา ที่มีมาตรฐาน เชื่อมโยงและเข้าถึงได้
- 2.13 ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งเรียนรู้สื่อตำราเรียนและสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้มีคุณภาพ มาตรฐานและประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้โดยไม่จำกัดเวลา และสถานที่
- 2.14 ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยดิจิทัลแพลตฟอร์มการเรียนรู้ด้วยดิจิทัลแห่งชาติ (Digital

Learning Reform : National Digital Learning Platform (NDLP) ไปสู่โรงเรียน นักเรียน และครูทั่วประเทศ โดยเฉพาะในท้องถิ่นห่างไกล

2.15 ส่งเสริม สนับสนุนสถานศึกษาที่ขาดแคลนครู ใช้ช่องทางการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) และการจัดการศึกษาทางไกลผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ (DLIT) รวมถึงการส่งเสริมการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลายตามความเหมาะสม

2.16 ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาให้กับผู้เรียนที่พิการ ด้อยโอกาส และเด็กพิเศษให้สามารถเข้ารับบริการการศึกษาอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ

แนวทางการพัฒนาประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนทุกช่วงวัย ให้มีคุณภาพตามคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21

3.1 พัฒนาระบบการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกระดับ ทุกประเภทการศึกษา รวมถึงจัดกิจกรรมเสริมทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะสารสนเทศ สื่อ เทคโนโลยี ทักษะชีวิตและอาชีพ

3.2 ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพตามคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21

3.3 พัฒนาระบบการเรียนการสอนที่เสริมสร้างพหุปัญญาในรูปแบบที่หลากหลาย สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

3.4 พัฒนาระบบการเรียนรู้เชิงบูรณาการที่เน้นการลงมือปฏิบัติ มีการสะท้อนความคิด/ ทบทวนไตร่ตรอง

3.5 ส่งเสริมสนับสนุนให้คนทุกช่วงวัยมีทักษะความรู้ความสามารถและการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างเหมาะสมตามทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

3.6 พัฒนาระบบการเรียนรู้ ที่ให้ผู้เรียนสามารถกำกับการเรียนรู้ของตนได้ เพื่อให้สามารถนำองค์ความรู้ไปใช้สร้างรายได้ รวมถึงมีทักษะด้านวิชาชีพและทักษะชีวิต

3.7 พัฒนาการวัดผลในเชิงทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ มากกว่าการวัดระดับความรู้

3.8 พัฒนาโปรแกรมประยุกต์หรือสื่อการเรียนรู้ดิจิทัลที่มีคุณภาพที่นักเรียน นักศึกษาและประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองผ่านเทคโนโลยีสมัยใหม่

3.9 ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพสถาบันการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญและมีความโดดเด่นเฉพาะสาขา

3.10 สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ พัฒนาศูนย์วิจัยเฉพาะทาง ศูนย์ฝึกอบรม และศูนย์ทดสอบในระดับภาค

3.11 ส่งเสริมการจัดทำหลักสูตรอัตลักษณ์ท้องถิ่นที่บูรณาการการเรียนการสอนในวิชาหลัก เพื่อการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ อนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีที่ดีงาม ภูมิปัญญาตัวตนท้องถิ่น

สังคมชาติ พันธุ์ และสภาพทั่วไปอันหลากหลายตามบริบทของพื้นที่แต่ละจังหวัด รวมทั้งส่งเสริมการนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนรู้ในระบบ/นอกระบบ

3.12 ส่งเสริมให้ใช้ภาษาท้องถิ่นร่วมกับภาษาไทยเป็นสื่อจัดการเรียนการสอนในพื้นที่ที่ใช้ภาษาอย่างหลากหลาย เพื่อวางรากฐานให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการคิดวิเคราะห์ รวมทั้งมีทักษะการสื่อสารและใช้ภาษาที่สามในการต่อยอดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.13 พัฒนาครู และผู้บริหารสถานศึกษา ให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องระบบหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล และสามารถบรรลุเป้าหมายคุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรที่กำหนดและให้เป็นไปตามบริบททั้งสภาพภูมิศาสตร์ และศักยภาพของผู้เรียน

3.14 พัฒนาครูให้มีศักยภาพในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย เหมาะสมกับการพัฒนาผู้เรียนในบริบทที่ประสบอยู่ได้อย่างมีคุณภาพตาม

แนวทางการประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาการจัดการศึกษา การผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีศักยภาพในการประกอบอาชีพ ที่ สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่และความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

4.1 สร้างภาคีเครือข่ายเพื่อเสริมความเข้มแข็งของกระบวนการผลิตและพัฒนากำลังคน

4.2 จัดหลักสูตรการเรียนรู้ ให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละช่วงวัยสอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ สถานประกอบการ และความเป็นอัตลักษณ์ของท้องถิ่น

4.3 สนับสนุนให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาลิตกำลังแรงงานที่มีคุณภาพ ตามความเป็นเลิศของแต่ละ สถานศึกษาและตามบริบทของพื้นที่ รวมทั้งสอดคล้องกับความต้องการของประเทศทั้งในปัจจุบันและอนาคต

4.4 สนับสนุนให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพ และจัดการเรียนการสอนด้วยเครื่องมือปฏิบัติที่ทันสมัยและสอดคล้องกับเทคโนโลยี โดยเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis) และทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศ

4.5 ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการในทุกภาคส่วนจัดการเรียนการสอนในระดับอาชีวศึกษาด้วยระบบทวิภาคี ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเลือกอาชีพได้ก่อนเลือกวิชาเรียน

4.6 ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมการแนะแนวอาชีพในสถานศึกษา และรณรงค์สร้างค่านิยมและกระบวนการศึกษาต่อสายอาชีพ และภาพลักษณ์การอาชีวศึกษา ปรับค่านิยม ให้กับนักเรียน นักศึกษา ผู้ปกครองอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง

4.7 สร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางการศึกษาอาชีพระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด เพื่อขับเคลื่อนการศึกษาด้านอาชีพในพื้นที่ ร่วมกันพัฒนาหลักสูตรอาชีพ ตรงความต้องการของพื้นที่ โดยภาคี ความร่วมมือจากทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ เอกชน ชุมชน และสถานประกอบการ

4.8 ส่งเสริมการฝึกอาชีพนอกระบบการศึกษาให้หลากหลายของผู้ใช้แรงงาน เยาวชนที่หลุดจากระบบการศึกษา ตามความต้องการของสังคม และเศรษฐกิจภูมิภาคอาเซียน

4.9 ส่งเสริมและจัดแหล่งเรียนรู้ฝึกออาชีพในพื้นที่ให้หลากหลายทั่วถึงตามความ ต้องการของผู้เรียน การจัดการศึกษาทางเลือกทุกระดับทั้งสายสามัญและสายอาชีพ

4.10 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ หลักสูตรของสถานศึกษากับสถานประกอบการจัดการเรียน การสอน ระบบทวิศึกษา ทวิภาคี เพื่อเปิด โอกาสและสร้างทางเลือกต่างๆที่เหมาะสมสอดคล้องความถนัด ให้แก่ผู้เรียน

4.11 ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน ในลักษณะการฝึกประสบการณ์ระหว่างเรียน

4.12 ส่งเสริมการเรียนการสอนและการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เกิดทักษะความเข้าใจและ ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ทักษะภาษาที่ 3 ทักษะและความรู้ในการเป็นผู้ประกอบการ

4.13 ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน และการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับ บริบทพื้นที่

4.14 สนับสนุนการพัฒนาแหล่งเรียนรู้เพื่อการศึกษาที่สอดคล้องกับความสนใจ และวิถีชีวิตของ ผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมาย

4.15 พัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในสาขาบริการด้านการท่องเที่ยว และการเกษตรสมัยใหม่

4.16 ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาและสถานประกอบการ เพื่อจัด หลักสูตรทวิภาคี ให้ผู้เรียนได้ฝึกประสบการณ์ควบคู่กับการเรียนวิชาพื้นฐาน

4.17 การส่งเสริมการจัดทำรูปแบบการพัฒนาต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐานกับ อาชีวศึกษาและอุดมศึกษา

แนวทางการพัฒนาประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การจัดการศึกษา เพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

5.1 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หลักสูตรสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการที่เป็น มิตรกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.2 ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม

5.3 ส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

5.4 พัฒนาองค์ความรู้ งานวิจัยและนวัตกรรม ด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หลักสูตรสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการที่เป็น มิตร กับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.5 ส่งเสริมการจัดทำหลักสูตรอัตลักษณ์ท้องถิ่นที่บูรณาการการเรียนการสอนในวิชาหลัก เพื่อการเรียนรู้การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมตามบริบทของพื้นที่แต่ละจังหวัด รวมทั้งส่งเสริมการนำหลักสูตรไป ใช้ในการเรียนรู้ในระบบ/นอกระบบ

5.6 เสริมสร้างวิถีการเรียนรู้ด้านสิ่งแวดล้อม โดยความร่วมมือกัน ปลูกฝัง สืบค้น และถ่ายทอด ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการศึกษาและระบบการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

6.1 ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยศักยภาพการจัดการศึกษาของพื้นที่เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาการศึกษาของพื้นที่ รวมทั้งเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาทุกระดับ/ประเภทโดยยึดพื้นที่เป็นฐาน (Cluster-based, Area-based)

6.2 กำกับ ติดตาม ประเมินผล สรุปรายงานผล การดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษาของพื้นที่ และการดำเนินงานตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ

6.3 ครู และบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการพัฒนาตามมาตรฐานวิชาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ เต็มตามศักยภาพสอดคล้องตามความต้องการของสถานศึกษาและบริบทของพื้นที่

6.4 พัฒนาครูให้มีศักยภาพในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลายเหมาะสมกับการพัฒนาผู้เรียนในบริบทที่ประสบอยู่ได้อย่างมีคุณภาพ โดยใช้เทคโนโลยี เครื่องมือที่ทันสมัย

6.5 การสรรหาผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.6 จัดหาอุปกรณ์ /ทรัพยากรพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้กับผู้เรียนอย่างเพียงพอทั่วถึง

6.7 พัฒนาระบบการบูรณาการเชื่อมโยงข้อมูลการศึกษาทุกระดับ/ประเภทการศึกษา

6.8 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการหน่วยงานทางการศึกษาและสถานศึกษาให้เป็นองค์กรที่ทันสมัยโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการ

6.9 การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภท เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

6.10 ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการเสริมสร้างและการปกป้องคุ้มครองระบบคุณธรรมของข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษาในพื้นที่

6.11 กำกับดูแล เร่งรัด นิเทศติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการศึกษาของหน่วยงานการศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการในพื้นที่ มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ในเชิงบูรณาการภารกิจอย่างทันทั่วถึง รวดเร็ว ลดภาระงาน

6.12 ส่งเสริม สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นภาคีเครือข่าย และสร้างแรงจูงใจในรูปแบบต่างๆ ให้ภาคีเครือข่ายร่วมจัดและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในชุมชนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

6.13 สร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือด้านการจัดการศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย/สถาบันการศึกษา กับสถานศึกษาในภูมิภาค/จังหวัดอย่างต่อเนื่อง สร้างสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้

6.14 ส่งเสริมการขับเคลื่อนการยกระดับคุณภาพการศึกษาและประสิทธิภาพการศึกษาจังหวัดโดยผานกลไกของคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด (กศจ.)

ทั้งนี้ การพัฒนาการศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง จะประสบความสำเร็จบรรลุตามเป้าประสงค์ และเกิดผลเป็นรูปธรรม จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกหน่วยงานในพื้นที่ร่วมกันขับเคลื่อนแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ. 2566 – 2570) สู่การปฏิบัติ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
บทสรุปผู้บริหาร	ข
สารบัญ	ฅ
สารบัญตาราง	ฐ
ส่วนที่ 1 บทนำ	1
หลักการและเหตุผล	1
บทบาทและหน้าที่	2
ข้อมูลพื้นฐานทางกายภาพในพื้นที่กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์	2
สถานการณ์และแนวโน้มด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	9
ส่วนที่ 2 ความสอดคล้องของแผน 3 ระดับกับการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา	20
แผนระดับที่ 1	21
ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580)	21
แผนระดับที่ 2	24
แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	24
แผนปฏิรูปประเทศ	33
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)	37
แผนระดับที่ 3	46
แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560 - 2579)	46
แผนยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ. 2563-2565)	50
แผนบูรณาการด้านศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565	53
แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ. 2566 - 2570)	62
เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (พ.ศ. 2559 - 2573)	64
คำแถลงนโยบายการจัดการศึกษา ของนางสาวตรีนุช เทียนทอง	65
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2564)	
แผนผังความเชื่อมโยงแผน 3 ระดับ ของประเทศสู่แผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565	69
ส่วนที่ 3 สถานการณ์ที่มีผลต่อการพัฒนาการศึกษาในพื้นที่ร้อยแก่นสารสินธุ์	70
ข้อมูลพื้นฐานด้านการศึกษา	70
ดัชนีทางการศึกษา (Educational Index)	82
การวิเคราะห์สถานการณ์ (SWOT Analysis)	92

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ 4 สารสำคัญของแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลาง พ.ศ. 2566 - 2570	96
วิสัยทัศน์ (VISION)	96
พันธกิจ (MISSION)	96
เป้าประสงค์ (GOAL)	96
ประเด็นยุทธศาสตร์	97
ส่วนที่ 5 การขับเคลื่อนแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ. 2566 - 2570) สู่การปฏิบัติ	116
หลักการและกลไกสำคัญ	116
แนวทางในการขับเคลื่อนแผนฯ สู่การปฏิบัติ	118
ภาคผนวก	122
คำสั่งคณะทำงานฯ	123
คณะผู้จัดทำเอกสาร	127

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 1-1 ข้อมูลจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแยกรายจังหวัด	6
ตารางที่ 1-2 แสดงจำนวนประชากรปี พ.ศ. 2563	6
ตารางที่ 1-3 แสดงจำนวนประชากรปี พ.ศ. 2563 ในพื้นที่รับผิดชอบ แยกตามช่วงอายุ	7
ตารางที่ 1-4 แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	9
ตารางที่ 1-5 แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ปี 2559	10
ตารางที่ 1-6 ดัชนีย่อยด้านการศึกษา	18
ตารางที่ 1-7 ดัชนีย่อยด้านการศึกษา รายตัวชี้วัดย่อย	19
ตารางที่ 3-1 จำนวนสถานศึกษาในพื้นที่ของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 ปีการศึกษา 2563	71
ตารางที่ 3-2 จำนวนบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา	72
ตารางที่ 3-3 จำนวนครู ปีการศึกษา 2563	73
ตารางที่ 3-4 จำนวนนักเรียนและนักศึกษา 3 ปีย้อนหลัง (ปี พ.ศ. 2561 – 2563)	74
ตารางที่ 3-5 จำนวนนักเรียนในระบบ ปีการศึกษา 2561 – 2563	75
ตารางที่ 3-6 จำนวนนักเรียนนอกระบบโรงเรียน ปีการศึกษา 2561 - 2563	76
ตารางที่ 3-7 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2561 – 2563 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	77
ตารางที่ 3-8 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2561 – 2563 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	78
ตารางที่ 3-9 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2561 – 2563 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	78
ตารางที่ 3-10 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET)	79
ตารางที่ 3-11 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน (N-NET) ระดับชั้นประถมศึกษา	80
ตารางที่ 3-12 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน (N-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	81
ตารางที่ 3-13 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน (N-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	81
ตารางที่ 3-14 ฐานข้อมูลด้านการศึกษาเพื่อใช้ประโยชน์ในการวางแผน การบริหารจัดการศึกษา	89

ส่วนที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 3 มาตรา 9 ได้กำหนดไว้ว่าการบริหารราชการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐให้ส่วนราชการปฏิบัติ ดังนี้ 1) ก่อนจะดำเนินการตามภารกิจใด ส่วนราชการต้องจัดทำแผนปฏิบัติราชการไว้เป็นการล่วงหน้า 2) การกำหนดแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการตาม (1) ต้องมีรายละเอียดของขั้นตอนระยะเวลาและงบประมาณที่จะต้องใช้ในการดำเนินการของแต่ละขั้นตอน เป้าหมายของภารกิจ ผลสัมฤทธิ์และตัวชี้วัดความสำเร็จของภารกิจ ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 มาตรา 7 ประกอบ มาตรา 33 กำหนดให้ส่วนราชการจัดให้มีการทบทวนภารกิจของตนว่าภารกิจใดมีความจำเป็นหรือสมควรที่จะยกเลิก ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงการดำเนินการต่อไป หรือไม่ โดยคำนึงถึงยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมถึงกำลังเงินงบประมาณของประเทศ ความคุ้มค่าของภารกิจและสถานการณ์อื่นประกอบกัน ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2562 เห็นชอบให้หน่วยงานของรัฐบาลปรับปรุงแผนระดับ 3 ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ นั้น

ดังนั้น เพื่อให้เป็นตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 และบทบาทหน้าที่ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ รวมถึงสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล (พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี) กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ ร่างกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (2566 – 2570) นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2558 – 2564) นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ รวมถึงบริบทในพื้นที่ของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 แผนพัฒนาทางการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ. 2566 - 2570) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือกำหนดทิศทางการพัฒนาการศึกษาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง รับผิดชอบพื้นที่ 4 จังหวัดในเขตตรวจราชการที่ 12 ประกอบด้วย จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดกาฬสินธุ์ หรือกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ และให้หน่วยงานใช้เป็นแนวทางในการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามทิศทางที่วางไว้

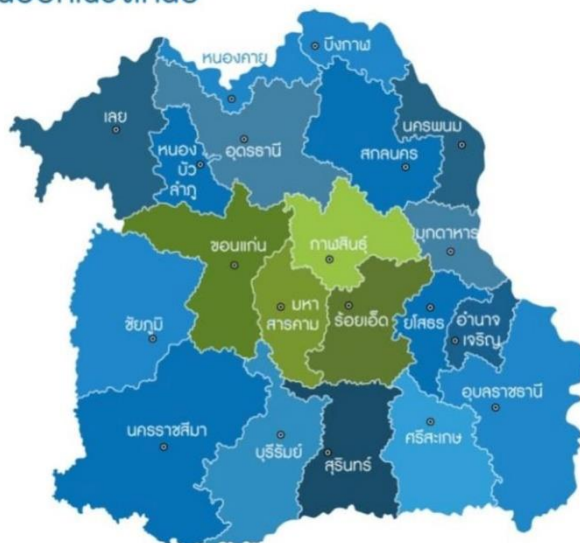
ภาพที่ 1-1 ภาพแผนที่ตั้งของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12

พื้นที่ของกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ รวม 19.6 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 17 ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยจังหวัดขอนแก่น มีพื้นที่มากที่สุด รองลงมาได้แก่ จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดกาฬสินธุ์ และจังหวัดมหาสารคามตามลำดับ และมีพื้นที่ป่าไม้ประมาณ 1.80 ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 10 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ บนพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำชี ที่อยู่ตอนกลางของพื้นที่และที่ราบลุ่มแม่น้ำมูลซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของพื้นที่โดยทิศตะวันตกและทิศเหนือจะมีสภาพเป็นภูเขา เทลาดมาทางทิศตะวันออก

ภาพที่ 1-2 ภาพพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

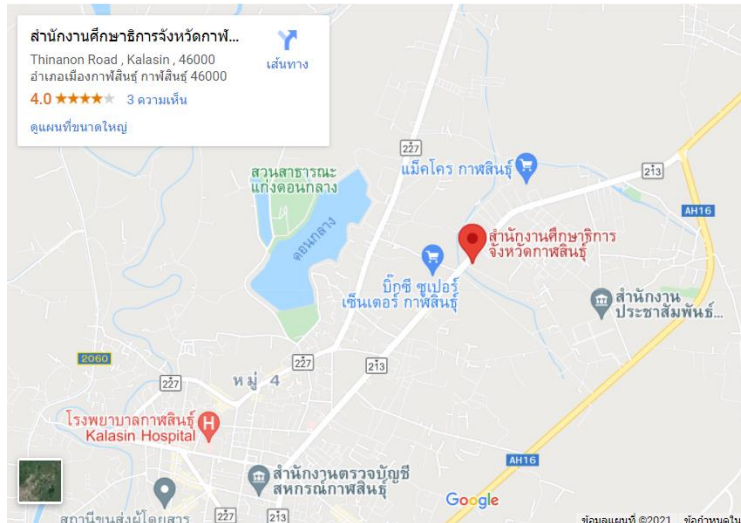

อาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

- ทิศเหนือ ติดต่อกับ จังหวัดเลย หนองบัวลำภู อุดรธานี และสกลนคร
- ทิศใต้ ติดต่อกับ จังหวัดศรีสะเกษ สุรินทร์ บุรีรัมย์ และนครราชสีมา
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับ จังหวัดมุกดาหาร ยโสธร
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับ จังหวัดชัยภูมิ เพชรบูรณ์

ภาพที่ 1-3 ภาพอาณาเขตพื้นที่ติดต่อของกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์

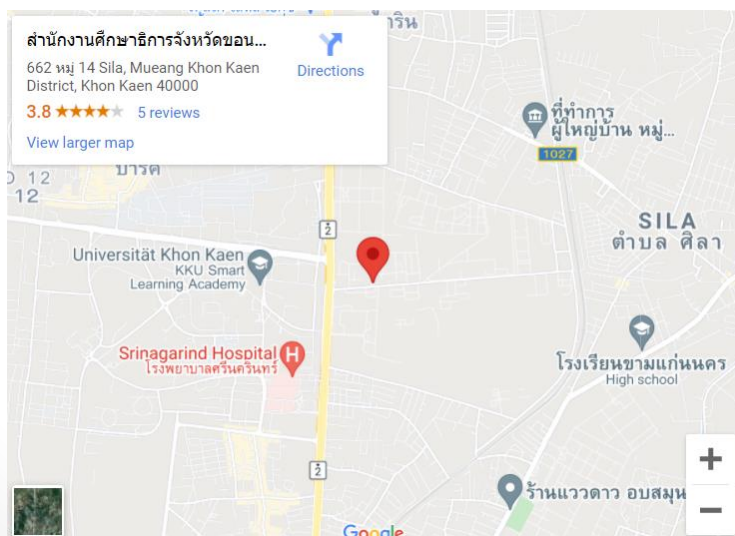
1.2 สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์ ตั้งอยู่เลขที่ 72/1 ถนนเกษตรสมบูรณ์ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ รหัสไปรษณีย์ 46000 หมายเลขโทรศัพท์ 0 4301 9755 ตั้งอยู่ตอนกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ห่างจากกรุงเทพมหานคร 520 กิโลเมตร อาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

- ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดสกลนคร และ จังหวัดอุดรธานี
- ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดร้อยเอ็ด และจังหวัดมหาสารคาม
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดสกลนครและจังหวัดมุกดาหาร
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดมหาสารคาม

ภาพที่ 1-4 ภาพแผนที่ที่ตั้งของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์

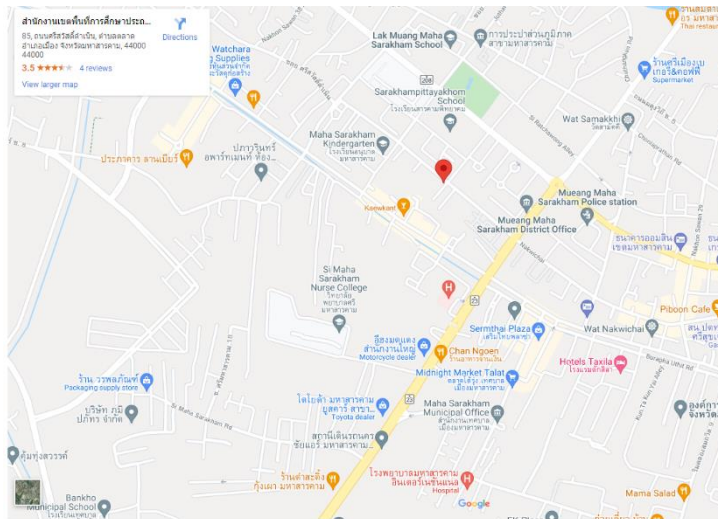
1.3 สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดจังหวัดขอนแก่น ตั้งอยู่เลขที่ 662 หมู่ที่ 14 ตำบลศิลา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น รหัสไปรษณีย์ 40000 หมายเลขโทรศัพท์ 0 4323 4634 โทรสาร 0 4323 4636 ตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 15 – 17 องศาเหนือและเส้นแวงที่ 101 – 103 องศาตะวันออกซึ่งอยู่บริเวณตอนกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือห่างจากกรุงเทพมหานคร 445 กิโลเมตร อาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

- ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดอุดรธานี และหนองบัวลำภู
- ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดนครราชสีมาและบุรีรัมย์
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดกาฬสินธุ์และมหาสารคาม
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดชัยภูมิและเพชรบูรณ์

ภาพที่ 1-5 ภาพแผนที่ที่ตั้งของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดขอนแก่น

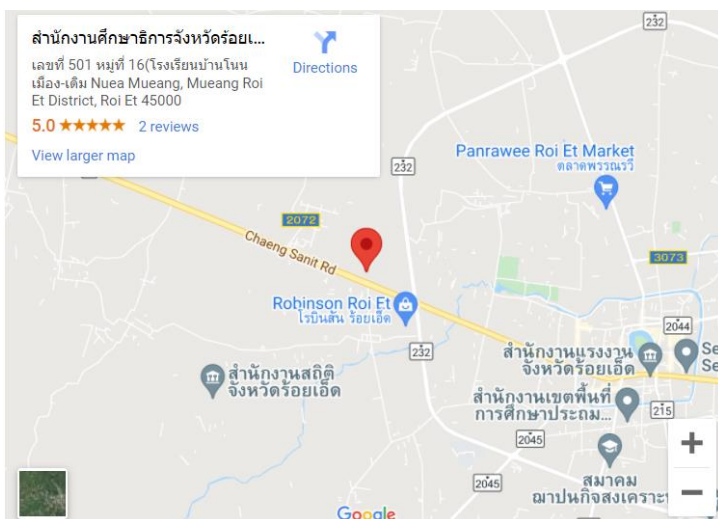
1.4 สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม ตั้งอยู่เลขที่ 85 ถนนศรีสวัสดิ์-ดำเนิน ตำบลตลาด อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม รหัสไปรษณีย์ 44000 หมายเลขโทรศัพท์ 0 4372 3623 โทรสาร 0 4372 3618 ตั้งอยู่บริเวณตอนกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เส้นรุ้งที่ 15 องศา 25 ลิปดา และ 16 องศา 40 ลิปดาเหนือ เส้นแวงที่ 102 องศา 50 ลิปดา และ 103 องศา 30 ลิปดา ตะวันออก อาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

- ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดขอนแก่น และจังหวัดกาฬสินธุ์
- ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดสุรินทร์และจังหวัดบุรีรัมย์
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดกาฬสินธุ์และจังหวัดร้อยเอ็ด
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดบุรีรัมย์

ภาพที่ 1-6 ภาพแผนที่ตั้งของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม

1.5 สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดร้อยเอ็ด ตั้งอยู่เลขที่ 501 หมู่ที่ 16 ตำบลเหนือเมือง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด รหัสไปรษณีย์ 45000 หมายเลขโทรศัพท์ 0 4362 4093 ตั้งอยู่ตอนกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครระยะทาง 512 กิโลเมตร อาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

- ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดกาฬสินธุ์และมุกดาหาร
- ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดยโสธร
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดมหาสารคาม

ภาพที่ 1-7 ภาพแผนที่ตั้งของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดร้อยเอ็ด

2. การปกครอง แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 77 อำเภอ 662 ตำบล 8,303 หมู่บ้าน ในส่วนการปกครองท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 4 แห่ง เทศบาลนคร 1 แห่ง เทศบาลเมือง 10 แห่ง เทศบาลตำบล 244 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 463 แห่ง

ตารางที่ 1-1 ข้อมูลจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแยกรายจังหวัด (เรียงตามตัวอักษร)

ลำดับ	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	จำนวน (แห่ง)					รวม (แห่ง)
					อบจ.	ทน.	ทม.	ทต.	อบต.	
1	กาฬสินธุ์	18	135	1,585	1	-	2	77	71	151
2	ขอนแก่น	26	198	2,331	1	1	6	77	140	225
3	มหาสารคาม	13	133	1,944	1	-	1	18	123	143
4	ร้อยเอ็ด	20	193	2,446	1	-	1	72	129	203
สรภ. 12		77	663	8,306	4	1	10	244	463	722

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ปี พ.ศ. 2563

3. ประชากร ในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 มีข้อมูลจากสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ที่ได้แยกประชากรตามเพศในจังหวัดพื้นที่รับผิดชอบ ได้แก่ จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ในปี พ.ศ. 2563 ประชากรเพศหญิงในจังหวัดขอนแก่นมีจำนวนมากที่สุด คือ 912,069 คน รองลงมาคือประชากรหญิงในจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 654,422 คน ประชากรหญิงในจังหวัดกาฬสินธุ์ มีจำนวน 493,728 คน และประชากรหญิงในจังหวัดมหาสารคาม มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 486,163 คน รวมจำนวนประชากรในพื้นที่ทั้งชายและหญิงทั้งสิ้น 5,024,006 คน ดังตารางที่ 1-2

ตารางที่ 1-2 แสดงจำนวนประชากรปี พ.ศ. 2563 ในพื้นที่รับผิดชอบ 4 จังหวัด แยกตามเพศ

จังหวัด	เพศ	รวม
พื้นที่รับผิดชอบ ของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12	รวม	5,024,006
	ชาย	2,477,624
	หญิง	2,546,382
ร้อยเอ็ด	รวม	1,298,640
	ชาย	644,218
	หญิง	654,422
ขอนแก่น	รวม	1,794,531
	ชาย	882,462
	หญิง	912,069

จังหวัด	เพศ	รวม
มหาสารคาม	รวม	953,660
	ชาย	467,497
	หญิง	486,163
กาฬสินธุ์	รวม	977,175
	ชาย	483,447
	หญิง	493,728

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ ,เว็บไซต์, statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/01.aspx

ประชากรจำแนกตามช่วงอายุในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 ประชากรช่วงวัยทำงาน อายุ 22-59 ปี มีจำนวนมากที่สุด 2,929,995 คน รองลงมาคือ ช่วงวัยสูงอายุ 60 ปีขึ้นไป 894,825 คน และช่วงอายุ 0-2 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 123,133 คน ดังตารางที่ 1-3

ตารางที่ 1-3 แสดงจำนวนประชากรปี พ.ศ. 2563 ในพื้นที่รับผิดชอบ 4 จังหวัด แยกตามช่วงอายุ

จังหวัด	เพศ	0-2 ปี	3-5 ปี	6-11 ปี	12-14 ปี	15-17 ปี	18-21 ปี	22-59 ปี	60 ปี ขึ้นไป
สำนักงาน ศึกษาธิการ ภาค 12	รวม	123,133	143,320	328,259	169,328	174,446	247,201	2,929,995	894,825
	ชาย	63,153	73,978	168,643	87,198	89,793	124,425	1,457,552	403,284
	หญิง	59,980	69,342	159,616	82,130	84,653	122,776	1,472,443	491,541
กาฬสินธุ์	รวม	24,359	28,477	66,002	34,393	34,846	44,612	578,050	164,581
	ชาย	12,398	14,695	33,922	17,635	17,820	22,978	288,886	73,789
	หญิง	11,961	13,782	32,080	16,758	17,026	21,634	289,164	90,792
ขอนแก่น	รวม	44,049	51,968	118,688	60,720	62,574	86,312	1,036,970	326,453
	ชาย	22,770	26,873	61,078	31,441	32,256	43,941	511,527	147,698
	หญิง	21,279	25,095	57,610	29,279	30,318	42,371	525,443	178,755
มหาสารคาม	รวม	22,982	26,409	60,282	31,299	32,377	55,274	552,117	171,048
	ชาย	11,842	13,635	30,886	16,115	16,599	25,649	274,363	77,158
	หญิง	11,140	12,774	29,396	15,184	15,778	29,625	277,754	93,890
ร้อยเอ็ด	รวม	31,743	36,466	83,287	42,916	44,649	61,003	762,858	232,743
	ชาย	16,143	18,775	42,757	22,007	23,118	31,857	382,776	104,639
	หญิง	15,600	17,691	40,530	20,909	21,531	29,146	380,082	128,104

ที่มา : ข้อมูลจากสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ปี พ.ศ. 2563

4. ภูมิอากาศ พื้นที่ในความรับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 จัดอยู่ในกลุ่มที่มีฝนตก สลับกับแห้งแล้ง ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีผล ทำให้อากาศหนาวเย็น และพายุดีเปรสชันจากทะเลจีนใต้ ทำให้มีฝนตกเป็นบริเวณกว้าง ระยะใกล้-ไกล ทะเล จะทำให้อากาศมีความแตกต่างกันระหว่างฤดูร้อน และฤดูหนาวมากเนื่องจากไม่มีพื้นที่ติดต่อกับ ทะเล มีอุณหภูมิสูงสุดโดยเฉลี่ย 36.35 องศาเซลเซียสมี 3 ฤดู คือ ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว ในแต่ละฤดูจะมี ช่วงเวลาไม่คงที่แน่นอน ขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ และอิทธิพลของลมมรสุมเป็นหลัก

5. การคมนาคมขนส่ง มีเส้นทางการขนส่งที่สำคัญทางบกคือทางอากาศ มีโครงข่ายครอบคลุม พื้นที่ 4 จังหวัด คือ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เชื่อมโยงสู่ภาคอื่น ๆ ประเทศได้อย่าง สะดวกและรวดเร็ว ดังนี้คือ

5.1 ทางบก

- (1) *ทางรถยนต์* มีทางหลวงแผ่นดินผ่านพื้นที่ จำนวน 7 สาย ได้แก่
- ทางหลวงหมายเลข 2 (ถนนมิตรภาพ) : สระบุรี-หนองคาย
 - ทางหลวงหมายเลข 12 (East-West Economic Corridor: EWEC) หรือทางหลวง เอเชียสาย 16 (AH16) : อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ผ่านจังหวัดสุโขทัย พิษณุโลก เพชรบูรณ์ ชัยภูมิ ขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ จนไปสิ้นสุดที่จังหวัดมุกดาหาร
 - ทางหลวงหมายเลข 23 : เชื่อมโยงการเดินทางในกลุ่มจังหวัดแยกอ.บ้านไผ่ (จังหวัด ขอนแก่น) ผ่านจังหวัดมหาสารคาม จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดยโสธร จนไปสิ้นสุดที่จังหวัดอุบลราชธานี / เว้นช่องว่าง
 - ทางหลวงหมายเลข 202 : ชัยภูมิ ผ่านจังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด ยโสธร อำนาจเจริญ จนไปสิ้นสุดที่อำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี
 - ทางหลวงหมายเลข 208: ท่าพระ (ขอนแก่น) โกสุมพิสัย-มหาสารคาม
 - ทางหลวงหมายเลข 213: มหาสารคาม กาฬสินธุ์ สกลนคร
 - ทางหลวงหมายเลข 214: กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด สุรินทร์ จนไปสิ้นสุดที่จุดผ่านแดนถาวร ช่องจอมโอเอสมืด

(2) *ทางรถไฟ* เส้นทางจาก กรุงเทพฯ- หนองคาย ขนานกับทางหลวงหมายเลข 2 หรือ ถนน มิตรภาพ ผ่านอำเภอในเขตพื้นที่ คือ อำเภอพล โนนศิลา บ้านไผ่ บ้านแฮด เมืองขอนแก่น น้ำพอง เขาสวน กวาง

5.2 ทางอากาศ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีท่าอากาศยานภายในประเทศ 2 แห่ง คือ ท่าอากาศยานขอนแก่น และท่าอากาศยานร้อยเอ็ด ซึ่งมีสายการบินโดยสารภายในประเทศ ให้บริการ 4 สายการบิน ได้แก่ Thai Smile, Thai AirAsia, Nok Air และ Thai Lion air โดยทำการบิน เชิงพาณิชย์ จำนวน 328 เที่ยวบิน โดยทำการบินจากท่าอากาศยานขอนแก่น สู่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ดอนเมือง ภูเก็ต และจากท่าอากาศยานร้อยเอ็ด สู่ท่าอากาศยานดอนเมือง

สภาการณ์และแนวโน้มด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.1 ด้านเศรษฐกิจ

4.1.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Cluster Product : GPCP)

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่ม (Gross Provincial Cluster Product : GPCP) ปี 2561 จำนวน 405,740 ล้านบาทเป็นอันดับที่ 10 ของประเทศ และอันดับที่ 2 ของกลุ่มจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้นจากปี 2560 คิดเป็นร้อยละ 4.10 (ปี 2560 มูลค่า GPCP 389,738 ล้านบาท) อัตราการขยายตัวของ GPCP กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ปี 2557 - 2561 เท่ากับ 3.89 โดยจังหวัดขอนแก่น มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมมากที่สุดในกลุ่ม คือ 211,192 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 52.05 ของกลุ่มจังหวัดรองลงมาคือจังหวัดร้อยเอ็ด 75,602 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 18.63 จังหวัดมหาสารคาม 59,695 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 14.71 และจังหวัดกาฬสินธุ์ 59,251 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 14.61 ตามลำดับ โดยจังหวัดมหาสารคามมีอัตราการเพิ่มขึ้นมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสูงสุดในกลุ่มจังหวัดปี 2561 เพิ่มขึ้นจากปี 2560 จำนวน 2,772 ล้านบาท หรือ คิดเป็นร้อยละ 4.64

มูลค่าเศรษฐกิจที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มาจากภาคนอกการเกษตร โดยในปี 2561 มีมูลค่าเท่ากับ 342,670 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 4.845 ของมูลค่า GPCP เพิ่มขึ้นจากปี 2560 จำนวน 17,712 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 5.40 โดยมีสาขาการค้า/บริการท่องเที่ยวมูลค่ามากที่สุดมูลค่า 237,339 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 58.49 รองลงมา คือสาขาอุตสาหกรรมมีมูลค่า 105,331 ล้านบาท และสาขาการเกษตร 63,069 ล้านบาท ตามลำดับ

มูลค่า GPCP ภาคเกษตรในปี 2561 มีมูลค่าเท่ากับ 63,069 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 15.54 ของมูลค่า GPCP เพิ่มขึ้นจากปี 2560 จำนวน 1,289 ล้านบาท (ปี 2560 มีมูลค่าเท่ากับ 61,780 ล้านบาท)

ตารางที่ 1-4 แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ณ ราคาระหว่างปี พ.ศ. 2557 – 2561 GrossProvincial (Cluster Product : GPCP)

สาขา	ปี พ.ศ. (ล้านบาท)					อัตราการเปลี่ยนแปลง				เฉลี่ย
	2557	2558	2559	2560r	2561p	2558	2559	2560	2561	
การเกษตร	67,266	61,660	61,777	61,780	63,069	-8.33	0.18	0.01	2.08	-1.51
อุตสาหกรรม	97,516	96,311	983,151	100,256	105331	-1.24	2.08	1.97	5.06	1.96
การค้า/บริการ	184,044	199,321	213,995	227,702	237,339	8.30	7.36	6.40	4.23	6.57
GPCP	348,825	357,292	374,088	389,738	405,740	2.43	4.70	4.18	4.10	3.85
รายได้ต่อหัว	78,542	80,609	84,764	88,661	92,683	2.63	5.15	4.59	4.53	4.25

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561

หมายเหตุ: p (preliminary) หมายถึง ค่ารายปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น และ r (revised)

หมายถึงหรือการปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง

1) ภาพรวมด้านเศรษฐกิจ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12

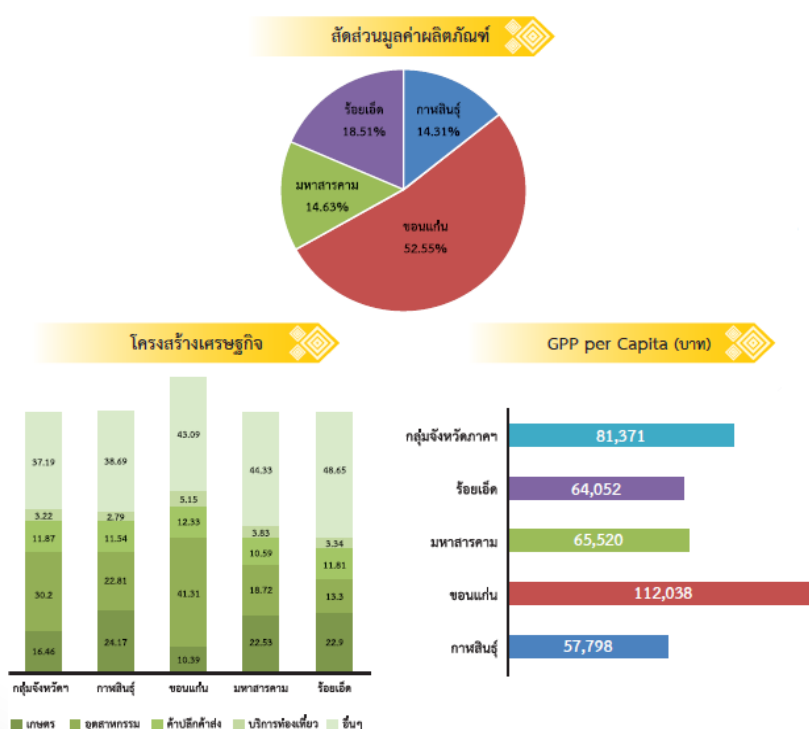
ณ ปี 2559 มีมูลค่า 37 ล้านบาท จังหวัดขอนแก่น มีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์สูงสุดในกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 52.54 และกลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว 81,371 บาท โดยจังหวัดขอนแก่นมีมูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อหัว 112,038 บาท รองลงมาได้แก่ จังหวัดมหาสารคาม ร้อยเอ็ด และจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรายได้หลัก ภาคบริการ คิดเป็นร้อยละ 53.34 รองลงมาได้แก่ ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 30.20 และภาคการเกษตร ร้อยละ 16.45 ตามลำดับ

ตารางที่ 1-5 แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ปี 2559

หน่วย : ล้านบาท

กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	สาขาการผลิต			GPP/GPP	Per Capita GPP/GPP (บาท/คน/ปี)
	ภาคการเกษตร	ภาคอุตสาหกรรม	ภาคการค้า และบริการ		
กลุ่มจังหวัด ร้อยแก่นสารสินธุ์	61,021	111,992	197,814	370,827	81,371
กาฬสินธุ์	12,826	12,105	28,139	53,069	57,798
ขอนแก่น	20,249	80,599	93,999	194,848	112,038
มหาสารคาม	12,227	10,158	31,878	54,263	65,520
ร้อยเอ็ด	15,720	9,129	43,798	68,647	64,052

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2559

2) รายได้เฉลี่ยต่อหัว (Per capita GRP) รายได้เฉลี่ยต่อหัวเพิ่มขึ้นแต่ยังแตกต่างจากค่าเฉลี่ยของประเทศ ส่งผลให้ระดับรายได้ยังต่ำอยู่ ในปี 2556 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมี GRP เฉลี่ย 80,379 บาทต่อคน เพิ่มขึ้นจากปี 2555 ที่มีค่าเฉลี่ย 75,392 บาท หรือเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 4,987 บาทต่อปี ซึ่งยังคงต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศร้อยละ 58.44 แต่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของภาคร้อยละ 7.8 กลุ่มจังหวัดที่มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวสูงสุด ได้แก่ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 (75,194 บาท) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่ำสุด (64,273 บาท) สำหรับจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม ร้อยเอ็ด) ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวสูงสุด ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น (109,556 บาท) ร้อยเอ็ด (65,868 บาท) มหาสารคาม (63,001 บาท) และกาฬสินธุ์ มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่ำที่สุด (58,106 บาท)

3) ภาคการเกษตร ในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 มีพืชเศรษฐกิจหลักคือ ข้าว อ้อยโรงงาน และมันสำปะหลัง ข้าวหอมมะลิ มีพื้นที่เพาะปลูกข้าวหอมมะลิมากถึง 4 ล้านไร่ กระจายในพื้นที่ 4 จังหวัด ปลูกข้าวหอมมะลิ คุณภาพดี ในพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้มากถึง 1.18 ล้านไร่ พื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ อยู่ในพื้นที่ 2 จังหวัด คือ จังหวัด ร้อยเอ็ด และมหาสารคาม อ้อยโรงงาน มีพื้นที่เพาะปลูกอ้อยรวม 1.3 ล้านไร่ ผลผลิตส่วนใหญ่เป็นวัตถุดิบแปรรูป อุตสาหกรรม มันสำปะหลัง มีพื้นที่เพาะปลูกรวม 522,536 ไร่ เป็นวัตถุดิบแปรรูปอาหารและพลังงาน

4.2 ลักษณะทางสังคม

4.2.1) ด้านการศึกษา สภาพการศึกษาในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 ถือได้ว่ามีความพร้อมในการเป็นศูนย์กลางการศึกษาของภูมิภาค โดยมีสถาบันการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษาที่พร้อมจะให้บริการทั้งการศึกษาในระบบและนอกระบบ โดยมีสถาบันการศึกษาที่สำคัญ เช่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอีสาน มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น รวมถึงสถาบันอุดมศึกษาของภาคเอกชน เช่น มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยเอเชียบัติต เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีสถาบัน กวดวิชาของภาคเอกชน ซึ่งมีการเปิดสอนทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศจำนวนมาก รวมถึงยังเป็นที่ตั้งของสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค 6 ขอนแก่น ที่พร้อมจะสนับสนุนให้กับภาคแรงงาน

4.2.2) ด้านสาธารณสุข ในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 มีสถานพยาบาลทั้งของภาครัฐและเอกชน วิทยาลัยพยาบาลที่ผลิตบุคลากรทางการแพทย์ รวมถึง ศูนย์ราชการสังกัดกระทรวงสาธารณสุข หลายแห่ง ประกอบด้วย

สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ประกอบด้วย ศูนย์สนับสนุนบริการสุขภาพที่ 7, สำนักงานสนับสนุนบริการสุขภาพ เขต 8, วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร, วิทยาลัยพยาบาล

บรมราชชนนี, วิทยาลัยศรีมหาสารคาม (จังหวัดมหาสารคาม) ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วมีที่ตั้งศูนย์กลางอยู่ที่จังหวัดขอนแก่น

สังกัดกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ คือ ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ 7 (ขอนแก่น)

สังกัดกรมควบคุมโรค คือ สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 7 (ขอนแก่น)

สังกัดกรมสุขภาพจิต ประกอบด้วย ศูนย์สุขภาพจิตที่ 7, สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และโรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์

สังกัดกรมการแพทย์ คือ โรงพยาบาลธัญญารักษ์ขอนแก่น

รวมทั้งศูนย์รักษาพยาบาลเฉพาะทางโรคหัวใจ ในการดูแลด้านสุขภาพและการสาธารณสุขของประชาชนในกลุ่มจังหวัดและในภูมิภาค จึงถือได้ว่ากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีความพร้อมในการผลิตบุคลากรทางการแพทย์ มีหน่วยงานทางการแพทย์ที่พร้อมเป็นศูนย์กลางด้านสุขภาพ

4.3) วิถีชีวิตความเป็นอยู่ การดำเนินวิถีชีวิตของประชากรในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางซึ่งเป็นพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 จะเป็นไปตามลักษณะของภูมิศาสตร์, สังคมวัฒนธรรม, สภาพการพัฒนาทางเศรษฐกิจ, และการเข้าถึงเทคโนโลยีและข้อมูลสารสนเทศ กล่าวคือ มีการดำเนินวิถีชีวิตทั้งในแบบสังคมชนบท และสังคมเมือง โดยส่วนใหญ่ยังคงใช้การดำเนินวิถีชีวิตแบบสังคมชนบท เนื่องจากมีพื้นฐานการประกอบอาชีพส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรม โดยมีการพึ่งพาและช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามสถานภาพมีการยึดมั่นและรักษาประเพณีวัฒนธรรมดั้งเดิม ส่วนการดำเนินวิถีชีวิตของประชาชนสังคมเมืองจะมีลักษณะเป็นวิถีชีวิตแบบครอบครัวเดี่ยวเป็นส่วนใหญ่ ในปัจจุบันสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid – 19) ส่งผลกระทบต่อวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางรวมถึงคนไทยทั้งประเทศต้องปฏิบัติตามมาตรการการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคบนวิถี (New Normal) การดำรงชีวิตเป็นไปด้วยความยากลำบากไม่สามารถประกอบอาชีพหรือดำเนินกิจกรรมทางสังคม วัฒนธรรม การศึกษา และด้านอื่น ๆ ได้ตามปกติ

4.4) ศักยภาพการพัฒนา

4.4.1) ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และการบริการ ในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 มีทำเลที่ตั้งอยู่ใจกลางภูมิภาค มีบริการพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เชื่อมต่อการค้าการลงทุน และบริการ ดังนี้

♦ **ศูนย์กลางการค้าและบริการ** พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ถือว่าเป็นศูนย์กลางการค้าและการลงทุนในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะจังหวัดขอนแก่นที่มีศูนย์ค้าส่งขนาดใหญ่ 2 แห่ง คือ ประตูน้้าขอนแก่น และอู่ฝู มีศูนย์กระจายสินค้าอุปโภคบริโภคของภาค 2 แห่ง คือ ซีพีออลล์ และเทสโก้โลตัส เป็นที่ตั้งธนาคาร แห่งประเทศไทย สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

♦ **ศูนย์กลางการคมนาคมขนส่ง และโลจิสติกส์** พื้นที่รับผิดชอบมีเส้นทางการขนส่งที่สำคัญ คือ ทางอากาศมีสนามบินภายในประเทศ 2 แห่ง ได้แก่ ท่าอากาศยานนานาชาติขอนแก่น และท่าอากาศยานร้อยเอ็ด

- **ทางเครื่องบิน** มีท่าอากาศยาน 2 แห่ง คือ ท่าอากาศยานนานาชาติขอนแก่น ห่างจากตัวเมืองขอนแก่น 8 กิโลเมตร เส้นทางบินกรุงเทพฯ-ขอนแก่น - กรุงเทพฯ ใช้เวลาเดินทางประมาณ 55 นาที และท่าอากาศยานร้อยเอ็ด มีเที่ยวบินระหว่างกรุงเทพ (ดอนเมือง) - ร้อยเอ็ด โดยสายการบินบริษัทนกแอร์จำกัด และสายการบินไทยแอร์เอเชีย ซึ่งทำการบินทั้งขาขึ้นและขาล่อง

- **ทางบก** มีโครงข่ายถนน 2 สายเชื่อมโยงสู่ภาคอื่น ๆ ของจังหวัด คือ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด ซึ่งเชื่อมโยงพื้นที่ประเทศ ได้อย่างสะดวกและรวดเร็วตามเส้นทางถนนทางหลวงหมายเลข 2 มิตรภาพ ดังนี้

(1) **ทางรถยนต์** มีถนนสายหลัก คือ ถนนมิตรภาพ และเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East – West Economic Corridor : EWEC) มีทางหลวงแผ่นดินผ่านพื้นที่จำนวน 7 สาย ได้แก่

ทางหลวงหมายเลข 2 : สระบุรี – นครราชสีมา-ขอนแก่น-อุดรธานี-หนองคาย

ทางหลวงหมายเลข 12 : ขอนแก่น – เพชรบูรณ์

ทางหลวงหมายเลข 23 : แยกจากทางหลวงหมายเลข 2 ผ่านอำเภอบ้านไผ่ (ขอนแก่น) – มหาสารคาม

ทางหลวงหมายเลข 201 : ขอนแก่น – ชัยภูมิ - เลย

ทางหลวงหมายเลข 207 : ขอนแก่น – บุรีรัมย์

ทางหลวงหมายเลข 208 : ขอนแก่น – มหาสารคาม

ทางหลวงหมายเลข 209 : ขอนแก่น – กาฬสินธุ์

ทางหลวงหมายเลข 12, 2116 , 214 : ขอนแก่น – ร้อยเอ็ด

- เส้นทางสายหลักจังหวัดมหาสารคาม ได้แก่ ทางหลวงหมายเลข 208 เชื่อมโยงทางหลวงหมายเลข 2 (มิตรภาพ) ทางหลวงหมายเลข 213 ตอนมหาสารคาม – ยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ เชื่อมเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก – ตะวันตก (East – West Economic Corridor : EWEC) และทางหลวงหมายเลข 23 มหาสารคาม – ร้อยเอ็ด รองรับโครงการพัฒนาการขนส่งแบบราง เพื่อความสะดวกและปลอดภัย

- เส้นทางสายหลักจังหวัดร้อยเอ็ด ได้แก่ ทางหลวงหมายเลข 214 ลำชี – ร้อยเอ็ด ซึ่งเป็นเส้นทางหลักในการเดินทางจากจังหวัดร้อยเอ็ดไปจังหวัดกาฬสินธุ์ และเชื่อมเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก – ตะวันตก (East – West Economic Corridor : EWEC)

(2) ทางรถไฟ เส้นทางจาก กรุงเทพฯ – หนองคาย ขนานกับทางหลวงหมายเลข 2 หรือถนนมิตรภาพ ผ่านอำเภอในเขตพื้นที่ คือ อำเภอพล บ้านไผ่ บ้านแฮด เมืองขอนแก่น น้ำพอง และเขาสวนกวาง

โครงการรถไฟความเร็วสูงเส้นทางกรุงเทพฯ – หนองคาย ซึ่งอยู่ระหว่างดำเนินโครงการ ระยะที่ 1(กรุงเทพฯ - นครราชสีมา) งบประมาณ 50,633,500 ล้านบาท ระยะที่ 2 (นครราชสีมา - หนองคาย) ซึ่งอยู่ระหว่างการวางแผนดำเนินการก่อสร้างเป็นเส้นทางรถไฟระดับพื้นดิน ระยะทาง 185 กิโลเมตร และทางยกระดับ 171 กิโลเมตร รวมระยะทาง 356 กิโลเมตร ผ่าน 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุดรธานี และจังหวัดหนองคาย งบประมาณในการก่อสร้าง 250,000 ล้านบาท สามารถลดระยะเวลาในการเดินทาง เดิมจากกรุงเทพฯ – หนองคาย เวลา 8 ชั่วโมง 30 นาที เหลือประมาณ 3 ชั่วโมง 15 นาที

♦ **บริการสาธารณะ** ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีแหล่งผลิตไฟฟ้า และกระจายกระแสไฟฟ้าที่สำคัญหลายแห่งตามประเภทการผลิต ได้แก่ โรงไฟฟ้าพลังงานน้ำ เขื่อนอุบลรัตน์ อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น สามารถผลิตกระแสไฟฟ้าได้ถึงปีละ 65 ล้านกิโลวัตต์ชั่วโมง นอกจากนี้ ยังมีแหล่งพลังงานไฟฟ้าชีวภาพที่กระจายอยู่ในพื้นที่ “ร้อยแก่นสารสินธุ์” ประกอบด้วย โรงไฟฟ้าพลังงานในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 1 แห่ง โรงไฟฟ้าชีวมวลจังหวัดละ 1 แห่ง โรงไฟฟ้าก๊าซชีวภาพในจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 2 แห่ง โรงไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์และโซลา จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดละ 1 แห่ง และยังมีโรงไฟฟ้าขยะในจังหวัดขอนแก่นอีก 1 แห่ง จึงถือได้ว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีความพร้อมในการผลิตกำลังไฟฟ้าที่จะตอบสนองต่อการพัฒนากลุ่มจังหวัดและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ที่มา : กระทรวงพลังงาน :<https://energy.go.th/2015/about-energy/>

♦ **อื่นๆ** ศูนย์กลางของการบริหารราชการของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง โดยเฉพาะจังหวัดขอนแก่น เป็นแหล่งทุนของการพัฒนาโดยมีสถาบันการเงินทั้งของภาครัฐและเอกชน ให้บริการเป็นจำนวนมาก รวมถึงเป็นที่ตั้งของธนาคารแห่งประเทศไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่จังหวัดขอนแก่น ตลอดจนเป็นศูนย์กลางของการส่งเสริมการลงทุน โดยมีสถาบันสำนักงานส่งเสริมการลงทุน (BOI) ที่จังหวัดขอนแก่นทำหน้าที่ในการให้บริการ

5. ดัชนีความก้าวหน้าของคนในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้จัดทำดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index-HAI) โดยได้จัดทำแล้ว 3 ฉบับ โดยมีการจัดทำทุก ๆ 2 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2558, พ.ศ. 2560 และ พ.ศ. 2562 เพื่อนำเสนอความก้าวหน้าของคนในระดับจังหวัด พร้อมทั้งวิเคราะห์ผลการประเมินความก้าวหน้าด้วยดัชนีดังกล่าวซึ่งเป็นดัชนีที่สะท้อนความก้าวหน้าของการพัฒนาคนของประเทศไทย โดยกรอบแนวคิดในการพัฒนาคนมีความครอบคลุมในเรื่องการมีสุขภาพที่ดี มีการศึกษา มีชีวิตการทำงาน มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัย และอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี มีชีวิตที่อบอุ่นในชุมชนที่มีความปลอดภัยมีการคมนาคมที่สะดวก เข้าถึงการสื่อสาร และมีส่วนร่วมทางการเมือง มีอยู่ในสังคมอย่างมีศักดิ์ศรี

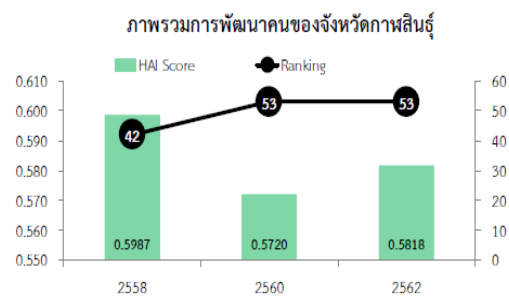
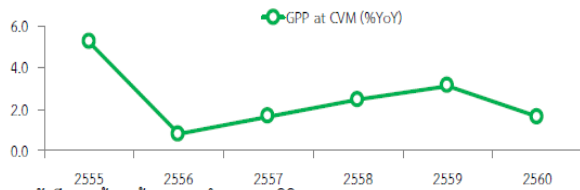
สำนักงานศึกษาธิการภาค 12 มีความเกี่ยวข้องกับประชากรในเขตพื้นที่รับผิดชอบกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ จำนวน 4 จังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ จังหวัดร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และจังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งมีดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index-HAI) ในระดับจังหวัด ปี 2562 เปรียบเทียบกับ ปี 2558 พบว่า จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 6 จังหวัดที่มีค่าดัชนีความก้าวหน้าของคนเพิ่มขึ้น ได้แก่ จังหวัดเลย จังหวัดหนองคาย จังหวัดนครพนม จังหวัดสกลนคร จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดบึงกาฬ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ดัชนีความก้าวหน้าของคน ประจำปี 2562 , หน้า 14) ส่วนค่าดัชนีความก้าวหน้าของคนในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 จำแนกรายจังหวัด ทั้ง 4 จังหวัด ดังนี้

5.1 ดัชนีความก้าวหน้าของคนจังหวัดกาฬสินธุ์

ปี 2562 จังหวัดกาฬสินธุ์ มีการพัฒนาคนในภาพรวมอยู่ลำดับที่ 53 จาก 77 จังหวัดทั่วประเทศ (ดัชนี HAI = 0.5818) เมื่อเปรียบเทียบรายด้าน พบว่า ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม ติดลำดับ 1 ใน 10 จังหวัดที่มีความก้าวหน้ามากที่สุด โดยอยู่ลำดับที่ 7 จาก 77 จังหวัด และด้านรายได้ มีความก้าวหน้าน้อยมากอยู่ ลำดับที่ 68 จาก 77 จังหวัด

จังหวัด : กาฬสินธุ์

- ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ปี 2560 มูลค่า 55,836 ล้านบาท
- ประชากร ปี 2560 จำนวน 914 พันคน

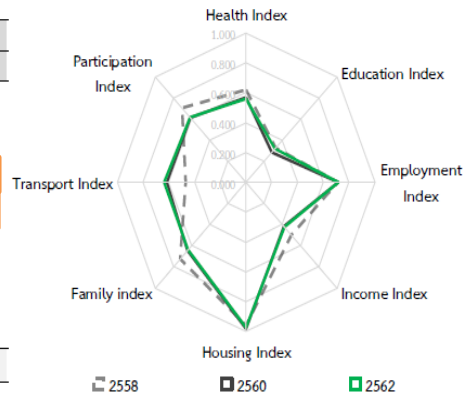

ตารางดัชนีความก้าวหน้าของคน จำนวนตามมิติ

มิติย่อย	คะแนน			ลำดับที่		
	2558	2560	2562p	2558	2560	2562
ดัชนีย่อยด้านสุขภาพ	0.6194	0.5679	0.5586	34	45	46
ดัชนีย่อยด้านการศึกษา	0.3259	0.2834	0.3181	63	65	63
ดัชนีย่อยด้านชีวิตการทำงาน	0.7141	0.7171	0.7182	27	26	34
ดัชนีย่อยด้านรายได้	0.4990	0.4168	0.4233	62	71	68
ดัชนีย่อยด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	0.9589	0.9808	0.9716	8	3	7
ดัชนีย่อยด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน	0.7247	0.6447	0.6379	9	25	39
ดัชนีย่อยด้านการคมนาคมและการสื่อสาร	0.4693	0.6157	0.6373	73	59	62
ดัชนีย่อยด้านการมีส่วนร่วม	0.7034	0.6119	0.6150	13	14	14
ดัชนีความก้าวหน้าของคน	0.5987	0.5720	0.5818	42	53	53

ตารางข้อมูลตัวชี้วัดรายมิติ

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ดัชนีความก้าวหน้าของคน ประจำปี 2562

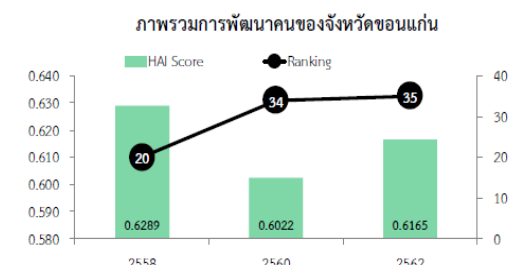
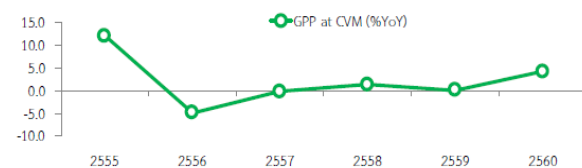

5.2 ดัชนีความก้าวหน้าของคนจังหวัดขอนแก่น

ปี 2562 จังหวัดขอนแก่น มีการพัฒนาคนในภาพรวมอยู่ลำดับที่ 35 จาก 77 จังหวัดทั่วประเทศ (ดัชนี HAI = 0.6165) เมื่อเปรียบเทียบรายด้าน พบว่า ด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน ติดลำดับ 1 ใน 20 จังหวัดที่มีความก้าวหน้ามากที่สุด โดยอยู่ลำดับที่ 19 จาก 77 จังหวัด และด้านการมีส่วนร่วม มีความก้าวหน้าน้อยมากอยู่ ลำดับที่ 51 จาก 77 จังหวัด

จังหวัด : ขอนแก่น

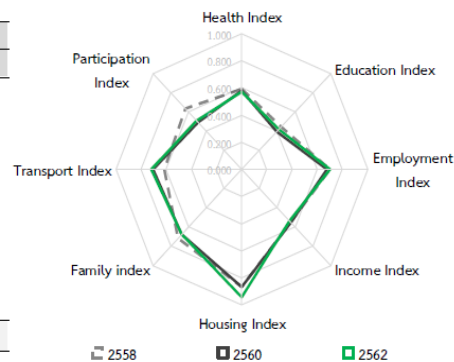
- ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ปี 2560 มูลค่า 204,122 ล้านบาท
- ประชากร ปี 2560 จำนวน 1,736 พันคน

ตารางดัชนีความก้าวหน้าของคน จำนวนตามมิติ

มิติย่อย	คะแนน			ลำดับที่		
	2558	2560	2562p	2558	2560	2562
ดัชนีย่อยด้านสุขภาพ	0.5917	0.5799	0.5706	45	40	43
ดัชนีย่อยด้านการศึกษา	0.4429	0.3933	0.4172	33	36	37
ดัชนีย่อยด้านชีวิตการทำงาน	0.7018	0.6779	0.7029	35	51	43
ดัชนีย่อยด้านรายได้	0.5505	0.5535	0.5369	48	43	43
ดัชนีย่อยด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	0.8654	0.8657	0.9412	39	44	29
ดัชนีย่อยด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน	0.7166	0.6763	0.6756	11	15	19
ดัชนีย่อยด้านการคมนาคมและการสื่อสาร	0.6160	0.7049	0.7199	20	26	30
ดัชนีย่อยด้านการมีส่วนร่วม	0.6327	0.4900	0.5072	40	54	51
ดัชนีความก้าวหน้าของคน	0.6289	0.6022	0.6165	20	34	35

ตารางข้อมูลตัวชี้วัดรายมิติ

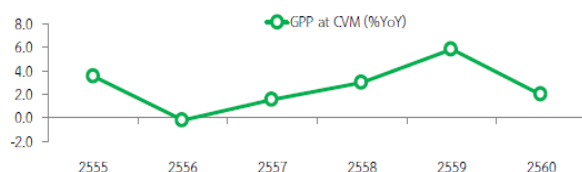

5.3 ดัชนีความก้าวหน้าของคนจังหวัดมหาสารคาม

ปี 2562 จังหวัดมหาสารคาม มีการพัฒนาคนในภาพรวมอยู่ลำดับที่ 31 จาก 77 จังหวัดทั่วประเทศ (ดัชนี HAI = 0.6206) เมื่อเปรียบเทียบรายด้าน พบว่า ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม มีความก้าวหน้ามากที่สุด ติดลำดับ 1 ใน 10 จังหวัดที่มีความก้าวหน้ามากที่สุด โดยอยู่ลำดับที่ 6 จาก 77 จังหวัด และด้านรายได้ มีความก้าวหน้าน้อยมากอยู่ ลำดับที่ 65 จาก 77 จังหวัด

จังหวัด : มหาสารคาม

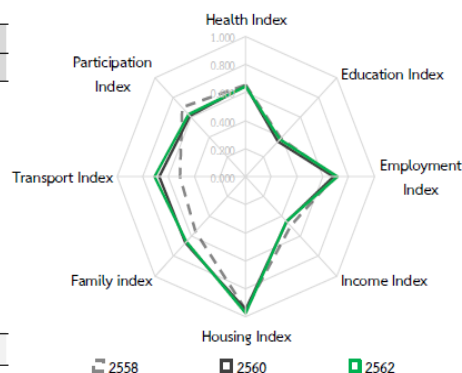
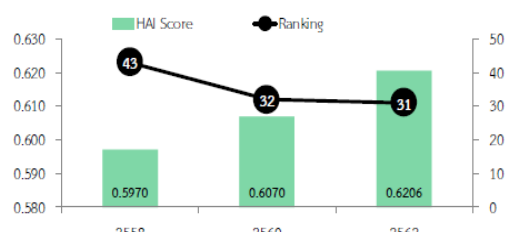
- ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ปี 2560 มูลค่า 56,002 ล้านบาท
- ประชากร ปี 2560 จำนวน 826 พันคน

ตารางดัชนีความก้าวหน้าของคน จำแนกตามมิติ

มิติย่อย	คะแนน			ลำดับที่		
	2558	2560	2562p	2558	2560	2562
ดัชนีด้านสุขภาพ	0.6528	0.6471	0.6430	19	17	17
ดัชนีด้านการศึกษา	0.3861	0.3548	0.3764	46	46	45
ดัชนีด้านชีวิตการทำงาน	0.6906	0.6844	0.7141	40	46	38
ดัชนีด้านรายได้	0.4954	0.4520	0.4493	64	66	65
ดัชนีด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	0.9486	0.9479	0.9726	14	15	6
ดัชนีด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน	0.5523	0.6643	0.6535	64	23	31
ดัชนีด้านการคมนาคมและการสื่อสาร	0.5109	0.6723	0.7090	58	34	33
ดัชนีด้านการมีส่วนร่วม	0.6986	0.6130	0.6283	14	13	12
ดัชนีความก้าวหน้าของคน	0.5970	0.6070	0.6206	43	32	31

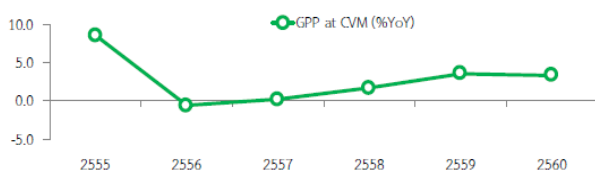
ภาพรวมการพัฒนาคนของจังหวัดมหาสารคาม

ทั่วประเทศ (ดัชนี HAI = 0.5984) เมื่อเปรียบเทียบรายด้าน พบว่า ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม มีความก้าวหน้ามากที่สุด ติดลำดับ 1 ใน 10 จังหวัดที่มีความก้าวหน้ามากที่สุด โดยอยู่ลำดับที่ 5 จาก 77 จังหวัด และด้านชีวิตการทำงาน มีความก้าวหน้าน้อยมากอยู่ ลำดับที่ 53 จาก 77 จังหวัด

จังหวัด : ร้อยเอ็ด

- ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ปี 2560 มูลค่า 73,485 ล้านบาท
- ประชากร ปี 2560 จำนวน 1,069 พันคน

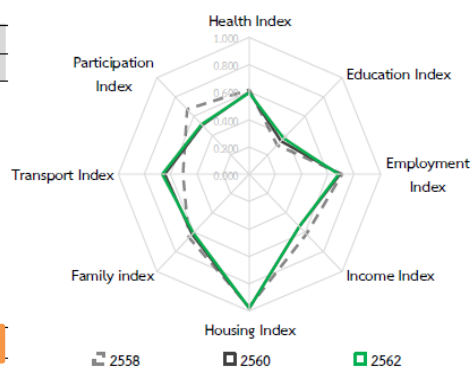
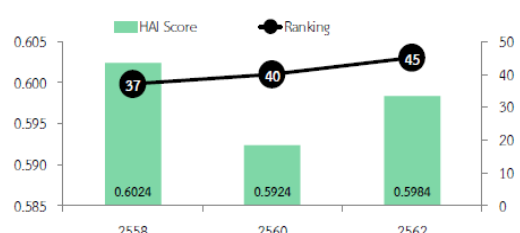

ตารางดัชนีความก้าวหน้าของคน จำแนกตามมิติ

มิติย่อย	คะแนน			ลำดับที่		
	2558	2560	2562p	2558	2560	2562
ดัชนีด้านสุขภาพ	0.6168	0.5989	0.5943	36	33	32
ดัชนีด้านการศึกษา	0.3002	0.3419	0.3710	71	49	48
ดัชนีด้านชีวิตการทำงาน	0.7082	0.6930	0.6815	31	40	51
ดัชนีด้านรายได้	0.6171	0.5402	0.5399	22	47	42
ดัชนีด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	0.9684	0.9781	0.9764	7	4	5
ดัชนีด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน	0.6524	0.6185	0.6050	32	36	50
ดัชนีด้านการคมนาคมและการสื่อสาร	0.5061	0.6451	0.6651	62	48	51
ดัชนีด้านการมีส่วนร่วม	0.6703	0.5070	0.5157	22	47	48
ดัชนีความก้าวหน้าของคน	0.6024	0.5924	0.5984	37	40	45

ตารางข้อมูลตัวชี้วัดรายมิติ

ภาพรวมการพัฒนาคนของจังหวัดร้อยเอ็ด

5.5 ดัชนีย่อยด้านการศึกษา

การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม ให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การศึกษามีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ และกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายได้กลายเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการดำรงชีพ รวมทั้งการเรียนรู้ตลอดชีวิตยังสร้างความได้เปรียบในการประกอบอาชีพที่ต้องแข่งขันกันในทุก ๆ ด้าน สำหรับประเทศไทยมีกฎหมายบังคับให้ประชาชนทุกคนต้องจบการศึกษาภาคบังคับและสามารถเรียนได้จนจบการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ

การประเมินความก้าวหน้าของคนด้านการศึกษา โดยใช้ดัชนีย่อยด้านการศึกษาเป็นเกณฑ์ในการวัด ซึ่งผลการประเมินในภาพรวมทุกจังหวัดทั่วประเทศ สรุปสาระสำคัญในพื้นที่สำนักงานศึกษาธิการภาค 12 ตามตารางที่ 1-6 ดังนี้

ตารางที่ 1-6 ดัชนีย่อยด้านการศึกษา

4 จังหวัดก้าวหน้ามากที่สุด			4 จังหวัดในพื้นที่สำนักงานศึกษาธิการภาค 12		
ลำดับที่	จังหวัด	ค่าดัชนี	ลำดับที่	จังหวัด	ค่าดัชนี
1	กรุงเทพมหานคร	0.8434	37	ขอนแก่น	0.4172
2	ชลบุรี	0.7138	45	มหาสารคาม	0.3764
3	นนทบุรี	0.7050	48	ร้อยเอ็ด	0.3710
4	นครปฐม	0.6620	63	กาฬสินธุ์	0.3181

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ดัชนีความก้าวหน้าของคน ประจำปี 2562

ดัชนีย่อยด้านการศึกษาได้สะท้อนการศึกษาของคนไทยทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยตัวชี้วัดที่เป็นองค์ประกอบของดัชนีย่อยด้านการศึกษามี 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษา ค่าเฉลี่ยระดับสติปัญญา (IQ) ของเด็กนักเรียนไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-NET ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งตัวชี้วัดดังกล่าวเป็นตัวบ่งชี้ถึงความก้าวหน้าในการพัฒนาคนด้านการศึกษาของแต่ละจังหวัด

1) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป หมายถึง จำนวนระยะเวลาโดยเฉลี่ยที่ใช้ในการศึกษาของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป (ทั้งการศึกษาในระบบโรงเรียนหรือเทียบเท่า) ซึ่งเป็นการ

ประมวลจากผลรวมของระยะเวลาหรือจำนวนปีที่ใช้ในการศึกษาของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปหารด้วยจำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปทั้งหมด

2) อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษา หมายถึง ร้อยละของจำนวนประชากรกลุ่มอายุ 15-17 ปีที่เข้ารับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าต่อจำนวนประชากรในกลุ่มเดียวกันทั้งทั้งหมด

3) ค่าเฉลี่ยระดับสติปัญญา (IQ) ของเด็กนักเรียนไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งระดับสติปัญญา (Intelligent Quotient : IQ) เป็นความสามารถทางความคิด (Cognitive Intelligence) คือความสามารถของสมองในการคิด วิเคราะห์ การใช้เหตุผล การคำนวณ การเชื่อมโยง การสร้างความคิดรวบยอด โดยสามารถวัดออกมาเป็นค่าตัวเลขได้ด้วยแบบทดสอบมาตรฐานที่ใช้วัดความสามารถทางสติปัญญา ซึ่งตัวเลขที่ได้ก็คือค่า IQ (Intelligence Quotient) หรือระดับสติปัญญา ซึ่งค่าเฉลี่ยระดับสติปัญญา (IQ) ระดับปกติ จะอยู่ที่ประมาณ 90 - 110

4) คะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-NET ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบเพื่อวัดความรู้ของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งประเมินตามมาตรฐานการเรียนรู้ครอบคลุม 5 วิชา (ภาษาไทย สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์) ต่อผลรวมของจำนวนผู้เข้าสอบ 5 วิชา ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งหมด ตามตารางที่ 1-7 ดังนี้

ตารางที่ 1-7 ดัชนีย่อยด้านการศึกษา รายตัวชี้วัดย่อย (เรียงตามอักษร)

จังหวัด	ตัวชี้วัดย่อย			
	ปีการศึกษาเฉลี่ยประชากร 15 ปีขึ้นไป 2561 (ปี)	อัตราการเข้าเรียนรวม ม.ปลายและอาชีวศึกษา(%)	ค่าเฉลี่ยเชาวน์ปัญญา (IQ) ของนักเรียนชั้น ป.1 (คะแนน)	คะแนนเฉลี่ย O-NET ระดับ ม.ปลาย (%)
กาฬสินธุ์	7.77	82.32	93.33	30.34
ขอนแก่น	8.21	95.16	93.12	33.49
มหาสารคาม	8.00	79.97	95.09	32.58
ร้อยเอ็ด	7.59	84.03	96.15	31.88

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ดัชนีความก้าวหน้าของคน ประจำปี 2562

หมายเหตุ : 1. ปีการศึกษาเฉลี่ยประชากร 15 ปีขึ้นไป ปี พ.ศ. 2561

2. อัตราการเข้าเรียนรวม ม.ปลายและอาชีวศึกษา ปี พ.ศ. 2560

3. ค่าเฉลี่ยเชาวน์ปัญญา (IQ) ของนักเรียนชั้น ป.1 ปีการศึกษา 2559

4. คะแนนเฉลี่ย O-NET ระดับ ม.ปลาย ปีการศึกษา 2561

ส่วนที่ 2

ความสอดคล้องของแผน 3 ระดับกับการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ. 2566–2570)

การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ. 2566-2570) มีวัตถุประสงค์ คือ

1. เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์และบทบาทการพัฒนาภาคด้านการศึกษาให้เชื่อมโยงและสอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการและยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดในระดับภาค
2. เพื่อใช้เป็นเครื่องมือกำหนดทิศทางการพัฒนาการศึกษาในพื้นที่
3. เพื่อให้หน่วยงานทางการศึกษาในพื้นที่ยึดเป็นแนวทางในการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติของหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและเป็นไปตามนโยบายที่วางไว้

สำนักงานศึกษาธิการภาค 12 รับผิดชอบกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วยจังหวัด 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดกาฬสินธุ์ (ร้อยแก่นสารสินธุ์) ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาที่สอดคล้องกับแผน 3 ระดับ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560 ดังนี้

แผนระดับที่ 1 ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580)

แผนระดับที่ 2 ประกอบด้วย

1. แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580)
2. แผนปฏิรูปประเทศ
3. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)

แผนระดับที่ 3 ที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

1. แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2579)
2. แผนยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ. 2563–2565)
3. แผนบูรณาการด้านศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565
4. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง
5. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (พ.ศ. 2559-2573)
6. คำแถลงนโยบายการจัดการศึกษา ของนางสาวตรีนุช เทียนทอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2564)

“แผนระดับที่ 1”

ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580)

คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580) และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2561 เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาประเทศในระยะ 20 ปี โดยกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์ ดังนี้

วิสัยทัศน์ ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า **“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”**

ความมั่นคง หมายถึง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ (ระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล) และมีความมั่นคงในทุกมิติ (มิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง)

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุข ได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศ เพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษา และการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนและทุกภาคส่วนในสังคม ยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพและยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติประกอบด้วย

- 1) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- 2) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- 4) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- 5) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ

6) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580) มี 6 ยุทธศาสตร์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับภารกิจของสำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เกราะขีปนาวุธ และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัย พิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มี อยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ ทั่วโลกบน พื้นฐานของหลักธรรมาภิบาลเพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติ ด้านอื่นๆ ให้ สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

2. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการ ยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการ ได้แก่

1) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปทบทวนหาทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของ ประเทศในด้านอื่นๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับบริบท ของเศรษฐกิจ และสังคมโลกสมัยใหม่

2) “ปรับปรุงปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติ ต่างๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต

3) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคู่มือใหม่ รวมถึง ปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับ อนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนใน เวที โลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความ เหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

3. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการ พัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความ พร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของ ชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสาร

ภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตสู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่นๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

4. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชน ในการร่วมคิด ร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

5. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้าน สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศ อย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเป็นการดำเนินการ บนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง 3 ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

6. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐมีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาท หน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขันมีขีดสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวมมีความทันสมัยและพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมั่งคั่ง และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนั้น กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็นมีความทันสมัยมีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และ นำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกยุติธรรมตามหลักนิติธรรม

“แผนระดับที่ 2”

1. แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เป็นแผนแม่บทเพื่อบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ มีผลผูกพันต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น รวมทั้งการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีต้องสอดคล้องกับแผนแม่บทด้วย โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย 6 ด้าน 23 ประเด็น ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ประเด็นที่ 1 ความมั่นคง

ประเด็นที่ 2 การต่างประเทศ

2. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ประเด็นที่ 3 การพัฒนาการเกษตร

ประเด็นที่ 4 อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

ประเด็นที่ 5 การท่องเที่ยว

ประเด็นที่ 6 การพัฒนาพื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ

ประเด็นที่ 7 โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล

ประเด็นที่ 8 การพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่และวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม

ประเด็นที่ 9 เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

3. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ประเด็นที่ 10 การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม

ประเด็นที่ 11 การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

ประเด็นที่ 12 การพัฒนาการเรียนรู้

ประเด็นที่ 13 การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี

ประเด็นที่ 14 การพัฒนาศักยภาพการกีฬา

4. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ประเด็นที่ 15 การเสริมสร้างพลังทางสังคม

ประเด็นที่ 16 การพัฒนาความเสมอภาค และส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก

ประเด็นที่ 17 การสร้างหลักประกันทางสังคม

5. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประเด็นที่ 18 การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน

ประเด็นที่ 19 การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ

6. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ประเด็นที่ 20 การพัฒนาการบริการประชาชนและการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ

ประเด็นที่ 21 การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ประเด็นที่ 22 การพัฒนากฎหมายและการพัฒนากระบวนการยุติธรรม

ประเด็นที่ 23 การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

สำหรับประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงศึกษาธิการ มีรายละเอียดดังนี้

แผนแม่บท (1) ด้านความมั่นคง

★ **ประเด็นความมั่นคง** แผนย่อยการรักษาความสงบภายในประเทศ

แนวทางการพัฒนาที่ 2 เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยปลูกฝังและสร้างความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของสถาบันหลักของชาติ รมรณรงค์เสริมสร้างความรักและภาคภูมิใจในความเป็นคนไทยและชาติไทย ผ่านทางกลไกต่าง ๆ รวมถึงการศึกษาประวัติศาสตร์ในเชิงสร้างสรรค์น้อมนำและเผยแพร่ศาสตร์พระราชา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รวมถึงแนวทางพระราชดำริต่าง ๆ ให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ และนำไปประยุกต์ปฏิบัติใช้อย่างกว้างขวาง จัดกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติและพระราชกรณียกิจอย่างสม่ำเสมอ

แผนแม่บท (3) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

★ **ประเด็น (10) การปรับเปลี่ยน ค่านิยมและวัฒนธรรม** มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ บูรณาการร่วมระหว่างภาคีต่าง ๆ อาทิ ครอบครัว ชุมชน ศาสนา การศึกษา สื่อ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในการหล่อหลอมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม ในลักษณะที่เป็นวิถีการดำเนินชีวิต โดยวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เริ่มตั้งแต่การพัฒนาคนให้มีสุขภาพกายและใจที่ดี บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของสถาบันสังคมและวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง ทั้งครอบครัว ชุมชน ศาสนา การศึกษา สื่อ และภาคเอกชน โดยมีแผนย่อยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

แผนย่อยการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และการเสริมสร้างจิตสาธารณะและการเป็นพลเมืองที่ดี โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

☞ แนวทางการพัฒนาที่ 2 บูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม และด้านสิ่งแวดล้อม ในการจัดการเรียนการสอนในและนอกสถานศึกษา จัดให้มีการเรียนการสอนตามพระราชดำริและปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในสถานศึกษา จัดให้มีการเรียนรู้ทางศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ และภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งการตระหนักรู้ และการมีส่วนร่วมด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้รองรับการเปลี่ยนแปลงทั้งในประเทศและต่างประเทศ

☞ แนวทางการพัฒนาที่ 4 ปลุกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน อนุรักษ์ พัฒนาและสืบสานมรดกทางศิลปและวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อนุรักษ์ส่งเสริมความเป็นไทยในระดับท้องถิ่นและชุมชน จัดให้มีพื้นที่มรดกทางวัฒนธรรม

☞ แนวทางการพัฒนาที่ 5 การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม สร้างจิตสาธารณะและจิตอาสาโดยใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสาร เพื่อรับผิดชอบต่อส่วนรวม สร้างเสริมผู้นำการเปลี่ยนแปลง และต้นแบบที่ดีทั้งระดับบุคคล และองค์กร โดยการยกย่องผู้นำที่มีจิตสาธารณะและจิตอาสา และมีความรับผิดชอบต่อสังคม ส่งเสริม สนับสนุนให้มีกลไกการดำเนินงานในการสร้างเสริมการพัฒนาจิตสาธารณะและจิตอาสาเพื่อสังคมและส่วนรวม โดยส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรสาธารณะที่ไม่หวังผลประโยชน์

★ **ประเด็น (11) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต** จำเป็นต้องมุ่งเน้นการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์ สร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยซึ่งเป็นหน่วยที่ย่อยที่สุดเพื่อให้สามารถเป็นพลังในการขับเคลื่อนช่วยเหลือสังคม พัฒนาและยกระดับคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ดี เก่ง และมีคุณภาพพร้อมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปข้างหน้า ได้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่ง "คนไทยในอนาคตจะต้องมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ครอบคลุมด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในโลกอนาคต สามารถใช้ภาษาไทยได้ดี มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 รวมทั้งอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนักพัฒนาเทคโนโลยีระดับสูงและนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง" แผนย่อยเพื่อพัฒนาและยกระดับทรัพยากรมนุษย์ในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เต็มศักยภาพและเหมาะสม ที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษา ดังนี้

แผนย่อยการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์ โดยมีแนวทางการพัฒนา

☞ แนวทางการพัฒนาที่ 1 สร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย สร้างครอบครัวที่เหมาะสมกับโลกในศตวรรษที่ 21 โดยส่งเสริมความรู้ในการวางแผนชีวิตที่เหมาะสมกับค่านิยมของคนรุ่นใหม่ และการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมบนฐานความรู้ทางวิชาการตั้งแต่ช่วงตั้งครรภ์และถึงช่วงอายุต่าง ๆ พัฒนาทักษะชีวิตและการเรียนรู้ การทำงานและการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพของประชากรแต่ละช่วงวัย รวมถึงการให้ทุกภาคส่วนในสังคมเข้ามามีส่วนร่วม พร้อมทั้งพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างครอบครัวอบอุ่นเข้มแข็ง โดยเน้นการส่งเสริมการเกื้อกูลกันของคนทุกวัยในครอบครัวในการดูแลสมาชิกในครอบครัว การส่งเสริมนโยบายการสร้าง ความสมดุลระหว่างชีวิตและการทำงานส่งเสริมสนับสนุนภาคเอกชน สถานประกอบการจัดบริการที่ส่งเสริมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สนับสนุนครอบครัวในการเลี้ยงดูบุตรและการดูแลผู้สูงอายุ การสนับสนุนควบคู่กับการปฏิรูปสื่อให้มีบทบาทในเชิงสร้างสรรค์ในการ

ให้ความรู้ต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งครอบครัว โดยที่จะต้องมีการจัดการที่อยู่อาศัย สำหรับที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตครอบครัว ส่งเสริมพัฒนาการเด็ก มีระบบสนับสนุนในการดูแลเด็กและครอบครัวในชุมชนที่มีคุณภาพมาตรฐาน รวมทั้งมีระบบสนับสนุนในการทำงานที่เอื้อต่อครอบครัวที่ทุกภาคส่วนการพัฒนาสนับสนุนการจัดสวัสดิการและการส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีในการทำงานที่สมดุลระหว่างชีวิตการทำงานและชีวิตครอบครัว

☞ แนวทางการพัฒนาที่ 2 ส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัว และชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ปลุกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน สร้างกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาทักษะของประชากรให้สอดคล้องกับความต้องการของโลกในอนาคต สร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาและพัฒนาสังคม รวมทั้งสนับสนุนด้านวิชาการและสร้างนวัตกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อให้องค์กรเครือข่ายชุมชนมีความเข้มแข็ง และมีกลไกการพัฒนาในระดับพื้นที่ที่ประชาชน ชุมชน องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาเฝ้าระวัง และติดตามการดำเนินงานส่งผลให้การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้อย่างเป็นรูปธรรม การปลุกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน โดยเน้นให้พ่อแม่มีวัฒนธรรมที่ปลุกฝังให้ลูกเพิ่มพูนทักษะการเรียนรู้ชีวิต ดนตรี กีฬา ศิลปะ รวมทั้งส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเปิดพื้นที่แห่งการเรียนรู้ และจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสม เอื้อแก่ครอบครัวทุกลักษณะ

☞ แนวทางการพัฒนาที่ 3 พัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีความเชื่อมโยงและบูรณาการข้อมูลด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างภาคีการพัฒนาต่าง ๆ โดยการเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา การพัฒนาตนเอง สุขภาพ และการพัฒนาอาชีพในตลอดช่วงชีวิต เพื่อเสริมและสร้างศักยภาพของการดำเนินงานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามพันธกิจหน่วยงานให้มีความเข้มแข็งและตอบโจทย์ประเทศ เป็นฐานข้อมูลการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศไทยที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถประเมินจุดอ่อน จุดแข็ง และศักยภาพบุคคลของประเทศ นำไปสู่การตัดสินใจระดับนโยบายและปฏิบัติ เพื่อพัฒนาคนไทยอย่างมีทิศทางและสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต รวมถึงข้อมูลที่สนับสนุนการผลิตกำลังแรงงานที่มีทักษะตรงต่อความต้องการของตลาดงานในอนาคต และใช้ประกอบการตัดสินใจในการศึกษาต่อมีธนาคารคลังสมอง เพื่อรวบรวมผู้สูงอายุที่มีความรู้ ประสบการณ์ และทักษะเพื่อถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ และทักษะให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติ

แผนย่อยการพัฒนาเด็กตั้งแต่ช่วงการตั้งครรภ์จนถึงปฐมวัย โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

☞ แนวทางการพัฒนาที่ 1 จัดให้มีการเตรียมความพร้อมทั้งสุขภาพะ เจตคติ ความรู้ และทักษะให้แก่พ่อแม่ก่อนการตั้งครรภ์ พร้อมทั้งส่งเสริมอนามัยแม่และเด็กตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ รวมทั้งกำหนดมาตรการสร้างความสมดุลระหว่างชีวิตและการทำงานให้พ่อแม่สามารถเสี่ยงดูบุตรได้ด้วยตนเอง ทั้งการมุ่งใจ

ให้สถานประกอบการจัดให้มีการจ้างงานที่ยืดหยุ่น รณรงค์ให้ผู้ขายตระหนักและมีส่วนร่วมในการทำหน้าที่ในบ้านและดูแลบุตรมากขึ้น

☞ แนวทางการพัฒนาที่ 2 จัดให้มีการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีสุขภาพที่ดีและสมวัยโดยส่งเสริมและสนับสนุนให้โรงพยาบาลทุกระดับและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินงานตามมาตรฐานงานอนามัยแม่และเด็กสู่มาตรฐานโรงพยาบาลและบริการสุขภาพ ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และสารอาหารที่จำเป็นต่อสมองเด็ก

☞ แนวทางการพัฒนาที่ 3 จัดให้มีการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการ สมรรถนะ และคุณลักษณะที่ดีที่สมวัยทุกด้าน โดยการพัฒนาหลักสูตรการสอนและปรับปรุงสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่เน้นการพัฒนาทักษะสำคัญด้านต่าง ๆ อาทิ ทักษะทางสมอง ทักษะด้านความคิด ความจำ ทักษะการควบคุมอารมณ์ ทักษะการวางแผนและการจัดระบบ ทักษะการรู้จักประเมินตนเอง ควบคู่กับการยกระดับบุคลากรในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีความพร้อมทั้งทักษะ ความรู้ จริยธรรมและความเป็นมืออาชีพ ตลอดจน ผลักดันให้มีกฎหมายการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้ครอบคลุมทั้งการพัฒนาทักษะการเรียนรู้เน้นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ระบบการศึกษา การพัฒนาสุขภาพอนามัยให้มีพัฒนาการที่สมวัยและการเตรียมทักษะการอยู่ในสังคมให้มีพัฒนาการอย่างรอบด้าน

แผนย่อยการพัฒนาช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

☞ แนวทางการพัฒนาที่ 1 จัดให้มีการพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ความสามารถในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ความคิดสร้างสรรค์ การทำงานร่วมกับผู้อื่น

☞ แนวทางการพัฒนาที่ 2 จัดให้มีการพัฒนาทักษะด้านภาษา ศิลปะ และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัดและความสนใจ

☞ แนวทางการพัฒนาที่ 3 จัดให้มีการพัฒนาทักษะในการวางแผนชีวิตและวางแผนการเงิน ตลอดจนทักษะที่เชื่อมต่อกับโลกการทำงาน

☞ แนวทางการพัฒนาที่ 4 จัดให้มีการพัฒนาทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ การบ่มเพาะการเป็นนักคิด นักนวัตกรรม และการเป็นผู้ประกอบการใหม่ รวมทั้งทักษะชีวิตที่สามารถอยู่ร่วมและทำงานภายใต้สังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม

☞ แนวทางการพัฒนาที่ 5 ส่งเสริมและสนับสนุนระบบบริการสุขภาพและอนามัยที่เชื่อมต่อกันระหว่างระบบสาธารณสุขกับโรงเรียนหรือสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างศักยภาพด้านความฉลาดทางเชาวน์ปัญญา และความฉลาดทางอารมณ์ ตลอดจนภูมิคุ้มกันด้านต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิตของกลุ่มวัยเรียน/วัยรุ่น

แผนย่อยการพัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงาน มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

☞ แนวทางการพัฒนาที่ 1 ยกระดับศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะของคนในช่วงวัยทำงาน ให้มีคุณภาพมาตรฐาน สอดคล้องกับความสามารถเฉพาะบุคคลและความต้องการของตลาดงานรวมทั้ง เทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจและผลิตภาพเพิ่มขึ้นให้กับประเทศ

☞ แนวทางการพัฒนาที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาทักษะแรงงานฝีมือให้เป็นผู้ประกอบการใหม่ และสามารถพัฒนาต่อยอดความรู้ในการสร้างสรรค์งานใหม่ ๆ และมีโอกาสและทางเลือกทำงานและสร้างงาน

★ **ประเด็น (12) การพัฒนาการเรียนรู้** เน้นทั้งการแก้ไขปัญหาในปัจจุบัน และการเสริมสร้าง และยกระดับการพัฒนาการศึกษาและการเรียนรู้ทั้งการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยการพัฒนาระบบการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 มีการออกแบบ ระบบการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนบทบาทครู การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา และการ พัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถกำกับกับการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเองได้ อย่างต่อเนื่องแม้จะออกจากระบบการศึกษาแล้ว ควบคู่กับการส่งเสริมการพัฒนาคนไทยตามพหุปัญญาให้ เต็มตามศักยภาพรวมถึงการสร้างเสริมศักยภาพผู้มีความสามารถพิเศษให้สามารถต่อยอดการประกอบ อาชีพได้อย่างมั่นคง โดยประกอบด้วย 2 แผนย่อย ดังนี้

แผนย่อยการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

☞ แนวทางการพัฒนาที่ 1 ปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 4 แนวทางย่อย ได้แก่

(1) พัฒนาระบบการเรียนรู้ในทุกระดับชั้น ตั้งแต่ปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษาที่ใช้ ฐานความรู้และระบบคิดในลักษณะสหวิทยาการ มีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานที่เป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะให้ได้มาตรฐานกับหลักสูตรในระบบการศึกษาชั้นนำที่ได้รับ การยอมรับในระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีที่เปิดเผยต่อสาธารณะ เกี่ยวกับการนิเทศ การติดตามประเมินผล และการปรับปรุงหลักสูตรฐานสมรรถนะ ปฏิรูปหลักสูตรและ รูปแบบการเรียนการสอนอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานฝีมือแรงงานและมาตรฐานอาชีพ โดยเน้นการศึกษาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี และการฝึกงานในสถานประกอบการ ปฏิรูปการจัดการศึกษา ในระดับอุดมศึกษาโดยเน้นการเรียนรู้ที่ผูกกับงาน เพื่อวางรากฐานให้มีสถาบันอุดมศึกษาที่สามารถ ตอบสนองความต้องการของประเทศได้ในหลากหลายมิติ ทั้งในด้านการผลิตกำลังคนที่มีสมรรถนะและ ทักษะในสาขาที่เป็นที่ต้องการของตลาด การพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีศักยภาพในการสร้างธุรกิจ ใหม่ที่มีใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และสามารถไปสู่อุตสาหกรรมต่างประเทศได้ รวมถึงมีนักวิจัยและนวัตกรรม ที่สามารถสร้างสรรค์ผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพ สามารถส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาประเทศ ในด้านเศรษฐกิจและสังคมเป็นอย่างดี

(2) พัฒนาระบบการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกระดับการศึกษา รวมถึงจัดกิจกรรมเสริมทักษะเพื่อพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21 มีการผสมผสานเทคโนโลยีเข้ากับเนื้อหาและวิธีการสอน โดยใช้เทคโนโลยีสนับสนุนทฤษฎีการเรียนรู้แบบใหม่ในการพัฒนาเนื้อหาและทักษะแบบใหม่เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ควรมีคุณลักษณะที่มีชีวิต มีพลวัต มีปฏิสัมพันธ์ การเชื่อมต่อและมีส่วนร่วม

(3) พัฒนาระบบการเรียนรู้เชิงบูรณาการที่เน้นการลงมือปฏิบัติ มีการสะท้อนความคิด/ ทบทวนไตร่ตรอง โดยเน้นการเรียนการสอนที่เสริมสร้างทักษะชีวิต และสามารถนำมาใช้ต่อยอดในการประกอบอาชีพได้จริง และ

(4) พัฒนาระบบการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนสามารถกำกับการเรียนรู้ของตนเองได้ เพื่อให้สามารถนำองค์ความรู้ไปใช้สร้างรายได้ รวมถึงมีทักษะด้านวิชาชีพและทักษะชีวิต โดยใช้สื่อผสมอย่างหลากหลายปรับเปลี่ยนตามความสามารถและระดับของผู้เรียน มีเนื้อหาที่ไม่ยึดติดกับตัวสื่อ เลือกประกอบเนื้อหาได้เอง ค้นหา แก้ไข จัดบันทึกได้ เก็บประวัติการเรียนรู้อย่างเป็นระบบมีระบบการประเมินผลการเรียนรู้ที่รวดเร็วและต่อเนื่อง โดยผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และสมรรถนะที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน

☞ แนวทางการพัฒนาที่ 2 เปลี่ยนโฉมบทบาท "ครู" ให้เป็นครูยุคใหม่ ประกอบด้วย 3 แนวทางย่อย ได้แก่

(1) วางแผนการผลิต พัฒนาและปรับบทบาท "ครู คณาจารย์ยุคใหม่" ให้เป็น "ผู้อำนวยการการเรียนรู้" มีหลักสูตรผลิตครูอาชีพยุคใหม่ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน และมาตรฐานอาชีพ โดยเน้นการเป็นผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการในสาขาที่ตนเองสอน

(2) ปรับระบบการผลิตและพัฒนาครูตั้งแต่การดึงดูด คัดสรร ผู้มีความสามารถสูงให้เข้ามาเป็นครู ปฏิรูประบบการผลิตครูยุคใหม่โดยใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะของวิชาชีพครูที่สามารถสร้างทักษะในการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะ และมีครูที่ชำนาญในด้านการสอนภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 ที่ได้มาตรฐานในระดับนานาชาติ ในจำนวนที่เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน อีกทั้งยังมีระบบการอบรมและเสริมสมรรถนะครูที่ผ่านการศึกษาในระบบเดิม หรือครูภาษาอังกฤษ และภาษาที่ 3 ที่ยังไม่ผ่านการประเมินมาตรฐานในระดับนานาชาติ

(3) ส่งเสริมสนับสนุนระบบการพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะครูอย่างต่อเนื่องครอบคลุมทั้งเงินเดือน สายอาชีพและระบบสนับสนุนอื่น ๆ ปฏิรูประบบการผลิตครูอาชีพยุคใหม่ โดยผู้ที่มีใบประกอบวิชาชีพจะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการในสาขาที่ตนเองสอน มีความรู้ ทักษะ และสามารถสร้างสมรรถนะที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานฝีมือแรงงานและมาตรฐานอาชีพให้แก่ผู้เรียน และมีอัตรากำลังเพียงพอต่อความต้องการของสถานศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานอัตรากำลังของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

☞ แนวทางการพัฒนาที่ 3 เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับทุกประเภท ประกอบด้วย 6 แนวทางย่อย ได้แก่

(1) ปฏิรูปโครงสร้างองค์กรด้านการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ โดยเน้นการสร้างควมรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ตั้งแต่ระดับบุดลงไปถึงระดับโรงเรียน รวมถึงมีโครงสร้างแรงจูงใจและความรับผิดชอบของหน่วยงานและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบที่เหมาะสม

(2) จัดให้มีมาตรฐานขั้นต่ำของโรงเรียนในทุกระดับ เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น มีการกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำของโรงเรียนในทุกระดับ ที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศในด้านความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน อุปกรณ์การเรียนการสอน การบริหารจัดการโรงเรียน จำนวนครูที่ครบชั้น ครบวิชา จำนวนพนักงานสนับสนุนงานบริหารจัดการโรงเรียน

(3) ปรับปรุงโครงสร้างการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเพิ่มคุณภาพการศึกษา มีการปรับปรุงโครงสร้างการศึกษาที่เน้นสายอาชีพมากขึ้น มีการเรียนการสอนและการเรียนรู้ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เกิดทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ทักษะภาษาที่ 3 ความรู้ในการประกอบอาชีพใหม่ ๆ อย่างคล่องตัว เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรทางการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม

(4) เพิ่มการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา ส่งเสริมภาคประชาสังคม ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นพื้นที่เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต รวมถึงการเรียนรู้และทบทวนทักษะพื้นฐาน ได้แก่ การอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น โดยระดมทรัพยากรจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคม

(5) พัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา โดยแยกการประกันคุณภาพการศึกษาออกจากการประเมินคุณภาพและการรับรองคุณภาพและการกำกับดูแลคุณภาพการศึกษาและปฏิรูประบบการสอบที่นำไปสู่การวัดผลในเชิงทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 มากกว่าการวัดระดับความรู้ และ

(6) ส่งเสริมการวิจัยและใช้เทคโนโลยีในการสร้างและจัดการความรู้ การเรียนการสอน และการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับบริบทพื้นที่ ซึ่งรวมถึงการบูรณาการความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับภาคอุตสาหกรรม ชุมชน และภาครัฐ เพื่อเสริมสร้างระบบนิเวศนวัตกรรมที่เข้มแข็ง

☞ แนวทางการพัฒนาที่ 4 พัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต ประกอบด้วย 5 แนวทางย่อย ได้แก่

(1) จัดให้มีระบบการศึกษาและระบบฝึกอบรมบนฐานสมรรถนะที่มีคุณภาพสูงและยืดหยุ่น

(2) มีมาตรการจูงใจและส่งเสริมสนับสนุนให้คนเข้าสู่ใ้เรียนรู้ พัฒนาตนเองรวมถึงการยกระดับทักษะวิชาชีพ

(3) พัฒนาระบบการเรียนรู้ชุมชนให้เข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา โดยความร่วมมือจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม

(4) พัฒนาระบบเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัลและดิจิทัลแพลตฟอร์ม สื่อดิจิทัลเพื่อการศึกษาในทุกระดับทุกประเภทการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และ

(5) พัฒนาโปรแกรมประยุกต์หรือสื่อการเรียนรู้ดิจิทัลที่มีคุณภาพที่นักเรียน นักศึกษา และประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองผ่านเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้

☞ แนวทางการพัฒนาที่ 5 สร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ ประกอบด้วย 5 แนวทางย่อย ได้แก่

(1) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพสถาบันการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญและมีความโดดเด่น เฉพาะสาขาสู่ระดับนานาชาติ มีกรอบมาตรฐานฝีมือแรงงานและมาตรฐานอาชีพที่กำหนดสมรรถนะ และทักษะพื้นฐานสำหรับสาขาอาชีพต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมโดยเฉพาะ ใน 10 กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย S-curve และ New S-curve เพื่อเป็นเครื่องมือในการยืนยัน และ พัฒนาสมรรถนะของแรงงาน และมีกรอบแนวคิดในการคาดการณ์อุปสงค์แรงงานในอนาคตในสาขาอาชีพ ต่าง ๆ และมีแนวทางทบทวนและปรับปรุงให้แม่นยำมากขึ้นเป็นระยะ

(2) สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการและแลกเปลี่ยนนักเรียน นักศึกษาและ บุคลากรในระดับนานาชาติ รวมถึงการพัฒนาศูนย์วิจัย ศูนย์ฝึกอบรม และทดสอบในระดับภูมิภาค

(3) จัดให้มีการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ชาติไทยและประวัติศาสตร์ท้องถิ่น

(4) จัดให้มีการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ ประเพณี วัฒนธรรมของไทยและการพัฒนาการของ ประเทศเพื่อนบ้านในสถานศึกษา และสำหรับประชาชน และ

(5) ส่งเสริมสนับสนุนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และนักเรียนกับประเทศ เพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์

แผนย่อยการตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

☞ แนวทางการพัฒนาที่ 1 พัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญา โดยพัฒนาระบบบริหารจัดการ กลไกการคัดกรองและการส่งต่อเพื่อส่งเสริมการพัฒนาคนไทยตามพหุปัญญาให้เต็มตามศักยภาพส่งเสริม สนับสนุนครอบครัว ในการเสริมสร้างความสามารถพิเศษตามความถนัดและศักยภาพทั้งด้านกีฬา ภาษา และวรรณกรรม สนุนทริยศิลป์ ส่งเสริมสนับสนุนระบบสถานศึกษาและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้าง และพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษบนฐานพหุปัญญา และส่งเสริมสนับสนุนมาตรการจูงใจ แก่ภาคเอกชน และสื่อ ในการมีส่วนร่วมและผลักดันให้ผู้มีความสามารถพิเศษมีบทบาทเด่นในระดับ นานาชาติ

☞ แนวทางการพัฒนาที่ 2 สร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบ สนับสนุนที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ โดยจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานและระบบสนับสนุน เพื่อ ผู้มีความสามารถพิเศษได้สร้างความเข้มแข็งและต่อยอดได้ จัดให้มีกลไกการทำงานในลักษณะการรวมตัว ของกลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษในหลากหลายสาขาวิชา เพื่อรวมนักวิจัยและนักเทคโนโลยีชั้นนำ เพื่อพัฒนาต่อยอดงานวิจัยเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ สร้างความร่วมมือและเชื่อมต่อสถาบันวิจัย ชี้นำทั่วโลก เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้นักวิจัยความสามารถสูงของไทยให้มีศักยภาพสูงยิ่งขึ้น

แผนแม่บท (6) ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

★ ประเด็น (21) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

☞ แนวทางการพัฒนาที่ 1 ปลุกและปลุกจิตสำนึกการเป็นพลเมืองที่ดี มีวัฒนธรรมสุจริต และการปลูกฝังและหล่อหลอมวัฒนธรรมในกลุ่มเด็กและเยาวชนทุกช่วงวัย ทุกระดับ มุ่งเน้นการปรับพฤติกรรม "คน" โดยการ "ปลุก" และ "ปลุก" จิตสำนึกความเป็นพลเมืองที่ดี มีวัฒนธรรมสุจริตสามารถแยกแยะได้ว่าสิ่งใดเป็นประโยชน์ส่วนตน สิ่งใดเป็นประโยชน์ส่วนรวม มีความละเอียดต่อการกระทำ ความผิด ไม่เพิกเฉยอดทนต่อการทุจริต และเข้ามามีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ รวมถึงการส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรม และค่านิยมสุจริตในระดับชุมชนเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ค่านิยมที่ยึดประโยชน์สาธารณะมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบในทุก รูปแบบ โดยเฉพาะการส่งเสริมวัฒนธรรมสุจริตผ่านหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับที่เด็กไทยทุกคนต้องเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงระดับอุดมศึกษา เพื่อปฏิรูป "พลเมืองไทย ในอนาคต" ให้มีความเป็นพลเมืองเต็มขั้น สามารถทำหน้าที่ความเป็นพลเมืองที่ดี มีจิตสำนึกยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมมีระเบียบวินัย และเคารพกฎหมาย

☞ แนวทางการพัฒนาที่ 2 ส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้มีความใสสะอาด ปราศจากพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต โดยการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเปิดเผย โปร่งใส ถูกต้องเป็นธรรม ไม่คดโกง รู้จักแยกแยะเรื่องส่วนตัวออกจากหน้าที่การงาน การสร้างธรรมาภิบาล ในการบริหารงาน ตลอดจนการสร้างจิตสำนึกและค่านิยมในการต่อต้านการทุจริตให้แก่บุคลากรขององค์กร โดยการสนับสนุนให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่รัฐเข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครือข่ายต่อต้านการทุจริตในหน่วยงาน ภาครัฐ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง สอดส่อง ติดตามพฤติกรรมเสี่ยงและแจ้งเบาะแสเพื่อสกัดกั้นมิให้เกิดการทุจริตประพฤติมิชอบได้ โดยมีมาตรการสนับสนุนและคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแส

2. แผนปฏิรูปประเทศ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 65 กำหนดให้รัฐจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเป็นเป้าหมายระยะยาวในการพัฒนาประเทศ ประกอบกับมาตรา 257 และมาตรา 259 กำหนดให้ทำการปฏิรูปประเทศเพื่อวางรากฐานการพัฒนาไปสู่ประเทศที่มีความสามัคคีปรองดอง มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และมีความสมดุล ประชาชนในสังคมมีโอกาสทัดเทียมกัน และมีคุณภาพชีวิตที่ดี รวมทั้งมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยจะต้องดำเนินการปฏิรูปอย่างต่อเนื่องในช่วงห้าปีข้างหน้า เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนการปฏิรูปแต่ละด้าน รวม 13 ด้าน ซึ่งเกี่ยวข้องกับภารกิจสำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ รวม 8 ด้าน ดังนี้

1. แผนการปฏิรูปประเทศ (1) ด้านการเมือง ในเป้าหมายที่ 1 ให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ประเด็นปฏิรูป ที่ 1 การเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชนในระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2. แผนการปฏิรูปประเทศ (2) ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ใน 5 ประเด็นปฏิรูป ได้แก่ ประเด็นปฏิรูปที่ 2 ระบบข้อมูลภาครัฐมีมาตรฐาน ทันสมัย และเชื่อมโยงกัน ก้าวสู่รัฐบาลดิจิทัล ประเด็น ปฏิรูปที่ 3 โครงสร้างภาครัฐ กะทัดรัด ปรับตัวได้เร็ว และระบบงานมีผลสัมฤทธิ์สูง ประเด็นปฏิรูปที่ 4 กำลังคนภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมและมีสมรรถนะสูงพร้อมขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นปฏิรูปที่ 5 ระบบบริหารงานบุคคลที่สามารถดึงดูด สร้างและรักษาคณบดีคนเก่งไว้ในภาครัฐ ประเด็นปฏิรูปที่ 6 การ จัดซื้อ จัดจ้างภาครัฐ คล่องตัว โปร่งใส และมีกลไกป้องกันการทุจริตทุกขั้นตอน

3. แผนการปฏิรูปประเทศ (3) ด้านกฎหมาย ในเป้าหมายที่ 1 ประเด็นปฏิรูปที่ 1 มีกลไกให้การ ออกกฎหมายเป็นกฎหมายที่ดีและเท่าที่จำเป็น รวมทั้งมีกลไกในการทบทวนกฎหมายที่มีผลบังคับแล้ว เพื่อให้ สอดคล้องกับหลักการ ตามมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

4. แผนการปฏิรูปประเทศ (6) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในเป้าหมายที่ 1 ระบบ บริหารจัดการมลพิษที่แหล่งกำเนิดมีประสิทธิภาพส่งผลต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับ ประชาชน ประเด็นปฏิรูปที่ 1 เสริมสร้างระบบบริหารจัดการมลพิษที่แหล่งกำเนิดให้มีประสิทธิภาพ

5. แผนการปฏิรูปประเทศ (8) ด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ ในเป้าหมายที่ 2 สื่อเป็นโรงเรียนของสังคม ในการให้ความรู้แก่ประชาชน ปลุกฝังวัฒนธรรมของชาติ และปลูกฝังทัศนคติที่ดี ประเด็นการปฏิรูปที่ 1 การปฏิรูปการรู้เท่าทันสื่อของประชาชน

6. แผนการปฏิรูปประเทศ (9) ด้านสังคม ในเป้าหมาย คนไทยมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปสู่ การมีจิตสาธารณะเพิ่มขึ้น ประเด็นการปฏิรูปที่ 5 การมีส่วนร่วม การเรียนรู้ การรับรู้และการส่งเสริม กิจกรรมทางสังคม

7. แผนการปฏิรูปประเทศ (11) ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในเป้าหมายประเทศไทยมีระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) อยู่ใน 20 อันดับแรกของโลกในปี 2579 ประเด็นการปฏิรูปที่ 1 ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง และ ประเด็นการปฏิรูป ที่ 2 ด้านการป้องกันปราบปราม

8. แผนการปฏิรูปประเทศ (12) ด้านการศึกษา คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา (กอปศ.) ได้กำหนดแผนงานเพื่อการปฏิรูปการศึกษา 7 เรื่อง เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการปฏิรูป การศึกษา ไว้ดังนี้

เรื่องที่ 1 : การปฏิรูประบบการศึกษาและการเรียนรู้โดยรวมของประเทศ โดยพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่และกฎหมายลำดับรอง มีประเด็นปฏิรูป 5 ประเด็น ได้แก่

(1) การมีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ...และมีการทบทวน จัดทำ แก้ไขและปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(2) การสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน เพื่อการจัดการศึกษา

(3) การขับเคลื่อนการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาตนเองและการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อรองรับการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

(4) การทบทวนและปรับปรุงแผนการศึกษาแห่งชาติ

(5) การจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ

เรื่องที่ 2 : การปฏิรูปการพัฒนาเด็กเล็กและเด็กก่อนวัยเรียน มีประเด็นปฏิรูป 2 ประเด็น ได้แก่

(1) การพัฒนาระบบการดูแล พัฒนา และจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เด็กปฐมวัยได้รับการพัฒนา ร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย

(2) การสื่อสารสังคมเพื่อสร้างความเข้าใจในการพัฒนาเด็กปฐมวัย

เรื่องที่ 3 : การปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ประกอบด้วยประเด็นปฏิรูป 3 ประเด็น ได้แก่

(1) การดำเนินการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

(2) การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลพิการ บุคคลที่มีความสามารถพิเศษ และบุคคลที่มีความต้องการการดูแลเป็นพิเศษ

(3) การยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาในพื้นที่ห่างไกล หรือในสถานศึกษาที่ต้องมีการยกระดับคุณภาพอย่างเร่งด่วน

เรื่องที่ 4 : การปฏิรูปกลไกและระบบการผลิต คัดกรอง และพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครู และอาจารย์ ประกอบด้วยประเด็นปฏิรูป 5 ประเด็น ได้แก่

(1) การผลิตครู และการคัดกรองครู เพื่อให้ได้ครูที่มีคุณภาพตรงกับความต้องการของประเทศ และมีจิตวิญญาณของความเป็นครู

(2) การพัฒนาวิชาชีพครู

(3) เส้นทางวิชาชีพครู เพื่อให้ครูมีความก้าวหน้า ได้รับค่าตอบแทนและสวัสดิการที่เหมาะสม

(4) การพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาในสถานศึกษา

(5) องค์กรวิชาชีพครู และการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

เรื่องที่ 5 : การปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยประเด็นปฏิรูป 8 ประเด็น ได้แก่

(1) การปรับหลักสูตร พร้อมกระบวนการจัดการเรียนการสอน และการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อยู่ เป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะ

- (2) การจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
- (3) การประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาระดับชาติและระบบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ
- (4) การพัฒนาคุณภาพระบบการศึกษา
- (5) ระบบความปลอดภัย และระบบสวัสดิภาพของผู้เรียน
- (6) การปฏิรูปอาชีวศึกษา เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- (7) การปฏิรูปอุดมศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

ประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลของระบบอุดมศึกษา

(8) การจัดตั้งสถาบันหลักสูตรและการเรียนรู้แห่งชาติ (National Institute of Curriculum and Learning)

เรื่องที่ 6 : การปรับโครงสร้างของหน่วยงานในระบบการศึกษา เพื่อบรรลุเป้าหมายในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน และยกระดับคุณภาพของการจัดการศึกษา ประกอบด้วยประเด็นปฏิรูป 3 ประเด็น ได้แก่

- (1) สถานศึกษามีความเป็นอิสระในการบริหารและจัดการศึกษา
- (2) พื้นที่นวัตกรรมการศึกษา
- (3) การปรับปรุงโครงสร้างของกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่องที่ 7 : การปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้โดยการพลิกโฉมด้วยระบบดิจิทัล (Digitalization for Educational and Learning Reform) ประกอบด้วยประเด็นปฏิรูป 3 ประเด็น ได้แก่

- (1) การปฏิรูปการเรียนรู้ด้วยดิจิทัลผ่านแพลตฟอร์มการเรียนรู้ด้วยดิจิทัลแห่งชาติ (Digital Learning Reform: National Digital Learning Platform (NDLP))
- (2) ระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการศึกษา (big data for education)
- (3) การพัฒนาความเป็นพลเมืองดิจิทัล (digital citizenship) ในด้านความฉลาดรู้ดิจิทัล (digital literacy) ความฉลาดรู้สารสนเทศ (information literacy) ความฉลาดรู้สื่อ (media literacy) เพื่อการรู้วิธีการเรียนรู้ (learning how to learn) ในการเรียนรู้ตลอดชีวิตตลอดจนการมีพฤติกรรมที่สะท้อนการรู้รักกติกา มารยาท จริยธรรมเกี่ยวกับการใช้สื่อและการสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต

การบรรลุผลของการปฏิรูปการศึกษาตามแผนข้างต้น จะแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ (1) ระยะเร่งด่วน หรือภายในวันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 ซึ่งครบวาระการทำงานของ กอปศ. (2) ระยะสั้น หรือภายใน 3 ปี และ (3) ระยะกลาง-ระยะยาว หรือภายใน 5 - 10 ปี ทั้งนี้ประเด็นปฏิรูปที่มีลำดับสำคัญสูงสุด และต้องดำเนินการให้บรรลุผลให้ได้ในระยะเร่งด่วน มี 6 ประเด็น ได้แก่

1. ยกเครื่องระบบการศึกษาโดยการบังคับใช้ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่ รวมถึงกฎหมายสำคัญอื่นที่เสนอโดย กอปศ. ซึ่งจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการปฏิรูปการศึกษา ได้แก่ ร่างพระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. และการจัดตั้งสถาบันหลักสูตรและการเรียนรู้แห่งชาติ

2. บุคลากรวัตกรรมการจัดการศึกษาระดับโรงเรียน กลุ่มโรงเรียน หรือการจัดการระดับพื้นที่โดยให้โรงเรียนเป็นศูนย์กลางของการยกระดับคุณภาพของการศึกษา ผ่านการขับเคลื่อนเรื่องสถานศึกษาที่มีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการ และระบบนิเวศที่สนับสนุนการดำเนินการของสถานศึกษา

3. นำเสนอแนวทางการปรับหลักสูตรการจัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่หลักสูตรฐานสมรรถนะ และรูปแบบการปรับหลักสูตรในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1–3 จัดตั้งสถาบันหลักสูตรและการเรียนรู้แห่งชาติเพื่อเป็นเสมือนศูนย์ความเป็นเลิศในการวิจัย พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียนรู้ สำหรับการจัดการศึกษาในระดับต่าง

4. สร้าง “ดิจิทัลแพลตฟอร์มเพื่อการเรียนรู้แห่งชาติ” ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลนำความรู้และวิธีการเรียนรู้ไปสู่โรงเรียน นักเรียน และครูทั่วประเทศ โดยเฉพาะในห้องถิ่นห่างไกล

5. จัดระบบการผลิตครูให้มีคุณภาพและสมรรถนะความเป็นครู ผ่านการจัดตั้งกองทุนหรือแผนงานเพื่อการผลิตและพัฒนาครู สำหรับครูรุ่นใหม่ และพัฒนาบัณฑิตครูที่มีอยู่ ให้ตรงตามความจำเป็นของประเทศในระยะแรกเน้นครูปฐมวัย และครูประถมศึกษา สำหรับท้องถิ่นขาดแคลน

6. ให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ ตามที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่ เพื่อเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนแผนการศึกษาแห่งชาติ และการปฏิรูปการศึกษาให้เริ่มดำเนินการได้ และมีความต่อเนื่องในระยะยาว

3. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) ฉบับร่าง

สาระของกรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (ฉบับร่าง) มีเป้าหมายเพื่อพลิกโฉมประเทศไทย สู่เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน โดยสิ่งที่ต้องทำ คือ การเปลี่ยนผ่านประเทศ หรือ การ transform ประเทศใน 4 ด้านหลัก ได้แก่

1. การเปลี่ยนผ่านจากเศรษฐกิจฐานทรัพยากร ไปสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมและองค์ความรู้ หรือการมุ่งสู่เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีเป้าหมายให้เศรษฐกิจไทยมีความสามารถในการแข่งขันสูง บนพื้นฐานของการสร้างมูลค่าเพิ่ม จากการพัฒนา ต่อยอด และใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม พร้อมกับการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ

2. การเปลี่ยนผ่านจากสังคมที่มีเพียงบางกลุ่มที่เข้าถึงโอกาสไปสู่สังคมที่มีโอกาสสำหรับทุกคนและทุกพื้นที่ หรือการสร้างสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค โดยทุกกลุ่มคนมีโอกาสนในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเต็มศักยภาพ ได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอที่มีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค และประเทศมีความเหลื่อมล้ำลดลง ทั้งในเชิงธุรกิจ พื้นที่ รายได้ และความมั่งคั่ง

3. การเปลี่ยนผ่านจากการผลิตและการบริโภคที่ทำลายสิ่งแวดล้อม ไปสู่วิถีชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความปลอดภัยหรือการเสริมสร้างวิถีชีวิตที่ยั่งยืน โดยทุกภาคส่วนในสังคมมีรูปแบบการดำเนินชีวิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เอื้อให้เกิดความยั่งยืนต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งสามารถรับมือและมีภูมิคุ้มกันจากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

4. การเปลี่ยนผ่านจากกำลังคนทักษะต่ำและภาครัฐที่ล่าสมัย ไปสู่กำลังคนและภาครัฐที่มีสมรรถนะสูง เพื่อเอื้อต่อการเปลี่ยนผ่านประเทศไปสู่การเป็นเศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืนภายใต้องค์ประกอบในแต่ละด้าน จะมีการกำหนด "หมุดหมาย" ซึ่งเป็นการกำหนดสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ "เป็น" มุ่งหวังจะ "มี" หรือต้องการจะ "ขจัด" ในช่วงระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 เพื่อให้การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนามีทิศทางที่ชัดเจนและเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม จำนวน 13 หมุดหมาย คือ

ที่มา : <https://www.nesdc.go.th/> (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

1. ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและอาหารแปรรูปมูลค่าสูง มีขอบเขต ดังนี้

(1) ภาคการเกษตรของไทยได้รับการปรับโครงสร้างให้เป็นภาคการผลิตที่มีผลตอบแทนสูง ผ่านการยกระดับผลิตภาพ การพัฒนาคุณภาพของผลผลิต และการปรับเปลี่ยนประเภทของการผลิตจากการผลิตที่มีมูลค่าเพิ่มต่ำไปสู่การผลิตที่มีมูลค่าเพิ่มสูง สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่และความต้องการของตลาด โดยส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและภูมิปัญญาในการผลิต และศักยภาพของเกษตรกร ด้วยการสนับสนุนข้อมูลและองค์ความรู้ที่จำเป็น รวมทั้งการสนับสนุนการดำเนินงานของสถาบันเกษตรกร

(2) เกษตรกรสามารถเข้าถึงช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรที่หลากหลาย อาทิ การขายตรงให้กับผู้ค้าปลีกหรือผู้ส่งออก การขายสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์ การท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม และการทำเกษตรพันธสัญญากับผู้แปรรูป

(3) โครงสร้างพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อภาคการเกษตรและเกษตรแปรรูปได้รับการพัฒนาให้เพียงพอต่อความต้องการและมีประสิทธิภาพ อาทิ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ระบบการตรวจรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์การเกษตร และโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์การเกษตร

(4) เทคโนโลยีชีวภาพเพื่อแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลผลิตและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรได้รับการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และมีกลไกการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ส่งเสริมให้เกิดการนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ (Bioeconomy)

2. ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน มีขอบเขต ดังนี้

(1) ประเทศไทยมีภาพลักษณ์ในฐานะจุดหมายปลายทาง การท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและใส่ใจในความยั่งยืน

(2) การท่องเที่ยวไทยมีจุดเด่นด้านการท่องเที่ยวรูปแบบเฉพาะ เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงการแพทย์และการส่งเสริมสุขภาพ เชิงอาหารและวัฒนธรรม เชิงธุรกิจ และเชิงกีฬา

(3) การท่องเที่ยวไทยมีกิจกรรมที่หลากหลายพร้อมทั้งมีบริการที่ได้มาตรฐานสากลสามารถเพิ่มมูลค่าและดึงดูดนักท่องเที่ยวเป้าหมายทั้งไทยและต่างชาติที่มีคุณภาพและมีความเต็มใจจ่ายสูง

(4) แหล่งท่องเที่ยวได้รับการดูแลรักษาให้มีความยั่งยืนและเน้นคุณค่าอย่างเหมาะสมกับพื้นที่ผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

(5) รายได้จากการท่องเที่ยวมีส่วนการกระจายตัวสู่เมืองรองในทุกภูมิภาค และกระจายตัวสู่ชุมชนและผู้ประกอบการรายย่อยในพื้นที่มากขึ้นผ่านการเพิ่มมูลค่าด้วยการสร้างอัตลักษณ์ของพื้นที่อย่างเต็มศักยภาพ

3. ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าของอาเซียน มีขอบเขต ดังนี้

(1) อุตสาหกรรมยานยนต์ของไทยปรับตัวสู่การเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าของอาเซียน

(2) ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมยานยนต์สูง มีการสนับสนุนการลงทุนพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ไฟฟ้า รวมถึงการพัฒนาทักษะแรงงานอย่างต่อเนื่อง

(3) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีมาตรการลดผลกระทบที่จะมีต่อผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมยานยนต์ดั้งเดิมและภาคการผลิตอื่นที่เกี่ยวข้อง อาทิ เกษตรกรผู้ผลิต พืชพลังงาน

(4) ปริมาณการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าภายในประเทศไทยเพิ่มขึ้นในทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนทั่วไป รถโดยสารสาธารณะในเมืองหลักปรับสู่ระบบการขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าทั้งหมด

(5) ประเทศไทยมีสถานีอัดประจุไฟฟ้าอย่างเพียงพอครอบคลุมเส้นทางคมนาคมสำคัญทั่วประเทศ

4. ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง มีขอบเขต ดังนี้

(1) อุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์และบริการทางการแพทย์และสุขภาพที่มีพื้นฐานอยู่บนศักยภาพและความได้เปรียบในการแข่งขันของประเทศเป็นเครื่องยนต์สำคัญที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยมีการลงทุนในงานวิจัยและพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีขั้นสูงอย่างต่อเนื่อง

(2) ประเทศไทยมีชื่อเสียงด้านการรักษาโรคเฉพาะทางและบริการทางการแพทย์ขั้นสูง เช่น การผ่าตัดสมอง การผ่าตัดหัวใจ การรักษาโรคมะเร็ง เป็นต้น รวมถึงเป็นจุดหมายปลายทางของบริการทางการแพทย์ บริการด้านความสวยความงาม และบริการส่งเสริมสุขภาพ

(3) ระบบสาธารณสุขได้รับการพัฒนาคุณภาพและขยายศักยภาพ มีการปรับสู่ Smart Medical/ Smart Healthcare โดยการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อรองรับกับการดำรงชีวิตสมัยใหม่ และเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยสนับสนุนความต้องการใช้ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ

(4) บุคลากรและทรัพยากรด้านสาธารณสุขมีการกระจายตัวอย่างเพียงพอและเหมาะสมกับผู้รับบริการจากทั้งในและต่างประเทศ

5. ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและจุดยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค มีขอบเขต ดังนี้

(1) ประเทศไทยเป็นประตูการค้า บริการ และการลงทุนที่สำคัญของอาเซียน โดยมีกฎระเบียบและกระบวนการนำเข้าส่งออกที่มีประสิทธิภาพ เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจ ลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ และเพื่อเพิ่มความได้เปรียบในการแข่งขัน

(2) ประเทศไทยมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการขนส่งสินค้าและการค้าผ่านแดน ยกระดับระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์และการเชื่อมโยงโครงข่ายเส้นทางคมนาคมขนส่งในอาเซียนอย่างไร้รอยต่อ

(3) ประเทศไทยมีนโยบายและมาตรการจูงใจสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวด้านการค้า และการลงทุน การจัดทำข้อตกลงทางการค้าระหว่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพและเชื่อมโยงผู้ประกอบการในประเทศให้เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทาน การลงทุนโลก (Global Value Chains)

(4) ผู้ประกอบการและแรงงานด้านโลจิสติกส์ของไทยมีองค์ความรู้และทักษะที่เหมาะสมสำหรับการให้บริการที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพและคุณภาพสูง มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการ

ปรับปรุงแบบธุรกิจที่สอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลง และมีศักยภาพในการแข่งขันทั้งในระดับประเทศและระดับสากล

6. ไทยเป็นฐานการผลิตอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและบริการดิจิทัลของอาเซียน มีขอบเขต ดังนี้

(1) ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ดิจิทัลคอนเทนต์ และเป็นผู้ให้บริการด้านดิจิทัลที่สำคัญของอาเซียน

(2) เทคโนโลยี องค์กรความรู้ และนวัตกรรม ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและบริการด้านดิจิทัล ทั้งด้านซอฟต์แวร์และการสร้างสรรค์ดิจิทัลคอนเทนต์ ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องด้วยความร่วมมือของภาครัฐ สถาบันการศึกษา และผู้ประกอบการ พร้อมทั้งมีกลไกสนับสนุนให้เกิดการนำเทคโนโลยี องค์กรความรู้ และนวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

(3) ประเทศไทยมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และปัจจัยแวดล้อมที่ส่งเสริมการประกอบธุรกิจด้านดิจิทัล อาทิ อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง แรงงานที่มีทักษะสอดคล้องกับความต้องการ และกฎระเบียบที่เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและมีประสิทธิภาพสูง

(4) ภาครัฐมีระบบเฝ้าระวังและป้องกันการโจมตีทางไซเบอร์ โดยทุกภาคส่วนมีความตระหนักถึงความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ ประชาชนและผู้ประกอบการมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์และปลอดภัย

7. ไทยมี SMEs ที่เข้มแข็งมีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้ มีขอบเขต ดังนี้

(1) ประเทศไทยมีระบบนิเวศ (Ecosystem) ที่เหมาะสมต่อการเติบโตของ SMEs โดยมีการแข่งขันทางการค้าที่เปิดกว้างและเป็นธรรม ความเหลื่อมล้ำระหว่าง SMEs และธุรกิจขนาดใหญ่ ในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและนวัตกรรมการเงินทางเลือกที่เหมาะสม องค์กรความรู้และเทคโนโลยีที่จำเป็น รวมถึงตลาดภาครัฐและช่องทางตลาดใหม่ ๆ ลดลง โดยมีการสนับสนุนจากภาครัฐที่ตรงกับความต้องการเฉพาะของผู้ประกอบการ

(2) SMEs ไทยมีศักยภาพสูง ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี องค์กรความรู้ และนวัตกรรมโดยเฉพาะในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพัฒนารูปแบบธุรกิจ และการเพิ่มมูลค่าของสินค้าและบริการ ตลอดจนสามารถปรับตัวสู่ธุรกิจใหม่ที่มีแนวโน้มความต้องการมากขึ้นในอนาคต อาทิ ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม หรือสินค้าและบริการทางสุขภาพ

(3) SME ไทยมีบทบาทในภาคการส่งออกมากขึ้น สามารถเชื่อมโยงเข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าโลกได้ โดยเฉพาะในภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

(4) วิสาหกิจชุมชนมีศักยภาพ ผลิตได้และขายเป็น สามารถนำอัตลักษณ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชุมชนมาสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าและบริการ และสามารถสร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่คนในชุมชน

(5) วิสาหกิจเพื่อสังคมขยายตัวและเติบโตอย่างต่อเนื่อง รวมถึงมีบทบาทมากขึ้นในการพัฒนาชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม อาทิ การสร้างการมีส่วนร่วมและกระจายผลประโยชน์จากการ

ดำเนินธุรกิจไปสู่ชุมชน การสร้างงานในกลุ่มผู้ด้อยโอกาส และการพัฒนาสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

8. ไทยมีพื้นที่และเมืองหลักของภูมิภาคที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจทันสมัยและน่าอยู่ มีขอบเขต ดังนี้

(1) พื้นที่และเมืองหลักของภูมิภาคได้รับการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเต็มศักยภาพ มีการพัฒนาเมืองหลักและการเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจในทุกภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามแนวระเบียงเศรษฐกิจทั้งในระดับภายในประเทศและระดับภูมิภาค รวมถึงการเชื่อมโยงระหว่างเมืองและชนบทโดยรอบ

(2) บริการสาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษา และบริการสาธารณสุข มีคุณภาพมาตรฐานใกล้เคียงกันระหว่างพื้นที่ รวมถึงมีการจัดสรรงบประมาณบุคลากร และทรัพยากรที่สำคัญอื่น ๆ อย่างเพียงพอและเหมาะสม

(3) พื้นที่เศรษฐกิจและเมืองหลักทั่วประเทศมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอย่างทั่วถึงมีประสิทธิภาพ และดำเนินงานได้อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการคมนาคมขนส่งในเมือง และระบบสารสนเทศดิจิทัลที่มีความครอบคลุม สามารถเข้าถึงได้เพื่อรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจในภูมิภาค และพัฒนาปัจจัยดึงดูดการพัฒนาสู่ภูมิภาค (Pull Factors) อย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งมีสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชนให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและยั่งยืน (Eco-living)

(4) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีศักยภาพในการกำกับดูแลและกำหนดมาตรฐานการให้บริการสาธารณะ ขณะที่ชุมชน สถาบันการศึกษาและภาคเอกชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการออกแบบและขับเคลื่อน การพัฒนาที่เหมาะสมและตอบโจทย์ความต้องการของคนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

9. ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม มีขอบเขต ดังนี้

(1) คนยากจนข้ามรุ่นลดลง จากมาตรการให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาแบบมุ่งเป้า และเทคโนโลยีสารสนเทศที่สามารถระบุตัวบุคคล ปัญหา และความต้องการได้อย่างแม่นยำและมีประสิทธิภาพ

(2) นโยบายการเงินการคลัง และกฎหมายสามารถสนับสนุนการกระจายรายได้ และสร้างความเป็นธรรมในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(3) ทุกกลุ่มคนสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างครอบคลุม ทัวถึงและมีคุณภาพ โดยเฉพาะในชนบทและพื้นที่ห่างไกล เพื่อลดความเหลื่อมล้ำของโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคม และระหว่างพื้นที่ (digital divide)

(4) เด็กจากครอบครัวยากจนได้รับการช่วยเหลือให้สามารถเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะการศึกษาในระดับที่สูงกว่าการศึกษาภาคบังคับได้อย่างเสมอภาค เพื่อเพิ่มโอกาสการเลื่อนชั้นทางเศรษฐกิจและสังคมอันจะนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำในประชากรรุ่นถัดไป

(5) คนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม สอดคล้องกับบริบทความจำเป็น บนฐานของความยั่งยืนทางการคลัง

(6) ระบบประกันสังคมได้รับการพัฒนาทั้งในด้านรูปแบบ เงินสมทบและสิทธิประโยชน์ให้สอดคล้องกับความต้องการและลักษณะการทำงานที่หลากหลายสามารถจูงใจให้แรงงานนอกระบบเข้าสู่ระบบ และสร้างหลักประกันให้แก่แรงงานในภาวะวิกฤตได้

(7) ระบบความคุ้มครองทางสังคมของไทยมีความบูรณาการ เชื่อมโยงกันตั้งแต่ระดับนโยบาย ฐานข้อมูล ระดับปฏิบัติ จนถึงการติดตามประเมินผล โดยมีระบบที่สามารถระบุชุดสิทธิของความคุ้มครองทางสังคมที่แต่ละบุคคล/ครัวเรือนพึงได้รับ

10. ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ มีขอบเขต ดังนี้

(1) ชยะได้รับการหมุนเวียนกลับไปใช้ประโยชน์ในสัดส่วนที่สูงขึ้น ผ่านการปรับปรุงระบบการจัดการ รวมทั้งการแก้ไขหรือกำหนดกฎระเบียบที่จำเป็นเพิ่มเติมการกำหนดมาตรการเชิงบังคับสำหรับการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง การมีข้อกำหนดด้านการออกแบบบรรจุภัณฑ์พลาสติกให้เอื้อต่อการรีไซเคิล การพัฒนาเทคโนโลยีในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อย่างเป็นระบบ รวมทั้งการแก้ไขกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการผลิตสินค้าจากวัสดุเหลือใช้

(2) ประเทศไทยมีศักยภาพในการรีไซเคิลน้ำทิ้ง โดยเริ่มจัดทำระบบในพื้นที่ที่มีความพร้อม อาทิ นิคมอุตสาหกรรม และชุมชนขนาดใหญ่

(3) พลังงานหมุนเวียนเป็นแหล่งพลังงานหลักสำหรับการพัฒนาการผลิตไฟฟ้าใหม่ของประเทศ โดยการปรับเปลี่ยนตลาดการซื้อขายไฟฟ้าไปสู่รูปแบบตลาดเสรีเพื่อส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนของผู้ผลิตรายย่อยและภาคประชาชน และการปรับปรุงระบบสายส่งไฟฟ้าและการจัดการให้สามารถรองรับไฟฟ้าที่ผลิตจากพลังงานทดแทนในสัดส่วนที่สูงขึ้น

(4) การใช้งานยานยนต์ไฟฟ้ามีสัดส่วนที่สูงขึ้นทั้งในระบบขนส่งมวลชนและยานพาหนะส่วนบุคคล

(5) ผลิตภัณฑ์ที่มาจากวัสดุเหลือใช้และการปล่อยคาร์บอนในปริมาณต่ำตลอดวงจรชีวิตได้รับการสนับสนุน ทั้งในด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสำหรับการผลิต และมาตรการทางการเงินการคลังเพื่อจูงใจผู้บริโภค

11. ไทยสามารถลดความเสี่ยง และผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีขอบเขต ดังนี้

(1) พื้นที่ที่ประสบภัยธรรมชาติซ้ำซาก และพื้นที่ที่มีแนวโน้มจะเผชิญกับผลกระทบที่รุนแรงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ได้รับการจัดการให้มีความเสี่ยงที่ลดลง ผ่านการใช้มาตรการป้องกันภัยที่ยั่งยืนและมาตรการการปรับตัวที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และการดำเนินชีวิตของประชาชน

(2) ทรัพยากรธรรมชาติที่มีความสำคัญต่อการป้องกันความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อาทิ ป่าต้นน้ำ ป่าชายเลนและพื้นที่ชุ่มน้ำ ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูให้อยู่ในสภาพดี

(3) เป้าหมายด้านการลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ได้รับการบูรณาการเข้ากับการวางแผนการพัฒนาพื้นที่ ทั้งการใช้ประโยชน์ที่ดิน และการจัดทำโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งก่อสร้าง

(4) ระบบการจัดการภัย ทั้งการคาดการณ์ การเตือนภัย การเผชิญเหตุและการฟื้นฟูหลังเกิดภัยในทุกระดับได้รับการปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพและศักยภาพที่สูงขึ้น

(5) ทุกภาคส่วนได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการเตรียมพร้อมรับมือธรรมชาติและปรับตัวเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโดยเฉพาะการมีมาตรการช่วยเหลือกลุ่มคนเปราะบาง อาทิ คนยากจน และเกษตรกรที่มีแนวโน้มได้รับผลกระทบมากกว่าประชากรกลุ่มอื่น

12. ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตอบสนองโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต มีขอบเขต ดังนี้

(1) ระบบการศึกษาไทยตั้งแต่ระดับปฐมวัยมีคุณภาพมาตรฐานใกล้เคียงกันภายในประเทศ และเทียบเท่าระดับสากล โดยมุ่งพัฒนาคนให้มีทักษะที่จำเป็นในโลกยุคใหม่อย่างรอบด้าน อาทิ ทักษะภาษาต่างประเทศ ทักษะด้านดิจิทัลและทักษะการเป็นผู้ประกอบการ รวมถึงทักษะทางสังคม/พฤติกรรม (Soft skills) อาทิ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถในการปรับตัว การยอมรับความแตกต่าง และการสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่น พร้อมทั้งส่งเสริมการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต

(2) ระบบการศึกษาและกลไกที่เกี่ยวข้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับศักยภาพของเด็กแต่ละกลุ่ม ตั้งแต่กลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษจนถึงกลุ่ม NEETs (กลุ่มเด็กและเยาวชนอายุระหว่าง 15-24 ปี ที่ไม่ได้เรียน ไม่ได้ทำงาน หรือไม่ได้อยู่ในระบบฝึกอบรมใด ๆ)

(3) สถาบันอุดมศึกษาสามารถปรับบทบาทในการผลิตและพัฒนาากำลังคนให้มีปริมาณและคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และสนับสนุนการมุ่งสู่การเป็น Hi-Value and Sustainable Thailand รวมถึงมีบทบาทในการพัฒนาทุนมนุษย์ในทุกช่วงวัย (นอกเหนือจากวัยเรียน)

(4) ระบบการฝึกอบรมเพื่อปรับและยกระดับทักษะฝีมือแรงงาน (Reskill /Upskill /New skill) มีคุณภาพ ทันสมัย ได้มาตรฐานตอบโจทย์ความต้องการอย่างตรงจุด ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ โดยเฉพาะการฝึกอบรมเพื่อโยกย้ายแรงงานไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายภายใต้การสร้างเศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสำหรับผู้มีความเสี่ยงจากการถูกทดแทนจากระบบอัตโนมัติ กลุ่มวัยแรงงานตอนปลาย และผู้สูงอายุ

(5) นโยบายการบริหารจัดการกำลังคนภายใต้บริบทสังคมสูงวัยมีความชัดเจน และสามารถลดทอนความเสี่ยงในการขาดแคลนกำลังแรงงาน อาทิ การขยายอายุเกษียณ การยกระดับผลิตภาพแรงงานไทย และการดึงดูดแรงงานทักษะสูงจากต่างประเทศ

(6) ระบบการบริหารจัดการกำลังคนและฐานข้อมูลสารสนเทศด้านกำลังคนของประเทศมีความบูรณาการ นำไปสู่การออกแบบนโยบายที่เฉพาะเจาะจง และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(7) สถาบันทางสังคมเอื้อต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ตั้งแต่การส่งเสริมการเลี้ยงดูบุตร การปฏิรูปสื่อและอุตสาหกรรมบันเทิง จนถึงมาตรการที่เอื้อต่อการมีสุขภาพดี มีความตระหนักรู้ด้านสิ่งแวดล้อมและมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม

13. ไทยมีภาครัฐที่มีสมรรถนะสูง มีขอบเขต ดังนี้

(1) การทำงานของภาครัฐมีความบูรณาการและเป็นเอกภาพ ตั้งแต่ระดับนโยบายระดับปฏิบัติ จนถึงติดตามประเมินผลทั้งระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาครัฐและเอกชน รวมถึงการดำเนินงานร่วมกับภาคีการพัฒนาอื่น ๆ

(2) โครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐมีความยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยนควมรวม หรือยกเลิกภารกิจให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

(3) ภาครัฐมีความยั่งยืนทางการเงิน มีความสามารถในการจัดเก็บรายได้เพิ่มขึ้น และมีการบริหารจัดการรายจ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการปรับบทบาทและลดภารกิจเหลือเพียงเท่าที่จำเป็น

(4) การบริหารงานภาครัฐและการให้บริการสาธารณะปรับเปลี่ยนสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลเต็มรูปแบบ

(5) กฎหมาย ระเบียบ และมาตรการภาครัฐมีความทันสมัย ไม่ซ้ำซ้อน มีการบังคับใช้ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศไปสู่การเป็น Hi-Value and Sustainable Thailand

(6) ทุกภาคส่วน ทั้งภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาคประชาชนมีบทบาทในการออกแบบ จัดทำ และขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่การเป็น Hi-Value and Sustainable Thailand รวมถึงมีบทบาทในการติดตามตรวจสอบการทำงานของภาครัฐในทุกระดับอย่างเป็นรูปธรรม

ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์กับประเด็นหมุดหมายการพัฒนา มีดังนี้

1. การมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต จะช่วยผลิตและพัฒนาคนให้มีทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 และลดความเสี่ยงในการขาดแคลนแรงงานทักษะสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

2. การมีพื้นที่และเมืองหลักของภูมิภาคที่มีความเจริญจะช่วยขยายโอกาสในการเข้าถึงบริการสาธารณะโดยเฉพาะการศึกษาและการฝึกอบรมที่มีคุณภาพในระดับพื้นที่มากยิ่งขึ้น ขณะที่การมุ่งพัฒนา

ระบบการศึกษาการฝึกอบรม และกลไกที่เกี่ยวข้องให้มีคุณภาพ ทันสมัย และได้มาตรฐานใกล้เคียงกัน ภายในประเทศและเทียบเท่าระดับสากล จะช่วยส่งเสริมโอกาสในการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการฝึกอบรม เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีสมรรถนะสูงต่อไป

3. การกระจายบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ รวมถึงการศึกษา ไปยังระดับพื้นที่ การตัดวงจรความยากจนข้ามรุ่นด้วยการส่งเสริมให้เด็กจากครอบครัวยากจนสามารถเข้าถึงการศึกษา และการพัฒนาระบบการศึกษาและฝึกอบรมให้มีคุณภาพมาตรฐาน ทุกกลุ่มคนสามารถเข้าถึงได้จะช่วยลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงการศึกษาและการฝึกอบรม

4. การปรับบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาให้สนับสนุนการพัฒนาทุนมนุษย์ในทุกช่วงวัยการขยายความครอบคลุมของกลไกการพัฒนาระบบการศึกษาเพื่อปรับและยกระดับทักษะแรงงานให้ทุกกลุ่มคนสามารถเข้าถึงได้ ตลอดจนการพัฒนา Growth Mindset ที่พร้อมเรียนรู้อย่างต่อเนื่องจะช่วยส่งเสริมการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต

5. การผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีสมรรถนะสูงและมีทักษะสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 อย่างรอบด้าน รวมถึงการเสริมสร้างสถาบันทางสังคมที่เอื้อต่อการพัฒนาคนให้มีความตระหนักรู้และจิตสำนึกที่ดีต่อส่วนรวม จะนำไปสู่การลดความเสี่ยงในการขาดแคลนทักษะทางพฤติกรรม (Soft Skills) และค่านิยมวัฒนธรรมที่เหมาะสมสำหรับการใช้ชีวิตและการทำงานในอนาคต

“แผนระดับที่ 3”

1. แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2579)

แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560 – 2579) เป็นแผนที่วางกรอบเป้าหมายและทิศทางการจัดการ ศึกษาของประเทศ โดยมีมุ่งจัดการศึกษาให้คนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาคในการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ พัฒนาคนให้มีสมรรถนะในการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ แนวคิดการจัดการศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติยึดหลักสำคัญในการจัดการศึกษา ประกอบด้วย หลักการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน (Education for All) หลักการจัดการศึกษาเพื่อความเท่าเทียมและทั่วถึง (Inclusive Education) หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) และหลักการมีส่วนร่วมของสังคม (All For Education) อีกทั้งยึดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs 2030) ประเด็นภายในประเทศ (Local Issues) อาทิ คุณภาพของคนช่วงวัย การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของประเทศ ความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ และวิกฤติด้านสิ่งแวดล้อม โดยน่ายุทธศาสตร์ชาติมาเป็นกรอบความคิดสำคัญในการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

วิสัยทัศน์ : คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองดี มีคุณลักษณะทักษะและสมรรถนะที่สอดคล้องกับ บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ชาติ
3. เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และคุณธรรม จริยธรรม รู้รักสามัคคีและร่วมมือกันกำลังมุ่งสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
4. เพื่อนำประเทศไทยก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง และความเหลื่อมล้ำภายในประเทศลดลง

ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับภารกิจของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการทั้ง 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ

เป้าหมาย

1. คนทุกช่วงวัยมีความรักในสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
2. คนทุกช่วงวัยในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้และพื้นที่พิเศษได้รับการศึกษาและเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ
3. คนทุกช่วงวัยได้รับการศึกษา การดูแลและป้องกันจากภัยคุกคามในชีวิตรูปแบบใหม่

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
2. ยกระดับคุณภาพและส่งเสริมโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้
3. ยกระดับคุณภาพและส่งเสริมโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในพื้นที่พิเศษ (พื้นที่สูง พื้นที่ตามแนวตะเข็บชายแดน และพื้นที่เกาะแก่ง ชายฝั่งทะเล ทั้งกลุ่มชนต่างเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มชน-ชายขอบ และแรงงานต่างด้าว)
4. พัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อการจัดระบบการดูแลและป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ อาทิ อาชญากรรมและความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ ยาเสพติด ภัยพิบัติจากธรรมชาติภัยจากโรคอุบัติใหม่ ภัยจากไซเบอร์ เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรมเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

เป้าหมาย

1. กำลังคนมีทักษะที่สำคัญจำเป็นและมีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดงาน และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
2. สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่จัดการศึกษาผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะด้าน
3. การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

1. ผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในสาขาที่ตรงตามความต้องการของตลาดงาน และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
2. ส่งเสริมการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะด้าน
3. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

เป้าหมาย

1. ผู้เรียนมีทักษะและคุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองไทยและทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21
2. คนทุกช่วงวัยมีทักษะความรู้ความสามารถและสมรรถนะตามมาตรฐานการศึกษาและมาตรฐานวิชาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ตามศักยภาพ
3. สถานศึกษาทุกระดับการศึกษาสามารถจัดกิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้ตามหลักสูตรได้อย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน
4. แหล่งเรียนรู้ สื่อตำราเรียน นวัตกรรมและสื่อการเรียนรู้มีคุณภาพและมาตรฐาน และประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่
5. ระบบและกลไกการวัดการติดตามและประเมินผลมีประสิทธิภาพ
6. ระบบการผลิตครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาได้มาตรฐานระดับสากล
7. ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาสมรรถนะตามมาตรฐาน

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริม สนับสนุนให้คนทุกช่วงวัยมีทักษะความรู้ความสามารถ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างเหมาะสม เต็มตามศักยภาพในแต่ละช่วงวัย

2. ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ สื่อตำราเรียน และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้มีคุณภาพมาตรฐาน และประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่

3. สร้างเสริมและปรับเปลี่ยนค่านิยมของคนไทยให้มีวินัย จิตสาธารณะและ พฤติกรรมที่พึงประสงค์

4. พัฒนาระบบและกลไกการติดตาม การวัดและประเมินผลผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ

5. พัฒนาค้นคว้า สื่อ และนวัตกรรมการเรียนรู้ ที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

6. พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการผลิตครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

7. พัฒนาคุณภาพครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างโอกาส ความเสมอภาคและความเท่าเทียมทางการศึกษา

เป้าหมาย

1. ผู้เรียนทุกคนได้รับโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ
 2. การเพิ่มโอกาสทางการศึกษาผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาสำหรับคนทุกช่วงวัย
 3. ระบบข้อมูลรายบุคคลและสารสนเทศทางการศึกษาที่ครอบคลุม ถูกต้องเป็นปัจจุบัน
- เพื่อการวางแผนการบริหารจัดการศึกษา การติดตามประเมินและรายงานผล

แนวทางการพัฒนา

1. เพิ่มโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ
2. พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาสำหรับคนทุกช่วงวัย
3. พัฒนาระบบข้อมูลด้านการศึกษาที่มีมาตรฐาน เชื่อมโยงและเข้าถึงได้

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

1. คนทุกช่วงวัย มีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ
2. หลักสูตร แหล่งเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม คุณธรรม จริยธรรม และการนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ
3. การวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในการดำเนินชีวิต
2. ส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

3. พัฒนานองค์ความรู้ งานวิจัย และนวัตกรรม ด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา

เป้าหมาย

1. โครงสร้าง บทบาทและระบบการบริหารจัดการการศึกษามีความคล่องตัว ชัดเจน และสามารถตรวจสอบได้
2. ระบบการบริหารจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลส่งผลกระทบต่อคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา
3. ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนและพื้นที่
4. กฎหมายและรูปแบบการบริหารจัดการทรัพยากรทางการศึกษารองรับลักษณะที่แตกต่างกันของผู้เรียน สถานศึกษา และความต้องการกำลังแรงงานของประเทศ
5. ระบบบริหารงานบุคคลของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษามีความเป็นธรรม สร้างขวัญกำลังใจ และส่งเสริมให้ปฏิบัติงานได้อย่างเต็มตามศักยภาพ

แนวทางการพัฒนา

1. ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารจัดการศึกษา
2. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษา
3. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษา
4. ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับระบบการเงินเพื่อการศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา
5. พัฒนาระบบบริหารงานบุคคลของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

2. แผนยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ. 2563 – 2565)

สาระสำคัญของแผนยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ. 2563 - 2565) ประกอบด้วย เป้าหมายหลัก วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ และผลผลิต /ผลลัพธ์ภายใต้ยุทธศาสตร์ ดังนี้

เป้าหมายหลัก

1. คุณภาพการศึกษาของไทยดีขึ้น ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ
2. ครูมีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ
3. สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในภูมิภาค มีทรัพยากรพื้นฐานที่เพียงพอตามเกณฑ์มาตรฐาน
4. ผู้เรียนทุกกลุ่มทุกช่วงวัยได้รับโอกาสในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต
5. ระบบและวิธีการคัดเลือกเพื่อการศึกษาต่อ ได้รับการพัฒนา ปรับปรุงแก้ไข

6. ผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา ได้รับการเพิ่มเติมความรู้ ทักษะในการประกอบอาชีพที่ตรงกับสภาพตลาดแรงงานในพื้นที่ชุมชน สังคม จังหวัด และภาค
7. กำลังคนได้รับการผลิตและพัฒนาตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ
8. ผู้เรียนปฐมวัยได้รับการเตรียมความพร้อมในด้านสุขภาพและโภชนาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
9. มุ่งองค์ความรู้ นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ที่สนับสนุนการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาในพื้นที่จังหวัดและภาค
10. ระบบบริหารจัดการการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ได้รับการปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพเพื่อรองรับพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาาร่วมกับทุกภาคส่วน

วิสัยทัศน์

"กระทรวงศึกษาธิการวางระบบเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ - ทักษะ มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง มีคุณธรรม มีงานทำ มีอาชีพ และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง"

"วางระบบ" หมายถึง วางระบบการจัดการเรียนรู้ และระบบการบริหารจัดการการศึกษาที่บูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการให้มีความคล่องตัว เพื่อดำเนินการปฏิรูปการศึกษาร่วมกับภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม

"ผู้เรียน" หมายถึง เด็กปฐมวัย เยาวชน นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทุกช่วงวัยที่ได้รับบริการจากกระทรวงศึกษาธิการ

"มีความรู้ - ทักษะ" หมายถึง ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ และการบริหารจัดการการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ที่จะเกิดกับผู้เรียน ได้แก่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 2) ทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 (ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม / ทักษะด้านสื่อ เทคโนโลยีดิจิทัล / ทักษะชีวิตและอาชีพ

"มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง" หมายถึง 1) ความรู้ความเข้าใจต่อชาติบ้านเมือง 2) ยึดมั่นในศาสนา 3) มั่นคงในสถาบันพระมหากษัตริย์ และ 4) มีความเอื้ออาทรต่อครอบครัวและชุมชนของตนเอง

"มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง มีคุณธรรม" หมายถึง 1) รู้จักแยกแยะสิ่งที่ผิด - ชอบ / ชั่ว - ดี 2) ปฏิบัติแต่สิ่งที่ถูกต้องดีงาม 3) ปฏิเสธสิ่งที่ไม่ถูกต้อง 4) มีระเบียบวินัย และ 5) มีสุขภาพที่แข็งแรง

"มีงานทำ มีอาชีพ" หมายถึง 1) การฝึกฝนอบรมในสถานศึกษาต้องมุ่งให้เด็ก เยาวชนรักการทำงาน สู้งาน อดทนทำงานจนสำเร็จ 2) การเรียนการสอนทั้งในหลักสูตรและนอกหลักสูตรต้องมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนทำงานเป็น 3) ต้องสนับสนุนผู้สำเร็จหลักสูตรให้มีอาชีพ และมีงานทำ

"เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง" หมายถึง การเป็นผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาชาติ มีจิตอาสาการอยู่ร่วมกันและยอมรับความแตกต่างในสังคมไทยบนหลักการประชาธิปไตย ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ

พันธกิจ

1. ยกระดับคุณภาพของการจัดการศึกษา
2. ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา
3. มุ่งความเป็นเลิศและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
4. ปรับปรุงระบบบริหารจัดการการศึกษาให้มีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร เพิ่มความคล่องตัวในการรองรับความหลากหลายของการจัดการศึกษา และสร้างเสริมธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์

1. พัฒนาหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล
2. พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา
3. ผลิตและพัฒนากำลังคน รวมทั้งงานวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ
4. เพิ่มโอกาสให้คนทุกช่วงวัยเข้าถึงบริการทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต
5. ส่งเสริมและพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา
6. พัฒนาระบบบริหารจัดการและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

ผลผลิต /ผลลัพธ์ภายใต้ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น มีทักษะการเรียนรู้ที่ครอบคลุมทั้งด้านวิชาการ วิชาชีพ วิชาชีวิตและสุขภาวะที่ดี มีทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดในเชิงสร้างสรรค์ และแก้ไขปัญหา ที่เกิดขึ้นได้มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น สอดคล้องกับทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีคุณธรรมจริยธรรมและมีจิตอาสา มีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม และนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การดำเนินชีวิต ผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับ/ประเภทได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของชาติ รวมทั้งมีทัศนคติที่ถูกต้องต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสามัคคีปรองดอง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา มีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ มีจรรยาบรรณของวิชาชีพ มีองค์ความรู้และทักษะในด้านพหุปัญญา มีความเป็นมืออาชีพ สามารถใช้ศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีขวัญกำลังใจที่ดีในการปฏิบัติหน้าที่ รวมทั้งมีแผนการพัฒนาและการใช้อัตรากำลังครูให้มีประสิทธิภาพโดยเฉพาะครูระดับปฐมวัย ครูระดับอาชีวศึกษา ครูสอนภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ผลิตและพัฒนากำลังคน รวมทั้งงานวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ มีการผลิตกำลังคนด้านอาชีวศึกษา และด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีที่มีปริมาณเพียงพอโดยมีคุณภาพ มีสมรรถนะ มีทักษะในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพ ผู้มีความสามารถพิเศษด้านพหุปัญญาสามารถต่อยอดการประกอบอาชีพ ประชาชนในพื้นที่ชุมชนได้รับการศึกษาเพื่อฝึกอาชีพตามความถนัด

และความสนใจ รวมทั้งมีผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในเชิงพาณิชย์และการสร้างมูลค่าเพิ่มทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 เพิ่มโอกาสให้คนทุกช่วงวัยเข้าถึงบริการทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ผู้เรียนทุกคนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมกันในทุกระดับและประเภทการศึกษา ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายตั้งแต่ระดับอนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสามารถเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สถานศึกษาในภูมิภาค/ชนบทได้รับการยกระดับคุณภาพในการให้บริการเด็กพิการและด้อยโอกาสได้รับโอกาสทางการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน รวมทั้งมีระบบเทียบโอนผลการเรียนและทักษะประสบการณ์เพื่อขอรับวุฒิการศึกษาเพิ่มขึ้นได้

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ส่งเสริมและพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา ผู้เรียน สถานศึกษา และหน่วยงานทางการศึกษาทุกระดับทุกประเภทการศึกษาเข้าถึงทรัพยากรพื้นฐานระบบดิจิทัล แพลตฟอร์มรองรับการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มองค์ความรู้และทักษะ ต่อยอดการประกอบอาชีพ/การปฏิบัติงาน รวมทั้งมีศูนย์กลางในการจัดเก็บรวบรวมสื่อการเรียนการสอนแบบดิจิทัลที่ทันสมัย และระบบฐานข้อมูลกลางทางการศึกษาของประเทศที่ถูกต้องเป็นปัจจุบัน และสามารถเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์กับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องได้

ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาระบบบริหารจัดการและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ระบบบริหารจัดการของกระทรวงศึกษาธิการมีความคล่องตัวในการบริหารงานการศึกษามากยิ่งขึ้น มีเอกภาพ และเป็นที่ยอมรับของผู้รับบริการ โครงสร้างของกระทรวงได้รับการปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ โดยการกระจายอำนาจลงไปสู่ส่วนภูมิภาค สถานศึกษาทุกระดับมีมาตรฐานขั้นต่ำตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ มีธรรมาภิบาลในการบริหาร และมีกลไกการส่งเสริมพลังทางสังคมให้ทุกภาคส่วนเข้ามาดำเนินการร่วมและ/หรือสนับสนุนทรัพยากรในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา รวมทั้งมีกลไกการนำความรู้ ทักษะประสบการณ์ และภูมิปัญญาของผู้สูงอายุมาถ่ายทอดสู่ผู้เรียนในพื้นที่ชุมชนเพื่อนำไปใช้สำหรับการประกอบอาชีพได้

3. แผนบูรณาการด้านศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

สำนักงานศึกษาธิการภาค 10 ทำหน้าที่สำนักงานศึกษาธิการภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดำเนินการประชุมจัดทำแผนบูรณาการด้านการศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 (แผนขอเงิน) โดยให้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับประเด็นการพัฒนาและพื้นที่เป้าหมายตามทิศทางการพัฒนาภาค มีการบูรณาการร่วมกันทุกภาคส่วน รวมทั้งสอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่คุณค่าที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาภาค ประเด็นสำคัญในการจัดทำโครงการตามกรอบเบื้องต้นของแผนงานภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 24 แผนงาน

แนวคิดและทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) ตามแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดินคุณภาพต่ำ ประสบอุทกภัย และภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจน และมีปัญหาภาวะทุพโภชนาการ แต่มีความพร้อมด้านสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัย ดังนั้นการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหามูลฐานควบคู่ไปกับการพัฒนาการวิจัยเพื่อใช้ความรู้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งแสวงหาโอกาสการนำความรู้ ทักษะ เทคโนโลยี และนวัตกรรมจากภายนอกมาช่วยขับเคลื่อน โดยการใช้ประโยชน์จากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่ง และพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงและข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงที่กำลังมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาเสริมสร้างกิจกรรมพัฒนาใหม่ ๆ ให้แก่ภาคเพื่อให้มีอัตราการเจริญเติบโตที่สูง เพียงพอต่อการลดความเหลื่อมล้ำกับพื้นที่ส่วนอื่น ๆ ของประเทศได้ในระยะยาว

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์: พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง”

วัตถุประสงค์

1. เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจภูมิของภาค
2. เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเองพึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้
3. เพื่อระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมสนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ
4. เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
5. เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง และมีบทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. พื้นที่เสี่ยงภัยแล้งลดลง พื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น ปริมาณกักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น
2. สัดส่วนคนจนลดลง
3. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ
4. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น

5. รายได้การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บ โดยการปรับปรุงอ่างเก็บน้ำ หนอง ฝาย และพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีอยู่เดิม และพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติให้สามารถเพิ่มปริมาณการกักเก็บ รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำได้ดินตามความเหมาะสมของพื้นที่โดยไม่ให้เกิดผลกระทบจากดินเค็ม สร้างแหล่งกักเก็บ (แก้มลิง) อ่างเก็บน้ำ ฝาย และแหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่การเกษตร

2) พัฒนาแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง ชี มูล โดยศึกษา สำรวจ และจัดหาพื้นที่เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำ ตลอดจนการผันน้ำระหว่างลุ่มน้ำ แม่น้ำในภาคและระหว่างภาค

3) พัฒนาระบบส่งและระบายน้ำ เช่น ระบบสูบน้ำ อาคารบังคับน้ำ คลองส่งน้ำ เป็นต้น

4) บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบ โดยดำเนินการในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุลระหว่างการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน และมีการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาวเพื่อป้องกันความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาอาชีพและรายได้ของผู้มีรายได้น้อย โดยสร้างโอกาสให้กลุ่มผู้มีรายได้น้อยมีที่ดินทำกินของตนเอง ส่งเสริมการมีอาชีพ สนับสนุนปัจจัยการผลิตและแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ ยกย่องฝีมือและอบรมให้ความรู้ เพื่อให้มีรายได้เสริมและเกิดความมั่นคงทางรายได้ ตามแนวทางกาฬสินธุ์โมเดล และหนองบัวลำภูโมเดล

2) พัฒนาคุณภาพชีวิตและจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส โดยเพิ่มสวัสดิการทางด้านสังคมให้กับกลุ่มผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลผู้พิการและผู้สูงอายุ และสนับสนุนการออมเพื่อสร้างความมั่นคงทางรายได้ และพึ่งพาตนเองได้ในบั้นปลายชีวิต ยกย่องสถานพยาบาลชุมชนในพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน และใช้ประโยชน์จากระบบสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตเชื่อมโยงโรงพยาบาลขนาดใหญ่ให้สามารถดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุ

3) พัฒนาความรู้ ทักษะอาชีพ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยกระจายการบริการด้านการศึกษามีคุณภาพให้มีความเท่าเทียมระหว่างพื้นที่ เพื่อพัฒนาทักษะให้สามารถประกอบอาชีพและมีรายได้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชน และส่งเสริมให้มีระบบการจัดการ

ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมให้สถาบันทางสังคมบูรณาการร่วมกันระหว่าง “ครอบครัว ชุมชน ศาสนา การศึกษา สื่อ และภาคเอกชน” ในการหล่อหลอม ปลูกฝังค่านิยม วัฒนธรรมให้คนไทยดำเนินชีวิตที่ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีจิตสาธารณะ จิตอาสา และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

4) พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคเฉพาะถิ่น แก้ปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับในพื้นที่เสี่ยง อาทิ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดสกลนคร จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดหนองบัวลำภู จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดอุดรธานี จังหวัดนครพนม และจังหวัดยโสธร โดยส่งเสริมการเรียนรู้ในการป้องกันโรคพยาธิใบไม้ตับให้กับประชาชน ทั้งชุมชนและเยาวชนในสถานศึกษา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและค่านิยมในการบริโภคอาหารปรุงสุกจากปลาน้ำจืด มีเกล็ด กำจัดสิ่งปฏิกูลจากชุมชนบริเวณรอบแหล่งน้ำอย่างถูกหลักสุขาภิบาล สร้างเครือข่ายโรงพยาบาลในการคัดกรอง เฝ้าระวัง วินิจฉัยและรักษาโรคพยาธิใบไม้ตับและผู้ป่วยมะเร็งท่อน้ำดี พร้อมทั้งพัฒนาระบบคัดกรองกลุ่มเสี่ยงและระบบฐานข้อมูลเพื่อติดตามการทำงาน

5) พัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก โดยส่งเสริมการบริโภคไอโอดีนและให้ความรู้แก่พ่อแม่หรือผู้ดูแลเด็กในด้านโภชนาการที่เหมาะสม ตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ และวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสมเพื่อกระตุ้นการพัฒนาเด็กในช่วง 0 - 3 ปีแรก และยกระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชนและพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพเด็กก่อนวัยเรียน ให้มีพัฒนาการความพร้อมทั้งทักษะสมอง ร่างกาย และสังคม

6) อำนวยความยุติธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ โดยยกระดับการให้ความช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาสด้านกฎหมายและคดีความ บูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงาน ภาครัฐ และเครือข่ายภาคประชาชนในการแก้ไขข้อพิพาทในชุมชนโดยสันติวิธี และสร้างการรับรู้กฎหมายเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันในการปกป้องตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาอาชีพและรายได้ของเกษตรกร โดยสร้างความมั่นคงของเกษตรกรรายย่อย โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรทางเลือก เกษตรกรรมยั่งยืน เกษตรแปลงใหญ่เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ และระบบนิเวศ การพัฒนาการเกษตร สนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร พัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรและสถาบันเกษตรกร พัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นมืออาชีพ สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม

2) พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ให้เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง ในพื้นที่จังหวัดยโสธร สุรินทร์ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และศรีสะเกษ รวมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่น ๆ โดยปรับกระบวนการผลิตให้อยู่ภายใต้มาตรฐานเกษตรปลอดภัย พัฒนาห่วงโซ่เกษตรอินทรีย์ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนการผลิต

พร้อมทั้งขยายพื้นที่เกษตรอินทรีย์ โดยส่งเสริมการผลิตและแปรรูปโดยใช้นวัตกรรมการยกระดับราคาสินค้าเกษตรอินทรีย์ให้แตกต่างจากสินค้าเกษตรที่ใช้สารเคมี และการพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ การส่งเสริมกระบวนการตรวจสอบแบบมีส่วนร่วมในการตรวจสอบกันเองของสมาชิกกลุ่มผู้ผลิตและชุมชน รวมทั้งการจัดทำโซนนิ่ง (Zoning) ระบบเกษตรอินทรีย์อย่างเป็นรูปธรรม โดยนำร่องในพื้นที่ที่มีความพร้อมและเหมาะสม และเชื่อมโยงไปสู่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรหรือการท่องเที่ยววิถีไทย เพื่อขยายฐานรายได้ พร้อมทั้งจัดทำฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์ เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนการผลิตที่เหมาะสม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมให้ตอบสนองตลาดสินค้าเพื่อสุขภาพและการส่งออก จัดตั้งกองทุนเกษตรอินทรีย์ ตลอดจน มาตรการส่งเสริมตลาดสีเขียวในชุมชนและท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรจำหน่ายสินค้าผ่าน ช่องทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce) ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

3) ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ตามศักยภาพของพื้นที่ (Zoning) และความต้องการตลาด โดยส่งเสริมการปลูกพืชผัก ผลไม้ และไม้ดอก ในพื้นที่จังหวัดเลย จังหวัดหนองคาย จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดนครพนม จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดอุบลราชธานี โดยสนับสนุนการปรับปรุงพัฒนาพันธุ์ การตรวจรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร การประชาสัมพันธ์และการจัดตั้งตลาดกลาง รวมทั้งการส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรสำคัญที่เป็นสารตั้งต้นในการแปรรูปผลิตสินค้า ในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มหาสารคาม เลย อ่างทอง และจังหวัดอุบลราชธานี ให้มีปริมาณมากพอและมีคุณภาพตามระบบมาตรฐานการเกษตรตามความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ และจัดทำฐานข้อมูลพื้นที่ปลูกพืชสมุนไพรเพื่อการบริหารจัดการ และส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูงในพื้นที่จังหวัดสกลนคร จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดนครพนม จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดอุบลราชธานี และโคนม ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดขอนแก่น โดยสนับสนุนการปรับปรุงพันธุ์ ส่งเสริมการปลูกหญ้า และปรับปรุงคุณภาพอาหารสัตว์ พัฒนาเทคโนโลยีการเลี้ยง และทักษะเกษตรกร รวมทั้งการจัดระบบมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐานอุตสาหกรรม (GMP) และเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายและการขยายตลาดไปสู่อาเซียน

4) ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจฐานชีวภาพ (Bioeconomy) ให้เป็นฐานรายได้ใหม่ที่สำคัญของภาค โดยมุ่งลงทุนสร้างเศรษฐกิจบนฐานของการวิจัยและนวัตกรรมระดับสูง ในลักษณะสหวิทยาการ ที่ใช้ทรัพยากรฐานชีวภาพ (พืช สัตว์ จุลินทรีย์) รวมถึงวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร ของเสียและน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม ฟาร์มปศุสัตว์ และชุมชน พัฒนาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ชีวภาพที่มีมูลค่าสูง ก่อให้เกิดความก้าวหน้า และนวัตกรรมในมิติใหม่ ๆ ที่ส่งผลต่อการปฏิรูปภาคเกษตร อาหาร สาธารณสุขและการแพทย์ พลังงานอุตสาหกรรมเคมี และภาคสังคม โดยพัฒนาให้จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดสกลนคร เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร ส่งเสริมการแปรรูปสมุนไพรในพื้นที่จังหวัดสกลนคร จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดอำนาจเจริญ และ จังหวัดอุดรธานี โดยพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตให้ได้มาตรฐาน GMP พัฒนาระบบ

รับรองผลิตภัณฑ์สมุนไพรและสร้างแบรนด์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และส่งออก ส่งเสริมอุตสาหกรรมใหม่และธุรกิจแนวใหม่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และตอนล่าง 2 ด้วยการพัฒนายอดจากวัตถุดิบ และของเหลือทิ้งทางการเกษตร/อุตสาหกรรม และฐานความหลากหลายทางชีวภาพไปสู่ผลิตภัณฑ์ มูลค่าสูง เช่น ชีวเภสัชภัณฑ์ อาหาร อาหารสัตว์ในอนาคต โปรตีนทางเลือก ผลิตภัณฑ์อินทรีย์ พลาสติกชีวภาพ (Bioplastics) สารสกัดจากพืชมูลค่าสูง เอนไซม์ หรืออาหารเสริมสุขภาพจากจุลินทรีย์ เป็นต้น รวมทั้งสร้างความมั่นคงทางพลังงานระดับชุมชนจากการนำวัตถุดิบในชุมชนของเหลือทิ้งทางการเกษตร ขยะครัวเรือนมาผลิตเป็นพลังงานเพื่อใช้ภายในครัวเรือนหรือชุมชน และส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียนในระดับชุมชน

5) ส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจ SMEs ธุรกิจ Startup และวิสาหกิจชุมชน ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค ในพื้นที่เชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก ได้แก่ จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดมุกดาหาร เพื่อการส่งออกสู่ประเทศเพื่อนบ้าน โดยเน้นอุตสาหกรรมสีเขียวและการใช้ วัตถุดิบ ในพื้นที่ พัฒนาผู้ประกอบการ รวมทั้งสนับสนุนความรู้ด้านกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการเข้าถึง แหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม การพัฒนาช่องทางการตลาดในต้นทุนที่ต่ำ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น E-Commerce, E-Marketing เป็นต้น

6) ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมคราม และส่งเสริมพื้นที่ที่มีศักยภาพให้ก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค อาทิ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมินครราชสีมา สุรินทร์ และสกลนคร เป็นต้น โดยส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพสินค้า การออกแบบ และตราสัญลักษณ์ พัฒนา เทคโนโลยีและงานศึกษาวิจัยสร้างนวัตกรรมเพิ่มมูลค่า พร้อมทั้งพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนอื่น ๆ ยกระดับผู้ประกอบการและนักออกแบบรุ่นใหม่ ให้มีทักษะ มีความรู้ความสามารถ ทั้งการออกแบบ และการจัดการ เพื่อให้สินค้ามีความหลากหลายและทันสมัย สร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับภาคอุตสาหกรรม และส่งเสริมการจับคู่ธุรกิจ เพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ

7) พัฒนาเมืองศูนย์กลางจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่ โดยจัดระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่มีคุณภาพ และให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและกิจกรรมเศรษฐกิจในเมือง จัดระบบบริการสังคมที่ได้มาตรฐาน ที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ให้ความสำคัญต่อการผังเมือง การเพิ่มพื้นที่ สีเขียว ความสะอาด และดูแลความปลอดภัยของประชาชน และรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และสนับสนุนพลังงานสะอาด

8) อนุรักษ์และส่งเสริมการฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่ต้นน้ำ และป่าธรรมชาติที่สำคัญในพื้นที่จังหวัดเลย จังหวัดอุดรธานี จังหวัดสกลนคร จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์ และ จังหวัดศรีสะเกษ โดยกำหนดและทำเครื่องหมายแนวเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ และพื้นที่ป่านอกเขตอนุรักษ์ให้ชัดเจน ส่งเสริม

ประชาชนมีส่วนร่วมในการฟื้นฟู ปลูกป่าและป้องกันการบุกรุก เพื่อรักษาพื้นที่ป่าต้นน้ำ และป้องกันการชะล้างพังทลายของดินรวมถึงการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ

9) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาภาค โดยใช้ประโยชน์จากสถาบันการศึกษา หน่วยงานด้านการวิจัยพัฒนาที่กระจายตัวอยู่ในพื้นที่ สร้างความเชื่อมโยงสถาบันการศึกษา และภาคเอกชนเพื่อพัฒนาเครือข่ายของอุตสาหกรรมในลักษณะคลัสเตอร์ สนับสนุนสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัย ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้าง พื้นฐานและบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยในชั้นประยุกต์ และทดลองเพิ่มขึ้น ทั้งการจัดทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ การทำวิจัยตลาด การทดสอบผลิตภัณฑ์ และโรงงานนำร่อง เพื่อให้สามารถแปลงงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรมในทุกพื้นที่ โดยส่งเสริมชุมชนในการสร้างสรรค์กิจกรรมหรือเทศกาลประจำปีในแต่ละเดือนในพื้นที่ต่าง ๆ โฆษณาประชาสัมพันธ์แก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เพื่อสร้างการรับรู้สินค้า บริการ แหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชนและเมืองเก่า ได้แก่ เมืองเก่าบุรีรัมย์ เมืองเก่าพิมาย เมืองเก่าสุรินทร์ เมืองเก่านครราชสีมา และเมืองเก่าสกลนคร พัฒนาแบรนด์และสื่อสารความแตกต่างของชุมชนต่าง ๆ ในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling) ส่งเสริมการขายแพ็คเกจการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวนอกฤดูกาล ส่งเสริมการตลาดแบบมีเป้าหมาย เฉพาะกลุ่ม เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มนักเรียนนักศึกษา กลุ่มผู้ปฏิบัติธรรม กลุ่มสุขภาพสตรี เป็นต้น

2) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยบูรณาการจัดการแผนท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดที่ดึงดูดเด่น หรืออัตลักษณ์ของแต่ละพื้นที่มาสร้างเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในเขตอารยธรรมอีสานใต้ และเชื่อมโยง สู่ประเทศลาว กัมพูชา และเวียดนาม เพื่อเพิ่มระยะเวลาพำนักรักษาและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่ม นักท่องเที่ยวคุณภาพทั้งชาวไทยและต่างประเทศ พัฒนาสินค้าและบริการที่มีจุดเด่นหรืออัตลักษณ์ที่สร้างจากทุนทางวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดความจดจำ และสร้างความโดดเด่น ลอกเลียนได้ยาก พัฒนาบุคลากร และผู้ประกอบการการท่องเที่ยวให้เป็นมืออาชีพ รักษามาตรฐานการให้บริการ จัดทำแผนที่ท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี พัฒนาระบบ โลจิสติกส์ขนถ่ายนักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบไปสู่แหล่งท่องเที่ยว ดูแลความปลอดภัยและสุขลักษณะให้นักท่องเที่ยว

3) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขงในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ อุบลราชธานี และจังหวัดสกลนคร และพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เลย-อุดรธานี-หนองบัวลำภู-

หนองคาย- สปป.ลาว โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับกระแสความนิยมการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมของสองฝั่งโขง พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย อาทิ การท่องเที่ยว/พักผ่อน ชมทัศนียภาพและวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง (Leisure/Lifestyle) การท่องเที่ยวด้วยจักรยานและการเดินทางแบบ คาราวาน (Cycling/Caravan Tours) การท่องเที่ยวเชิงมหรหรรรม (Festivals/Events) เป็นต้น พัฒนาดนเน เชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาท่าเรือและการท่องเที่ยวทางน้ำให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย ส่งเสริมการบริหาร จัดการที่เกิดจากชุมชนเพื่อสร้างงานและรายได้ เน้นพัฒนาผู้ประกอบการด้านการจัดการ และทักษะทางภาษาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้น

4) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ในจังหวัดขอนแก่น จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดชัยภูมิ โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพิพิธภัณฑ์ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต ออกแบบการจัดแสดงจัดนิทรรศการ มัลติมีเดีย หรือกิจกรรมต่าง ๆ ให้ผู้ชมมีส่วนร่วม มีความสนุกสนานรื่นเริง (play and learn) ทั้งภาษาไทย และต่างประเทศเพื่อขยายฐานนักท่องเที่ยวที่สนใจ ศึกษาวิวัฒนาการของภาคตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ จนถึงปัจจุบัน ปลุกฝังให้เด็กเข้าพิพิธภัณฑ์ผ่านกิจกรรมทัศนศึกษาของโรงเรียน และนันทนาการของครอบครัว พัฒนาสินค้า/บริการ/ของที่ระลึก ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน โฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เข้าถึงได้ง่ายและกลับมาได้บ่อยครั้ง

5) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา โดยส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทั้งจากการกีฬาและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง อาทิ ธุรกิจการแข่งขันต่าง ๆ การผลิตอุปกรณ์/ชุดกีฬา/ของที่ระลึก สนามแข่งขัน อาหารเสริมและเครื่องดื่ม โรงแรม ร้านอาหาร การเดินทางและขนส่ง ประกันภัย สถาบันพัฒนากีฬาอาชีพ ทุกระดับ เป็นต้น ส่งเสริมการศึกษาในด้านเวชศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และการบริหารจัดการธุรกิจกีฬา เพื่อผลิตบุคลากรรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมกีฬา สนับสนุนการจัดมหกรรมกีฬานานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ให้กับนักท่องเที่ยว

6) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวธรรมชาติในจังหวัดชัยภูมิ จังหวัดเลย จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดอุบลราชธานี โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศเพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพเพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นให้เกิดความคุ้มค่าต่อประสบการณ์มากกว่าการท่องเที่ยวที่คุ้มค่าเงิน สนับสนุนให้คนไทยเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่มากขึ้น รวมทั้งให้ความรู้นักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

7) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ดูแล ความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยวประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว และพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในลักษณะเครือข่ายเพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่ชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยว

ระหว่างภาคเอกชนกับชุมชนและท้องถิ่นทั้งในประเทศและกับประเทศเพื่อนบ้านที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาทักษะฝีมือบุคลากรในภาคบริการและการท่องเที่ยว จัดฝึกอบรมมัคคุเทศก์ด้านภาษาต่างประเทศ นอกจากนั้นพัฒนาสินค้า OTOP สินค้าวิสาหกิจชุมชน ของที่ระลึก ร้านอาหาร ที่พักให้มีคุณภาพดี ส่งเสริมการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มตามความสนใจของนักท่องเที่ยวรวมถึงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลาง และพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ ๆ ของภาค

แนวทางการพัฒนา

1) เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคกับพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลาง และพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ให้แล้วเสร็จตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ อาทิ แผนการพัฒนารถไฟความเร็วสูง ช่วงนครราชสีมา-หนองคาย การพัฒนาโครงข่ายรถไฟทางคู่ช่วงขอนแก่น-หนองคาย ช่วงจระ-อุบลราชธานี และโครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองและทางพิเศษ ช่วงระเบียงเศรษฐกิจ EWEK ด้านตะวันออก

2) เร่งพัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งภายในภาคให้เป็นระบบที่สมบูรณ์ อาทิ การพัฒนารถไฟสายใหม่ (บ้านไผ่-นครพนม) โครงการพัฒนาท่าอากาศยานให้สามารถรองรับปริมาณความต้องการเดินทาง และขนส่งสินค้าทางอากาศที่เพิ่มขึ้น (อุดรธานี อุบลราชธานี บุรีรัมย์ ร้อยเอ็ด นครราชสีมา ขอนแก่น เลย และสกลนคร) และขยายถนน 4 ช่องจราจรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางหลวง

3) พัฒนาเมืองขอนแก่นให้เป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน การบริการ สุขภาพและศูนย์กลางการศึกษา โดยจัดทำแผนแม่บทพื้นที่ศูนย์กลางความเจริญ เช่น เขตอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เขตนวัตกรรม พื้นที่อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมและพื้นที่เปิดโล่ง เป็นต้น พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงกับระบบโครงสร้างพื้นฐานหลักที่เชื่อมโยงระหว่างภาค เร่งรัดพัฒนาระบบขนส่งรางเบาเมืองขอนแก่น พร้อมทั้งส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะในเมืองให้เชื่อมโยงระหว่างเมือง และระบบขนส่งอื่น

4) พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพที่สำคัญ อาทิ เมืองขอนแก่น เมืองนครราชสีมา และเมืองอุบลราชธานี โดยพัฒนาพื้นที่ในรูปแบบเมืองกระชับ ให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินแบบผสมผสานทั้งการทำงาน การอยู่อาศัยและการนันทนาการล้อมรอบสถานีขนส่ง และพัฒนาพื้นที่บริเวณเมืองชายแดนที่มีศักยภาพ รวมทั้งบริเวณใกล้พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน อาทิ จังหวัดนครพนม จังหวัดหนองคาย จังหวัดมุกดาหาร ให้มีความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และเป็นศูนย์กลางความเจริญในการกระจายความเจริญไปยังพื้นที่โดยรอบ

5) พัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนาระบบคมนาคม โดยพัฒนาและยกระดับความเชี่ยวชาญของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยานและระบบรางที่ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล พัฒนากำลังแรงงานและนวัตกรรมเพื่อเตรียมพร้อมรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมการบินในจังหวัดนครพนม อุตสาหกรรมระบบรางในจังหวัดขอนแก่น และพัฒนาสถานีขนส่งสินค้าในจังหวัดขอนแก่น จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดอุดรธานี

ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาด่านชายแดน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบริเวณด่านศุลกากรให้เพียงพอสนับสนุนการจัดการด่านพรมแดนแบบเบ็ดเสร็จ CIQ (Customs Immigration Quarantine) ให้ได้มาตรฐานสากล เร่งเชื่อมต่อระบบสารสนเทศภายใน และระหว่างหน่วยงานเพื่อสามารถให้บริการ ณ จุดเดียว (National Single Window) เพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่อนปรนการค้าชายแดนที่มีศักยภาพ

2) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงชายแดน โดยเร่งก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 5 (บึงกาฬ-ปากซัน) พัฒนาเส้นทางใหม่เชื่อมโยงบึงกาฬ-อุดรธานี และรถไฟความเร็วสูง เพื่อเชื่อมโยงโครงข่ายเส้นทางคมนาคมระหว่างไทย ลาว เวียดนาม และจีน ให้มีความสะดวก ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

3) พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน มุกดาหาร นครพนม และหนองคาย เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการลงทุนและสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนา

4. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. 2566 - 2570

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบไปด้วยจังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด ได้จัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. 2566 – 2570 ซึ่งมีกรอบแนวคิดการพัฒนาในระยะ 5 ปี ข้างหน้าโดยพิจารณาจากทั้งยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายรัฐบาล ศักยภาพและปัญหาความต้องการของพื้นที่

เป้าหมายการพัฒนา

"เติบโตด้วยเศรษฐกิจแห่งอนาคต สังคมเป็นสุข สิ่งแวดล้อมยั่งยืน" โดยมุ่งเป็นกลุ่มจังหวัดที่มีความน่าอยู่และทันสมัย (Smart Cluster) มีเศรษฐกิจแห่งอนาคตที่เติบโตอย่างยั่งยืน ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง บนพื้นฐานทรัพยากรของกลุ่มจังหวัดโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการลงทุนการผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทั้งภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ สามารถตอบสนองเชื่อมโยงความต้องการของตลาดในอนาคตทั้งภายในและภายนอกประเทศได้อย่างโดดเด่น รวมถึงทรัพยากรมนุษย์ ชุมชน และสังคมมีศักยภาพบนฐาน

ภูมิปัญญาความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม สามารถพึ่งพาตนเองและมีภูมิคุ้มกันในการจัดการพิบัติภัยในรูปแบบต่าง ๆ ได้อย่างเท่าทัน ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและมีความเป็นสากล โดยมีหมุดหมายการพัฒนา 3 ด้านประกอบด้วย

1. Future Economy การเติบโตด้วยเศรษฐกิจแห่งอนาคต ประกอบด้วย 3 ส่วนสำคัญ ได้แก่

1.1 การเกษตรแห่งอนาคต ภาคเกษตรของกลุ่มจังหวัดได้รับการปรับโครงสร้างให้เป็นภาคการผลิตที่มีผลตอบแทนสูง ผ่านการยกระดับผลิตภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร นำ BCG model มาเป็นแนวคิดในการพัฒนาผสานกับภูมิปัญญา เทคโนโลยีและนวัตกรรม เริ่มจากพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญต่อภาคเกษตร เช่น แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ระบบการตรวจรับรองมาตรฐาน และการพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ และสร้างผู้ประกอบการด้านเกษตรที่สามารถเข้าถึงช่องทางการตลาดที่หลากหลายเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

1.2 การค้าการลงทุนแห่งอนาคต พัฒนาระบบนิเวศน์ทางเศรษฐกิจเชื่อมโยงจังหวัดในกลุ่มจังหวัดและภูมิภาคเป็นศูนย์กลางขนส่งระบบรางในภูมิภาคขับเคลื่อนอุตสาหกรรมระบบรางเพื่อเป็นเครื่องยนต์ใหม่ (New Engine ในการยกระดับรายได้ของกลุ่มจังหวัดให้สูงขึ้น ส่งเสริมด้านการลงทุนในกลุ่มจังหวัดอย่างต่อเนื่อง สร้างการเติบโตในสาขาอุตสาหกรรม การค้าและบริการ กระจายการลงทุนในจังหวัดต่าง ๆ ตามศักยภาพและความโดดเด่น ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพ SMEs ผู้ประกอบการธุรกิจเพิ่งเกิดใหม่ (Start up) และส่งเสริมสนับสนุนการออกแบบระบบนิเวศธุรกิจ (Ecosystems) เพื่อสร้างผู้ประกอบการแห่งอนาคต เร่งปรับเปลี่ยนระบบตลาดมุ่งสู่เศรษฐกิจดิจิทัลอาศัยความได้เปรียบของระบบขนส่งและระบบชำระเงินผ่านธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ที่มีอัตราการชำระเงินเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน

1.3 สร้างคุณค่าการท่องเที่ยวแห่งอนาคต สร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดในฐานะจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว (การท่องเที่ยวที่โดดเด่นของกลุ่มจังหวัด ได้แก่ การท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ประเพณีวัฒนธรรม การท่องเที่ยวชุมชน) แหล่งท่องเที่ยวได้รับการดูแลรักษาอย่างยั่งยืน เน้นคุณค่าอย่างเหมาะสม รวมทั้งการสร้างพื้นที่หรือกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่เพื่อตอบสนองทิศทางการท่องเที่ยวในอนาคต เพิ่มมูลค่าและกระจายรายได้การท่องเที่ยวสู่ชุมชนและผู้ประกอบการรายย่อยด้วยการสร้างอัตลักษณ์และการเข้าถึงช่องทางการตลาดที่หลากหลาย

2. Green Growth การเติบโตบนเศรษฐกิจสีเขียว

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางได้รับการส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy) มีการพัฒนาระบบกลไกการอนุรักษ์ ปั่นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ การพัฒนาเทคโนโลยีสะอาดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการส่งเสริมความเป็นเมืองและชุมชนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มพื้นที่สีเขียวในกลุ่มจังหวัดการจัดการของเสีย น้ำเสีย ฝุ่น ควันของกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์แบบบูรณาการและจากการที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีพื้นที่ประสบภัยซ้ำซาก และพื้นที่ที่มีแนวโน้มจะเผชิญกับผลกระทบที่รุนแรงจากการ

เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต้องได้รับการจัดการให้มีความเสี่ยงลดลงทุกภาคส่วนได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการเตรียมรับมือกับภัยธรรมชาติและบูรณาการความร่วมมือระหว่างจังหวัดในกลุ่มจังหวัด เพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาและการป้องกันภัยธรรมชาติ สาธารณภัยอย่างเป็นรูปธรรม

3. Social Sustainability สังคมเป็นสุขอย่างยั่งยืน

พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และยกระดับคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม พัฒนาชุมชนพื้นที่และเมืองให้เป็นพื้นที่ที่น่าอยู่สำหรับทุกคน ส่งเสริมความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวและชุมชน บนความท้าทายของเทคโนโลยี และโรคอุบัติใหม่ พัฒนาระบบการแก้ไขปัญหาทางด้านสาธารณสุขที่เป็นประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัด ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเพื่อให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น และส่งเสริมการพัฒนาชุมชน/พื้นที่ เชิงสร้างสรรค์ให้เป็นพื้นที่ที่น่าอยู่สำหรับทุกคน

5. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

(พ.ศ. 2559-2573)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) เป็นวาระการพัฒนาภายหลังปี 2015 ระยะ 15 ปี (ค.ศ. 2016 - 2030) ที่ผู้นำประเทศสมาชิกสหประชาชาติ จำนวน 193 ประเทศ ได้ร่วมกันลงนามรับรองพันธสัญญาทางการเมืองระดับผู้นำในเอกสาร “Transforming Our World : The 2030 Agenda for Sustainable Development” เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก 15 ปี ข้างหน้า

SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS

ยืนยันเจตนารมณ์ร่วมกันที่จะผลักดันและขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาความยากจนในทุกมิติและทุกรูปแบบ โดยมีเป้าหมายหลัก 17 ข้อ ครอบคลุม 3 เสาหลักด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน คือ เศรษฐกิจ สังคม และ

สิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นการสานต่อภารกิจที่ยังไม่บรรลุผลสำเร็จภายใต้เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals: MDGs) (ค.ศ. 2000 - 2015)

การดำเนินการในส่วนของประเทศไทยนั้น สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้รับมอบหมายให้เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนร่วมกับส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆ ในรูปแบบคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.) ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน โดยมีปลัดกระทรวง ผู้แทนส่วนราชการ และหน่วยงานต่าง ๆ เป็นกรรมการ และมีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ 3 คณะภายใต้ กพย. ได้แก่ 1) คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 2) คณะอนุกรรมการส่งเสริมความเข้าใจและประเมินผลการพัฒนาที่ยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ 3) คณะอนุกรรมการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนและมีการแต่งตั้งคณะทำงานต่าง ๆ ภายใต้คณะอนุกรรมการทั้ง 3 คณะ ทั้งนี้ กพย. ได้มอบหมายให้กระทรวงต่าง ๆ เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักในแต่ละเป้าหมาย ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) ได้รับมอบหมายให้เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักในเป้าหมายที่ 4 สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุม และเท่าเทียมและสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิตซึ่งประกอบด้วย 10 เป้าประสงค์ โดยมี 2 เป้าประสงค์ที่ถูกจัดลำดับให้อยู่ในเป้าประสงค์การพัฒนาที่ยั่งยืนที่สำคัญ 30 ลำดับแรก ได้แก่

เป้าประสงค์ที่ 4.1 สร้างหลักประกันว่าเด็กหญิงและเด็กชายทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และไม่มีค่าใช้จ่าย นำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิผลภายในปี 2573

เป้าประสงค์ที่ 4.2 สร้างหลักประกันว่าเด็กหญิงและเด็กชายทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแล และการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ ภายในปี 2573 เพื่อให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา

6. คำแถลงนโยบายการจัดการศึกษา ของนางสาวตรีนุช เทียนทอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2564)

ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นางสาวตรีนุช เทียนทอง) ได้มอบนโยบายและยุทธศาสตร์ในการปฏิบัติงานให้กับผู้บริหารระดับสูง บุคลากรกระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับเพื่อเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนการจัดการศึกษาให้เกิดความเชื่อมั่นและสร้างความมั่นใจให้กับสังคม โดยมอบหลักการทำงาน นโยบายหลักและนโยบายเร่งด่วน เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2564 ณ ห้องประชุมราชวัลลภ ชั้น 2 อาคารราชวัลลภ กระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้

1. หลักการทำงาน “**สร้างความเชื่อมั่น และความไว้วางใจให้กับสังคม**” หรือ “**TRUST**” ภายใต้หลักการ ดังนี้

T (Transparency) หมายถึง **ความโปร่งใส** ทั้งในเชิงกระบวนการทำงาน และกระบวนการตรวจสอบจากภาคส่วนต่าง ๆ

R (Responsibility) หมายถึง **ความรับผิดชอบ** สนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนดำเนินงานตามภารกิจของตนด้วยความรับผิดชอบต่อตัวเอง องค์กร ประชาชน และประเทศชาติ

U (Unity) หมายถึง **ความเป็นอันหนึ่งอันเดียว** ระหว่างครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง ผู้เรียน และประชาชน

S (Student-Centricity) หมายถึง **ผู้เรียนเป็นเป้าหมายแห่งการพัฒนา** โดยการทำให้ผู้เรียนมีวิถีคิดและทักษะที่เป็นสากล สอดคล้องกับพลวัตในศตวรรษที่ 21 ควบคู่ไปกับสำนึกและความเข้าใจในความเป็นไทย

T (Technology) หมายถึง **ความพร้อมด้านเทคโนโลยี** ทั้งในเชิงโครงสร้าง (Infrastructure) ได้แก่ สิ่งจำเป็น และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษา เพื่อลดความเหลื่อมล้ำของโอกาสผู้เรียนทุกคนถึงพร้อมซึ่งคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทุกประการ

2. นโยบายการจัดการศึกษา

ข้อ 1 การปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ให้ทันสมัย และทันการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกระดับการศึกษาให้มีความรู้ ทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับบริบทสังคมไทย

ข้อ 2 การพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพครูและอาจารย์ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและอาชีวศึกษาให้มีสมรรถนะทางภาษาและดิจิทัล เพื่อให้ครูและอาจารย์ได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะทั้งด้านการจัดการเรียนรู้ด้วยภาษาและดิจิทัล สามารถปรับวิธีการเรียนการสอนและการใช้สื่อทันสมัย และมีความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ทางการศึกษาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

ข้อ 3 การปฏิรูปการเรียนรู้ด้วยดิจิทัลผ่านแพลตฟอร์มการเรียนรู้ด้วยดิจิทัลแห่งชาติ (NDLP) และส่งเสริมการฝึกทักษะดิจิทัลในชีวิตประจำวัน เพื่อให้มีหน่วยงานรับผิดชอบพัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนรู้ด้วยดิจิทัลแห่งชาติที่สามารถนำไปใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัยและเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้อย่างกว้างขวางผ่านระบบออนไลน์ และนำฐานข้อมูลกลางทางการศึกษามาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารและการจัดการศึกษา

ข้อ 4 การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารและการจัดการศึกษา โดยการส่งเสริมสนับสนุนสถานศึกษาให้มีความเป็นอิสระและคล่องตัว การกระจายอำนาจการบริหาร และการจัดการศึกษาโดยใช้จังหวัดเป็นฐาน โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายการศึกษาแห่งชาติที่ได้รับการปรับปรุงเพื่อกำหนดให้มีระบบบริหารและการจัดการ รวมถึงการจัดโครงสร้างหน่วยงานให้เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ สถานศึกษาให้มีความเป็นอิสระและคล่องตัว การบริหารและการจัดการศึกษาโดยใช้จังหวัดเป็นฐาน มีระบบการบริหารงานบุคคลโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

ข้อ 5 การปรับระบบการประเมินผลการศึกษาและการประกันคุณภาพ พร้อมจัดทดสอบวัดความรู้และทักษะที่จำเป็นในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาทั้งสายวิชาการและสายวิชาชีพ เพื่อให้ระบบการประเมินผลการศึกษาทุกระดับและระบบการประกันคุณภาพการศึกษาได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัย ตอบสนองผลลัพธ์ทางการศึกษาได้อย่างเหมาะสม

ข้อ 6 การจัดสรรและการกระจายทรัพยากรให้ทั่วถึงทุกกลุ่มเป้าหมาย รวมถึงการระดมทรัพยากรทางการศึกษาจากความร่วมมือทุกภาคส่วน เพื่อให้การจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษามีความเป็นธรรมและสร้างโอกาสให้กลุ่มเป้าหมายได้เข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพทัดเทียมกลุ่มอื่น ๆ กระจายทรัพยากรทั้งบุคลากรทางการศึกษา งบประมาณ และสื่อเทคโนโลยีได้อย่างทั่วถึง

ข้อ 7 การนำกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (NQF) และกรอบคุณวุฒิอ้างอิงอาเซียน (AQRF) สู่การปฏิบัติ เป็นการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อการพัฒนาประเทศโดยใช้กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ เชื่อมโยงระบบการศึกษาและการอาชีพ โดยใช้กลไกการเทียบโอนประสบการณ์ด้วยธนาคารหน่วยกิต และการจัดทำมาตรฐานอาชีพในสาขาที่สามารถอ้างอิงอาเซียนได้

ข้อ 8 การพัฒนาเด็กปฐมวัยให้ได้รับการดูแลและพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษา เพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย เพื่อเป็นการขับเคลื่อนแผนบูรณาการการพัฒนาเด็กปฐมวัยตามพระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. 2562 สู่การปฏิบัติเป็นรูปธรรม โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปเป็นกรอบในการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย และมีการติดตามความก้าวหน้าเป็นระยะ

ข้อ 9 การศึกษาเพื่ออาชีพและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพื่อให้ผู้จบการศึกษาระดับปริญญาและอาชีวศึกษามีอาชีพและรายได้ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพและคุณภาพชีวิตที่ดีมีส่วนช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลกได้

ข้อ 10 การพลิกโฉมระบบการศึกษาไทย ด้วยการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการจัดการศึกษาทุกระดับการศึกษา เพื่อให้สถาบันการศึกษาทุกแห่งนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการจัดการศึกษาผ่านระบบดิจิทัล

ข้อ 11 การเพิ่มโอกาสและการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาและผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อเพิ่มโอกาสและการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาและผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

ข้อ 12 การจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย โดยยึดหลักการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มโอกาสและการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาและผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

เนื่องด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในปัจจุบันได้ก่อให้เกิดความนิยมในรูปแบบการเรียนการสอนออนไลน์ (Online) มากยิ่งขึ้น ส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อการเตรียมผู้เรียนไทยให้มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ

(Entrepreneurship) และความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ (Resilience) รวมถึงปัญหาความปลอดภัยของสถานศึกษาและปัญหาความเหลื่อมล้ำของโอกาสในการศึกษาที่นับวันจะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น

3. นโยบายเร่งด่วน (Quick Win) ของกระทรวงศึกษาธิการ

1) ความปลอดภัยของผู้เรียน โดยจัดให้มีรูปแบบ วิธีการ หรือกระบวนการในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ มีความสุข และได้รับการปกป้องคุ้มครองความปลอดภัยทั้งด้านร่างกายและจิตใจ รวมถึงการสร้างทักษะให้ผู้เรียนมีความสามารถในการดูแลตนเองจากภัยอันตรายต่าง ๆ ท่ามกลางสภาพแวดล้อมทางสังคม

2) หลักสูตรฐานสมรรถนะ มุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายโดยยึดความสามารถของผู้เรียนเป็นหลัก และพัฒนาผู้เรียนให้เกิดสมรรถนะที่ต้องการ

3) ฐานข้อมูล Big Data พัฒนาการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบและไม่ซ้ำซ้อนเพื่อให้ได้ข้อมูลภาพรวมการศึกษาของประเทศที่มีความครบถ้วน สมบูรณ์ ถูกต้องเป็นปัจจุบัน และสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง

4) ขับเคลื่อนศูนย์ความเป็นเลิศทางการอาชีวศึกษา (Excellent Center) สนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์ความเป็นเลิศทางการอาชีวศึกษา (Excellent Center) ตามความเป็นเลิศของแต่ละสถานศึกษา และตามบริบทพื้นที่ สอดคล้องกับความต้องการของประเทศทั้งในปัจจุบันและอนาคต ตลอดจนมีการจัดการเรียนการสอนด้วยเครื่องมือที่ทันสมัย สอดคล้องกับเทคโนโลยีปัจจุบัน

5) พัฒนาทักษะทางอาชีพ ส่งเสริมการจัดการศึกษา ที่เน้นพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างอาชีพและรายได้ที่เหมาะสม และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

6) การศึกษาตลอดชีวิต การจัดเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับประชาชนทุกช่วงวัย ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน ประชาชนในแต่ละช่วงวัยได้รับการศึกษาตามความต้องการอย่างมีมาตรฐาน เหมาะสม และเต็มศักยภาพตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยชรา และพัฒนาหลักสูตรที่เหมาะสมเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่สังคมผู้สูงวัย

7) การจัดการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้ผู้ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ สามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีเกียรติศักดิ์ศรี เท้าเทียมกับผู้อื่นในสังคม สามารถช่วยเหลือตนเอง และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

[illegible]

ส่วนที่ 3

สถานการณ์ที่มีผลต่อการพัฒนาการศึกษาในพื้นที่ร้อยแก่นสารสินธุ์

ข้อมูลพื้นฐานด้านการศึกษา

จากรายงานข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษา ปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 สำนักงานศึกษาธิการภาค 12 ซึ่งดำเนินการจัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษา โดยยึดระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการบริหารข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษา พ.ศ. 2560 ประกาศ ณ วันที่ 28 ธันวาคม 2560 เพื่อเป็นกรอบแนวทางและเป็นข้อมูลสารสนเทศที่สนับสนุนการกำหนดนโยบายและทิศทางการบริหารจัดการศึกษาตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และการสนับสนุนการตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ ตอบสนองต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ที่กระทรวงศึกษาธิการรับผิดชอบในการขับเคลื่อนหลัก จากผลการดำเนินงานการจัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 จนถึงปัจจุบัน ส่วนราชการที่มีอำนาจในการจัดการศึกษาในพื้นที่ทั้งในและนอกสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เช่น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.), สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.), สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.), สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.), สถานศึกษาสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย, มหาวิทยาลัย หรือ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ทั้งภาครัฐและเอกชน สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.), สถานศึกษาสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม, โรงเรียนพระปริยัติธรรม สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, วิทยาลัยพยาบาล หรือ วิทยาลัยการสาธารณสุข และสถานศึกษาอื่น ๆ ที่อยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ได้ตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญในการบริหารข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษา ร่วมกันในการใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการตัดสินใจ การกำหนดนโยบาย และการบริหารจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียน เพื่อสร้างความเท่าเทียมและการเข้าถึงโอกาสในการจัดการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและตลอดชีวิต มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. จำนวนสถานศึกษา บุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียน
2. จำนวนบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาในพื้นที่ของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12
3. จำนวนครูในพื้นที่ของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 ปีการศึกษา 2563
4. จำนวนนักเรียนและนักศึกษา ปี พ.ศ. 2561 – 2563
5. จำนวนนักเรียนในระบบ ปีการศึกษา 2561 – 2563
6. จำนวนนักเรียนนอกระบบโรงเรียน ปีการศึกษา 2561 – 2563

7. ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2561 – 2563 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

8. ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ระดับ ปวช.3 และ ปวส.2 ปีการศึกษา 2561 – 2563

9. ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน (N-NET) ปีการศึกษา 2561 – 2563 ระดับชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย

1. จำนวนสถานศึกษา

สภาพการศึกษาในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 ถือได้ว่ามีความพร้อมในการเป็นศูนย์กลางการศึกษาของภูมิภาค โดยมีสถาบันการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษาที่พร้อมจะให้บริการทั้งการศึกษาในระบบและนอกระบบ โดยมีสถาบันการศึกษาที่สำคัญ เช่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอีสาน มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น รวมถึงสถาบันอุดมศึกษาของภาคเอกชน เช่น มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย แสดงให้เห็นถึงความหลากหลายในการจัดการศึกษาของทางภาครัฐที่จะตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน การลดความเหลื่อมล้ำ และการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาทุกรูปแบบ เป็นโอกาสที่จะบูรณาการวางแผน และสร้างความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกันทุกหน่วยงาน ทุกระดับในพื้นที่ ประกอบด้วย กระทรวงมหาดไทย, กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, กระทรวงวัฒนธรรม, กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, กระทรวงสาธารณสุข และสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ปรากฏดังตาราง 3-1

ตารางที่ 3-1 จำนวนสถานศึกษาในพื้นที่ของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 ปีการศึกษา 2563 จำแนกรายจังหวัด

จังหวัด	สังกัด											รวม
	กระทรวงศึกษาธิการ					สังกัดกระทรวงอื่น					สนง. พระ พุทธรฯ	
	สพฐ.	สศศ.	สช.	กศน.	สอศ.	อว.	มท.	วธ.	กก.	สร.		
กาฬสินธุ์	590	2	53	18	18	2	461	1	-	-	10	1,155
ขอนแก่น	1,056	4	125	26	28	11	450	-	1	2	26	1,729
มหาสารคาม	599	1	33	13	9	5	359	-	1	1	9	1,030
ร้อยเอ็ด	839	3	60	20	20	3	450	1	-	-	14	1,410
ศธ.12	3,084	10	271	77	75	21	1,720	2	2	3	59	5,324

ที่มา : เอกสารข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษา ปีการศึกษา 2563 สำนักงานศึกษาธิการภาค 12

จากข้อมูลจำนวนสถานศึกษาย้อนหลัง ระหว่างปี 2561 – 2563 พบว่า ปี พ.ศ. 2561 มีจำนวนสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ รวม 3,540 แห่ง และสังกัดกระทรวงอื่น ๆ รวม 1,952 แห่ง รวมทั้งสิ้น 5,492 แห่ง ปี พ.ศ. 2562 มีจำนวนสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ รวม 3,543 แห่ง และสังกัดกระทรวงอื่น ๆ รวม 1,961 แห่ง รวมทั้งสิ้น 5,504 แห่ง และปี พ.ศ. 2563 มีจำนวนสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ รวม 3,517 แห่ง และสังกัดกระทรวงอื่น ๆ รวม 1,807 แห่ง รวมทั้งสิ้น 5,324 แห่ง

2. จำนวนบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาในพื้นที่ของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12

จำนวนผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรสนับสนุนการสอนทั้งในสังกัดและนอกสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จำนวนรวมทั้งสิ้น 65,478 คน ปรากฏดังตาราง 3-2

ตารางที่ 3-2 จำนวนบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา ในพื้นที่ของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12
จำแนกรายจังหวัด

จังหวัด	สังกัด											
	กระทรวงศึกษาธิการ					สังกัดกระทรวงอื่น					สนง.	รวม
	สพฐ.	สศศ.	สช.	กศน.	สอศ.	อว.	มท.	วธ.	กก.	สธ.	พระพุทธฯ	
กาฬสินธุ์	8,641	82	1,061	584	676	619	1,684	98	-	-	125	13,570
ขอนแก่น	11,980	143	2,659	758	1,513	3,370	1,604	-	37	165	280	22,509
มหาสารคาม	7,739	N/A	1,726	287	461	2,236	N/A	N/A	31	51	73	12,604
ร้อยเอ็ด	11,547	247	1,367	457	833	1,163	996	110	-	-	75	16,795
ศรภ.12	39,907	472	6,813	2,086	3,483	7,388	4,284	208	68	216	553	65,478

หมายเหตุ : 1. ข้อมูลรวมผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรสนับสนุนการสอน

2. ที่มา : เอกสารข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษา ปีการศึกษา 2563 สำนักงานศึกษาธิการภาค 12

จากรายงานข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษา ปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 สำนักงานศึกษาธิการภาค 12 ทำให้ทราบถึงข้อมูลจำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาใน ปี พ.ศ. 2561 – 2563 ในพื้นที่รับผิดชอบที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเนื่องจากหลายปัจจัย เช่น จำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เกษียณอายุราชการ ลาออก เสียชีวิต และถูกลงโทษทางวินัยในแต่ละปีงบประมาณ ซึ่งทำให้ต้องวางแผนในการผลิตและพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ทันต่อความต้องการ เป็นโอกาสในการที่จะพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในพื้นที่ให้มีความรู้ ความสามารถ สมรรถนะและจรรยาบรรณวิชาชีพ ที่จะส่งผลต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอน และผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเพิ่มขึ้น

สำหรับข้อมูลย้อนหลัง ระหว่างปี 2561 – 2563 พบว่า ในปี พ.ศ. 2561 มีจำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสายผู้สอน สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ (ไม่รวมกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม) จำนวน 42,781 คน โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมี

จำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 32,068 คน คิดเป็น 74.95 เปอร์เซ็นต์ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการในพื้นที่รับผิดชอบ

ในปี พ.ศ. 2562 มีจำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสายผู้สอน สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ (ไม่รวมกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม) จำนวน 42,946 คน โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีจำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 32,725 คน คิดเป็น 76.20 เปอร์เซ็นต์ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการในพื้นที่รับผิดชอบ

และในปี พ.ศ. 2563 มีจำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสายผู้สอน สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ (ไม่รวมกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม) จำนวน 45,151 คน โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีจำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 35,238 คน คิดเป็น 78.04 เปอร์เซ็นต์ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการในพื้นที่รับผิดชอบ

3. จำนวนครูในพื้นที่ของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 ปีการศึกษา 2563

ตารางที่ 3-3 จำนวนครู ปีการศึกษา 2563 จำแนกรายจังหวัดและรายสังกัด

จังหวัด	สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ					สังกัดกระทรวงอื่น					สนง. พระพุทธ ศาสนา	รวม
	สพฐ.	สศศ.	สช.	กศน.	สอศ.	อว.	มท.	วธ.	กก.	สธ.		
กาฬสินธุ์	11,54	247	1,367	457	833	1,163	996	110	-	-	75	16,795
ขอนแก่น	11,98	143	2,659	758	1,513	3,370	1,604	-	37	165	280	22,509
มหาสารคาม	7,739	N/A	1,726	287	461	2,236	N/A	N/A	31	51	73	12,604
ร้อยเอ็ด	8,641	82	1,061	584	676	619	1,684	98	-	-	125	13,570
รวม	39,90	472	6,813	2,086	3,483	7,388	4,284	208	68	216	553	65,478

ข้อมูลจาก 1. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม ณ วันที่ 20 สิงหาคม 2564

2. สำนักงาน กศน.ร้อยเอ็ด ข้อมูลภาคเรียนที่ 1 ของปีการศึกษา 2561 - 2563 ณ วันที่ 20 สิงหาคม 2564

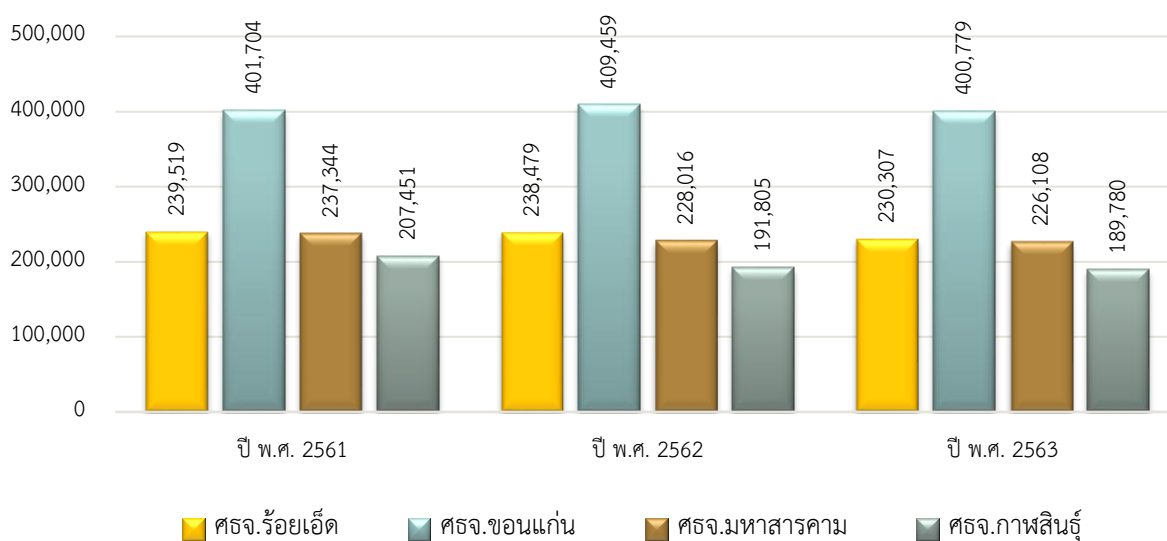
4. จำนวนนักเรียนและนักศึกษา ปี พ.ศ. 2561 – 2563

จำนวนนักเรียน และนักศึกษา รวมทุกระดับและทุกสังกัดในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 มีจำนวนลดลง โดยในปี พ.ศ. 2562 ลดลงจากปี พ.ศ. 2561 จำนวน 18,259 คน คิดเป็นร้อยละ 1.68 เปอร์เซ็นต์ ของนักเรียน นักศึกษาปี พ.ศ. 2561 และปี พ.ศ. 2563 ลดลงจากปี พ.ศ. 2562 จำนวน 20,785 คน คิดเป็นร้อยละ 1.94 เปอร์เซ็นต์ เมื่อเปรียบเทียบย้อนหลัง 3 ปีแล้วพบว่า จำนวนนักเรียน นักศึกษา ในพื้นที่ “ร้อยแก่นสารสินธุ์” ลดลงในอัตราที่เพิ่มขึ้น ปรากฏดังตาราง 3-4

ตารางที่ 3-4 จำนวนนักเรียนและนักศึกษา 3 ปีย้อนหลัง (ปี พ.ศ. 2561 – 2563) ทุกสังกัดในพื้นที่ของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 จำแนกรายจังหวัด

จังหวัด	รวมทุกระดับและทุกสังกัด		
	ปี พ.ศ. 2561	ปี พ.ศ. 2562	ปี พ.ศ. 2563
ร้อยเอ็ด	239,519	238,479	230,307
ขอนแก่น	401,704	409,459	400,779
มหาสารคาม	237,344	228,016	226,108
กาฬสินธุ์	207,451	191,805	189,780
ศร.12	1,086,018	1,067,759	1,046,974

ที่มา : เอกสารข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษา ปีการศึกษา 2563 สำนักงานศึกษาธิการภาค 12

แผนภูมิที่ 3-1 แสดงจำนวนนักเรียนและนักศึกษาในพื้นที่ของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 ทุกสังกัด เปรียบเทียบ 3 ปีย้อนหลัง

นักเรียนและนักศึกษาในภาพรวมของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 ทุกสังกัด 3 ปีย้อนหลัง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 – 2563 มีจำนวนลดลงทุกปี อาจมีสาเหตุจากอัตราการเกิดและจำนวนประชากรลดลง

4. จำนวนนักเรียนในระบบ ปีการศึกษา 2561 – 2563

ตารางที่ 3-5 จำนวนนักเรียนในระบบ ปีการศึกษา 2561 - 2563 จำแนกรายจังหวัดและระดับการศึกษา

จังหวัด	ระดับการศึกษา	ปีการศึกษา		
		2561	2562	2563
กาฬสินธุ์	ก่อนประถมศึกษา	43,463	20,445	37,869
	ประถมศึกษา	65,796	64,461	63,073
	มัธยมศึกษาตอนต้น	44,910	29,316	40,010
	มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	36,039	14,917	40,223
	รวม	190,208	129,139	181,175
ขอนแก่น	ก่อนประถมศึกษา	89,124	43,293	60,180
	ประถมศึกษา	237,776	116,491	121,279
	มัธยมศึกษาตอนต้น	151,030	58,899	74,400
	มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	122,001	32,917	56,832
	รวม	599,931	251,600	312,691
มหาสารคาม	ก่อนประถมศึกษา	27,914	18,769	26,081
	ประถมศึกษา	56,434	55,145	55,918
	มัธยมศึกษาตอนต้น	29,852	28,065	28,826
	มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	18,108	15,807	17,672
	รวม	132,308	117,786	128,497
ร้อยเอ็ด	ก่อนประถมศึกษา	46,477	26,240	58,747
	ประถมศึกษา	79,512	76,356	77,990
	มัธยมศึกษาตอนต้น	48,801	40,336	46,242
	มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	37,169	23,400	34,132
	รวม	211,959	166,332	217,111
ครก. 12	ก่อนประถมศึกษา	206,978	109,420	182,877
	ประถมศึกษา	439,518	312,453	318,260
	มัธยมศึกษาตอนต้น	274,593	156,616	189,478
	มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	213,317	87,041	148,859
	รวม	1,134,406	665,530	839,474

ที่มา : เอกสารข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษา ปีการศึกษา 2563 สำนักงานศึกษาธิการภาค 12

5. จํานวนนักเรียนนอกระบบโรงเรียน ปีการศึกษา 2561 – 2563

ตารางที่ 3-6 จํานวนนักเรียนนอกระบบโรงเรียน ปีการศึกษา 2561 - 2563 จํานวนรายจังหวัด และระดับการศึกษา

จังหวัด	ระดับการศึกษา	ปีการศึกษา		
		2561	2562	2563
กาฬสินธุ์	ก่อนประถมศึกษา	-	-	-
	ประถมศึกษา	750	614	877
	มัธยมศึกษาตอนต้น	10,370	9,361	8,615
	มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	14,971	13,945	13,079
	รวม	26,091	23,920	22,571
ขอนแก่น	ก่อนประถมศึกษา	-	-	-
	ประถมศึกษา	5,932	5,579	4,790
	มัธยมศึกษาตอนต้น	18,341	16,486	14,883
	มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	26,815	24,310	21,969
	รวม	51,088	46,375	41,642
มหาสารคาม	ก่อนประถมศึกษา	-	-	-
	ประถมศึกษา	509	728	540
	มัธยมศึกษาตอนต้น	11,012	9377	8154
	มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	14,400	12616	12027
	รวม	25,921	22,721	20,721
ร้อยเอ็ด	ก่อนประถมศึกษา	-	-	-
	ประถมศึกษา	1,388	1,134	1,457
	มัธยมศึกษาตอนต้น	8,855	8,141	8,268
	มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	14,570	13,195	12,754
	รวม	24,813	22,470	22,479
ศรท. 12	ก่อนประถมศึกษา	-	-	-
	ประถมศึกษา	8,579	8,055	7,664
	มัธยมศึกษาตอนต้น	48,578	43,365	39,920
	มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	70,756	64,066	59,829
	รวม	127,913	115,486	107,413

ข้อมูลจาก 1. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม ณ วันที่ 20 สิงหาคม 2564

2. สำนักงาน กศน.ร้อยเอ็ด ข้อมูลภาคเรียนที่ 1 ของปีการศึกษา 2561 - 2563 ณ วันที่ 20 สิงหาคม 2564

จากข้อมูลจำนวนผู้เรียนในพื้นที่สำนักงานศึกษาธิการภาค 12 ย้อนหลัง 3 ปี (ไม่รวม กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม) พบว่า ในปี พ.ศ. 2561 มีจำนวน 863,746 คน และในปี พ.ศ. 2562 มีจำนวน 810,495 คน ลดลงจากปี พ.ศ. 2561 จำนวน 53,251 คน คิดเป็นร้อยละ 6.165 และในปี พ.ศ. 2563 มีจำนวน 795,881 คน ลดลงจากปี พ.ศ. 2562 จำนวน 14,614 คน คิดเป็นร้อยละ 1.80 ซึ่งสาเหตุการลดลงของจำนวนผู้เรียน เกิดจากการมีจำนวนประชากรแรกเกิดน้อยลง จึงส่งผลโดยตรงทำให้จำนวนผู้เรียนลดลง

7. ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2561 – 2563 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

จากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) เว็บไซต์ของ สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) www.niets.or.th สำนักงานศึกษาธิการภาค 12 ได้สรุปผลการทดสอบ 3 ปีย้อนหลัง (ปีการศึกษา 2561 – 2563) จำแนกตามระดับชั้น จังหวัด และรายวิชา ดังนี้

ตารางที่ 3-7 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2561 – 2563 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำแนกรายจังหวัดและรายวิชา

จังหวัด	ปีการศึกษา	รายวิชา				รวมทุกวิชา
		ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	
กาฬสินธุ์	2561	53.24	33.90	33.66	38.35	39.79
	2562	46.54	29.35	29.95	33.41	34.81
	2563	53.73	37.67	27.69	37.07	39.04
ขอนแก่น	2561	55.10	37.15	36.00	39.15	41.85
	2562	48.39	33.02	31.86	34.85	37.03
	2563	55.74	42.11	29.22	38.23	41.33
มหาสารคาม	2561	56.17	36.04	36.43	39.63	42.07
	2562	48.95	31.01	32.06	34.77	36.70
	2563	56.40	39.44	28.59	38.23	40.67
ร้อยเอ็ด	2561	53.35	34.63	34.70	37.97	40.16
	2562	47.11	30.97	30.92	33.83	35.71
	2563	54.26	39.03	29.01	37.32	39.91
ศรภ.12	2561	54.46	35.65	35.28	38.76	41.04
	2562	47.78	31.39	31.26	34.28	36.18
	2563	55.12	40.09	28.80	37.79	37.95

ตารางที่ 3-8 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2561 – 2563
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำแนกรายจังหวัดและรายวิชา

จังหวัด	ปีการศึกษา	รายวิชา				รวมทุกวิชา
		ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	
กาฬสินธุ์	ปี 2561	53.02	27.14	27.33	35.17	35.67
	ปี 2562	54.97	30.49	24.37	29.58	34.85
	ปี 2563	53.47	31.71	23.69	28.92	34.45
ขอนแก่น	ปี 2561	53.06	28.73	28.92	35.57	36.57
	ปี 2562	54.36	32.01	25.57	29.98	35.48
	ปี 2563	53.45	33.21	24.91	29.45	35.26
มหาสารคาม	ปี 2561	54.31	28.11	29.50	36.16	37.02
	ปี 2562	55.20	31.35	26.15	29.95	35.66
	ปี 2563	54.56	33.66	26.09	29.95	36.07
ร้อยเอ็ด	ปี 2561	51.83	27.71	28.47	35.15	35.79
	ปี 2562	53.28	30.72	24.92	29.73	34.66
	ปี 2563	53.63	32.52	24.81	29.38	35.09
ศรีสะเกษ	ปี 2561	52.93	28.07	28.61	35.48	36.27
	ปี 2562	54.33	31.29	25.29	29.84	35.19
	ปี 2563	53.65	32.82	24.81	29.40	35.17

ตารางที่ 3-9 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2561 – 2563
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำแนกรายจังหวัดและรายวิชา

จังหวัด	ปีการศึกษา	รายวิชา					รวม
		ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	สังคมฯ	
กาฬสินธุ์	2561	41.67	25.15	23.86	27.97	33.05	30.34
	2562	38.82	24.60	20.88	27.23	33.86	29.08
	2563	40.30	24.84	21.92	29.92	34.60	30.32
ขอนแก่น	2561	45.72	29.14	28.55	29.68	34.39	33.50
	2562	41.32	27.55	23.61	28.57	34.79	31.17
	2563	42.57	28.21	24.49	31.79	35.25	32.46
มหาสารคาม	2561	44.83	27.75	27.25	29.07	33.97	32.57
	2562	40.48	26.53	22.55	28.12	34.70	30.48
	2563	42.08	27.11	23.73	31.09	35.21	31.84

ตารางที่ 3-9 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิพนธ์ฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2561 – 2563 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำแนกรายจังหวัดและรายวิชา (ต่อ)

จังหวัด	ปีการศึกษา	รายวิชา					รวม
		ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	สังคมฯ	
ร้อยเอ็ด	2561	43.63	27.07	26.53	28.41	33.76	31.88
	2562	39.45	25.42	21.81	27.29	33.75	29.54
	2563	41.07	25.84	23.10	30.39	34.80	31.04
ศรภ.12	2561	44.28	27.63	26.93	28.93	33.91	32.34
	2562	40.26	26.31	22.49	27.93	34.35	30.27
	2563	41.71	26.84	23.56	30.99	35.02	31.62

8. ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ระดับ ปวช.3 และ ปวส.2 ปีการศึกษา 2561 – 2563

จากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิพนธ์ฐาน (V-NET) เว็บไซต์ของ สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ(องค์การมหาชน) www.niets.or.th สำนักงานศึกษาธิการภาค 12 ได้สรุปผลการทดสอบ 3 ปีซ้อนหลัง (ปีการศึกษา 2561 – 2563) จำแนกตามระดับชั้น จังหวัด และรายวิชา ดังนี้

ตารางที่ 3-10 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ระดับ ปวช.3 และปวส. 2 ปีการศึกษา 2561 – 2563 จำแนกรายจังหวัด

จังหวัด	ระดับ	ปีการศึกษา		
		2561	2562	2563
กาฬสินธุ์	ปวช.3	38.31	40.94	32.86
	ปวส.2	37.55	40.12	32.86
ขอนแก่น	ปวช.3	39.73	41.51	35.27
	ปวส.2	38.33	39.18	35.27
มหาสารคาม	ปวช.3	40.47	41.98	33.70
	ปวส.2	38.68	39.91	33.70
ร้อยเอ็ด	ปวช.3	39.75	42.07	37.19
	ปวส.2	38.49	39.83	37.19
ศรภ.12	ปวช.3	39.59	41.61	34.75
	ปวส.2	38.31	39.67	34.75

9. ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน (N-NET)

ปีการศึกษา 2561 – 2563 ระดับชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย

จากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (N-NET) เว็บไซต์ของ สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ(องค์การมหาชน) www.niets.or.th สำนักงานศึกษาธิการภาค 12 ได้สรุปผลการทดสอบ 3 ปีย้อนหลัง (ปีการศึกษา 2561 – 2563) จำแนกตามระดับชั้น จังหวัด และรายวิชา ดังนี้

ตารางที่ 3-11 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน (N-NET)

ปีการศึกษา 2561 – 2563 ระดับชั้นประถมศึกษา จำแนกรายสาระการเรียนรู้และรายจังหวัด

จังหวัด	ปีการศึกษา	สาระการเรียนรู้					
		ทักษะการเรียนรู้	ความรู้พื้นฐาน	การประกอบอาชีพ	ทักษะการดำเนินชีวิต	การพัฒนาสังคม	รวมทุกวิชา
กาฬสินธุ์	2561	42.82	43.29	43.58	58.07	45.70	46.69
	2562	40.76	35.78	37.67	45.82	41.82	40.37
	2563	34.96	42.69	38.16	45.11	44.08	40.23
ขอนแก่น	2561	35.37	31.58	34.54	41.93	36.96	36.07
	2562	39.90	35.96	34.12	42.17	39.27	38.28
	2563	36.79	44.47	40.4	44.39	44.13	42.26
มหาสารคาม	2561	45.68	42.99	44.97	51.73	49.21	46.91
	2562	53.94	43.70	52.71	56.77	56.4	52.70
	2563	51.2	59.29	47.72	54.43	56.88	55.24
ร้อยเอ็ด	2561	41.59	33.535	42.18	52.16	43.53	42.60
	2562	42.345	36.395	38.02	44.35	44.605	41.143
	2563	38.92	46.08	43.21	47.92	42.74	44.15
ศรภ.12	2561	38.32	40.28	40.73	48.28	46.26	42.77
	2562	42.08	36.98	37.36	44.74	42.44	40.72
	2563	39.76	47.55	42.12	47.24	46.25	44.99

ตารางที่ 3-12 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน (N-NET)

ปีการศึกษา 2561 – 2563 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำแนกรายสาระการเรียนรู้และรายจังหวัด

จังหวัด	ปีการศึกษา	สาระการเรียนรู้					
		ทักษะการ เรียนรู้	ความรู้ พื้นฐาน	การ ประกอบ อาชีพ	ทักษะการ ดำเนิน ชีวิต	การ พัฒนา สังคม	รวมทุก วิชา
กาฬสินธุ์	2561	37.08	31.05	38.97	39.92	35.06	36.41
	2562	34.25	34.00	34.74	38.47	34.20	35.13
	2563	33.67	33.72	35.11	40.19	37.99	36.73
ขอนแก่น	2561	36.68	30.61	38.05	39.57	33.91	35.76
	2562	34.61	32.11	36.31	39.91	33.49	35.28
	2563	32.83	30.02	34.74	40.75	38.15	36.62
มหาสารคาม	2561	38.06	31.85	39.57	42.77	35.73	37.59
	2562	34.08	33.31	34.88	37.82	33.09	34.64
	2563	33.05	32.99	35.10	39.34	39.45	36.51
ร้อยเอ็ด	2561	38.63	30.30	40.37	41.91	34.09	37.06
	2562	36.09	33.51	37.72	41.94	34.65	36.78
	2563	33.90	30.45	35.37	41.49	38.79	37.80
ศรภ.12	2561	37.43	36.09	44.34	41.60	33.58	38.61
	2562	34.67	33.06	35.87	39.41	33.74	35.35
	2563	33.26	31.75	35.03	40.35	38.59	36.89

ตารางที่ 3-13 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน (N-NET)

ปีการศึกษา 2561 – 2563 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำแนกรายสาระการเรียนรู้และรายจังหวัด

จังหวัด	ปีการศึกษา	สาระการเรียนรู้					
		ทักษะการ เรียนรู้	ความรู้ พื้นฐาน	การ ประกอบ อาชีพ	ทักษะการ ดำเนิน ชีวิต	การ พัฒนา สังคม	รวมทุก วิชา
กาฬสินธุ์	2561	35.20	24.60	34.18	33.95	26.79	30.94
	2562	30.83	27.49	34.09	30.17	30.39	30.59
	2563	31.91	26.26	33.64	33.17	35.46	33.30

ตารางที่ 3-13 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน (N-NET)

ปีการศึกษา 2561 – 2563 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำแนกรายสาระการเรียนรู้และรายจังหวัด (ต่อ)

จังหวัด	ปีการศึกษา	สาระการเรียนรู้					
		ทักษะการ เรียนรู้	ความรู้ พื้นฐาน	การ ประกอบ อาชีพ	ทักษะการ ดำเนิน ชีวิต	การ พัฒนา สังคม	รวมทุก วิชา
ขอนแก่น	2561	35.78	25.04	35.18	34.43	27.12	31.51
	2562	30.70	26.47	34.71	30.45	28.67	30.20
	2563	32.22	24.42	33.92	34.56	35.56	32.72
มหาสารคาม	2561	37.28	26.46	37.05	36.13	28.46	33.07
	2562	32.30	27.28	35.13	30.70	29.04	30.89
	2563	32.93	25.61	34.32	33.74	37.52	32.95
ร้อยเอ็ด	2561	37.27	25.40	37.03	35.50	27.91	32.62
	2562	31.91	27.75	36.57	31.31	29.09	31.32
	2563	31.86	25.01	34.83	34.25	35.55	34.20
ศรภ.12	2561	36.26	29.84	37.97	34.72	29.76	33.71
	2562	31.32	27.13	35.05	30.59	29.19	30.65
	2563	32.25	25.21	34.15	34.01	36.02	33.22

แหล่งข้อมูลผลทดสอบการศึกษา : สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ,เว็บไซต์

<https://www.niets.or.th/>

ดัชนีทางการศึกษา (Educational Index)

การจัดทำดัชนีทางการศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 ของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 ดำเนินการโดยนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (ร้อยแก่นสารสินธุ์) รับผิดชอบ 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด โดยอ้างอิงวิธีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล จากเอกสารการวิชาการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ คู่มือการประเมิน คำรับรองการปฏิบัติราชการของสำนักงานศึกษาธิการภาค ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 (กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ) และเอกสารการจัดทำรายละเอียดตัวชี้วัดตามเป้าหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติค่าเฉลี่ย ร้อยละ และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้วิธีการแสดงกราฟและวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จำนวน 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา (Access) จำนวน 4 ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 1.1 สัดส่วนนักเรียนปฐมวัย (3–5 ปี) ต่อประชากรกลุ่มอายุ 3–5 ปี เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ 1.2 ประชากรอายุ 6–11 ปีได้เข้าเรียนระดับประถมศึกษาทุกคน

ตัวชี้วัดที่ 1.3 ประชากรอายุ 12–14 ปี ได้เข้าเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นทุกคน

ตัวชี้วัดที่ 1.4 ประชากรอายุ 15–17 ปี ได้เข้าเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าเพิ่มขึ้น

2. ด้านความเท่าเทียมทางการศึกษา (Equity) จำนวน 1 ตัวชี้วัด คือ ร้อยละของเด็กพิการวัยเรียนที่ได้รับการศึกษาเต็มตามศักยภาพ

3. คุณภาพการศึกษา (Quality) จำนวน 2 ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 3.1 ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยการประเมินคุณภาพผู้เรียน (NT) วิชาคณิตศาสตร์และวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตัวชี้วัดที่ 3.2 ร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินัยพื้นฐาน (O - NET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ขึ้นไป

4. ประสิทธิภาพ (Efficiency) จำนวน 2 ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 4.1 มีฐานข้อมูลด้านการศึกษาเพื่อใช้ประโยชน์ในการวางแผน การบริหารจัดการศึกษา การติดตาม และประเมินผล

ตัวชี้วัดที่ 4.2 อัตราการออกกลางคันของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2563 แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

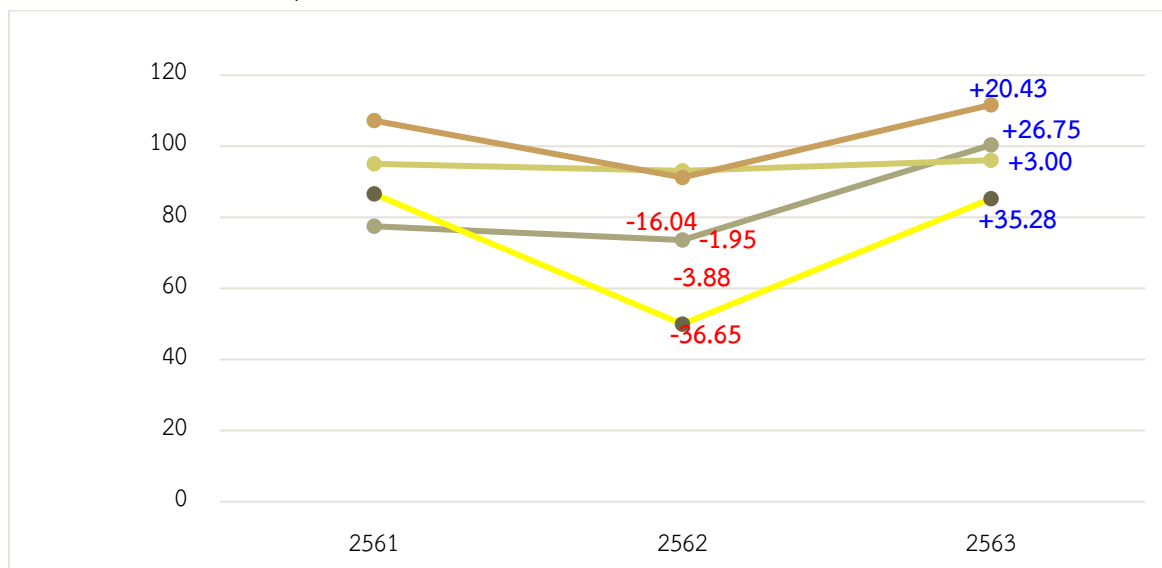
5. การตอบโจทย์บริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy) จำนวน 1 ตัวชี้วัด คือ สัดส่วนผู้เรียนอาชีวศึกษาต่อผู้เรียนสามัญศึกษา (ระหว่างปีการศึกษา 2561 – 2563)

สรุปผลการจัดทำดัชนีทางการศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 ของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 จำนวน 5 ด้าน 10 ตัวชี้วัด ดังนี้

1. ด้านการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา (Access)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการจัดทำดัชนีทางการศึกษา ด้านโอกาสทางการศึกษาในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 โดยการเปรียบเทียบสัดส่วนร้อยละผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ต่อประชากรตามช่วงอายุ ระหว่างปีการศึกษา 2561 - 2563 ในภาพรวมของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 จำแนกรายกลุ่มอายุ พบว่า ระหว่างปีการศึกษา 2561 – 2562 ทุกช่วงอายุมีสัดส่วนที่ลดลง โดยเรียงจากสัดส่วนที่ลดลงมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ กลุ่มอายุ 15 – 17 ปี มีสัดส่วนที่ลดลงมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มอายุ 12 – 14 ปี, กลุ่มอายุ 3 – 5 ปี และกลุ่มอายุ 6 – 11 ปี มีสัดส่วนที่ลดลง

น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.65 16.04 3.88 และ 1.95 และเมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบระหว่างปีการศึกษา 2562 - 2563 พบว่า ทุกช่วงอายุมีสัดส่วนที่เพิ่มสูงขึ้น โดยกลุ่มอายุ 15 – 17 ปี มีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มอายุ 3 – 5 ปี กลุ่มอายุ 12 – 14 ปี, และกลุ่มอายุ 6 – 11 ปี มีสัดส่วน ที่เพิ่มขึ้นน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.28 26.75 20.43 และ 3.00 ตามลำดับ

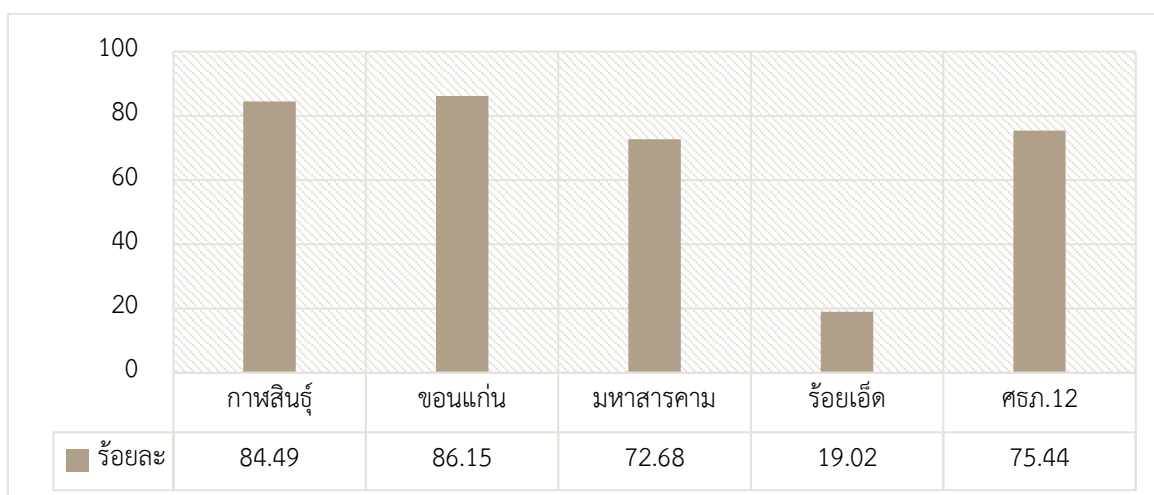

แผนภูมิที่ 3-2 สัดส่วนร้อยละผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ต่อประชากรตามช่วงอายุ ระหว่างปีการศึกษา 2561 - 2563 ระดับสำนักงานศึกษาธิการภาค 12

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะเห็นได้ว่าสัดส่วนร้อยละผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ต่อประชากรตามช่วงอายุ ระหว่างปีการศึกษา 2561 - 2563 ในระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีแนวโน้มลดลงและเพิ่มขึ้นไม่แน่นอน สอดคล้องกับรายงานผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงทางประชากรในประเทศไทย สถานการณ์และข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ซึ่งระบุว่า ประชากรที่มีอายุ 65 ปีขึ้นไปจะมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยที่จำนวนประชากรวัยทำงานที่มีอายุระหว่าง 30-64 ปีจะยังคงเติบโตต่อไปอีกระยะเวลาหนึ่งจากนั้นจึงจะเริ่มลดลง โดยจำนวนประชากรวัยเด็กที่มีอายุ 15-29 ปี และกลุ่มอายุแรกเกิดถึง 14 ปีกำลังเริ่มหดตัวลดลง การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้เห็นได้อย่างชัดเจนจากภาพปิรามิดประชากรในช่วงเวลาต่าง ๆ ที่ชี้ให้เห็นการเปลี่ยนแปลงอย่างมากระหว่างช่วงปี พ.ศ. 2503 ที่มีจำนวนประชากรวัยเด็กจำนวนมากที่ฐานปิรามิดประชากร กลายเป็นโครงสร้างประชากรวัยทำงานที่เพิ่มขนาดใหญ่ขึ้น ในช่วงเวลาต่อมา ต่อด้วยการมีประชากรวัยสูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วที่เห็นได้ชัดเจนในช่วงปี พ.ศ. 2543 - 2563 หลังจากปี พ.ศ.2563 ไปแล้วประชากรที่มีอายุเกิน 45 ปีขึ้นไปจะเป็นกลุ่มประชากรที่คาดว่าจะเติบโตเพิ่มจำนวนมากขึ้น และหลังจากปี พ.ศ. 2583 เป็นต้นไปจะเป็นการเพิ่มขึ้นของประชากรที่มีอายุมากกว่า 65 ปีเท่านั้น

2. ด้านความเท่าเทียมทางการศึกษา (Equity)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการจัดทำดัชนีทางการศึกษา ด้านความเท่าเทียมทางการศึกษา ในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 โดยการวิเคราะห์ข้อมูลร้อยละของเด็กพิการวัยเรียน ที่ได้รับการศึกษาเต็มตามศักยภาพ จากการเปรียบเทียบสัดส่วนเป็นร้อยละของจำนวนเด็กพิการวัยเรียน (อายุ 3 - 17 ปี) ทั้งหมด กับจำนวนเด็กพิการวัยเรียน (อายุ 3 - 17 ปี) ที่ได้รับการศึกษา พบว่า ในภาพรวมของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 มีร้อยละของเด็กพิการวัยเรียน (อายุ 3 - 17 ปี) ที่ได้รับการศึกษาเต็มตามศักยภาพ คิดเป็นร้อยละ 75.44 เมื่อพิจารณารายกลุ่มอายุ พบว่า ร้อยละของเด็กพิการกลุ่มอายุ 6 - 11 ปี ได้รับการศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.43 รองลงมาคือกลุ่มอายุ 12 - 14 ปี, 15 - 17 ปี และกลุ่มอายุ 3 - 5 ปี น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.41 24.43 และ 14.80 ตามลำดับ สำหรับจังหวัดที่มีร้อยละของเด็กพิการ กลุ่มอายุ 6 - 11 ปี ที่ได้รับการศึกษามากที่สุด ได้แก่ จังหวัดกาฬสินธุ์ คิดเป็นร้อยละ 95.35 รองลงมาคือ จังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด ร้อยละ 93.93 80.72 และ 27.87 เรียงตามลำดับ

แผนภูมิที่ 3-3 ร้อยละของเด็กพิการวัยเรียน (อายุระหว่าง 3-17 ปี) ที่ได้รับการศึกษา

และเมื่อพิจารณาการรวมทุกกลุ่มอายุเป็นรายจังหวัด พบว่า จังหวัดขอนแก่น มีร้อยละของเด็กพิการวัยเรียน (อายุ 3 - 17 ปี) ที่ได้รับการศึกษามากที่สุด รองลงมาคือ จังหวัดกาฬสินธุ์ มหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ดน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.15 84.49 72.68 และ 19.02 ตามลำดับ

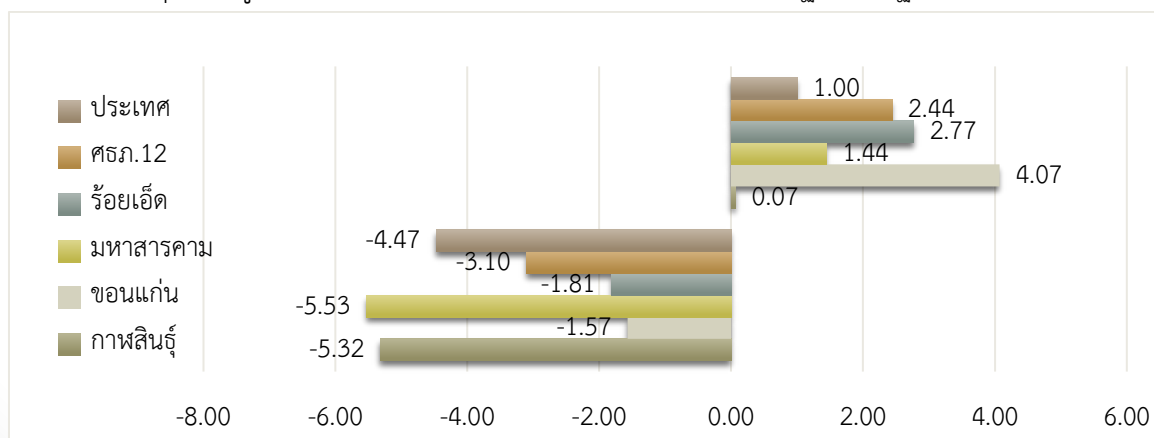
สำหรับจังหวัดที่มีร้อยละของเด็กพิการวัยเรียนได้รับการศึกษาน้อยที่สุด ได้แก่ จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งมีร้อยละของเด็กพิการ กลุ่มอายุ 15 - 17 ปี ที่ได้รับการศึกษา เพียง 1 คน จาก 490 คน คิดเป็นร้อยละ 0.22

3. ด้านคุณภาพการศึกษา (Quality)

การวิเคราะห์ข้อมูลในการจัดทำดัชนีทางการศึกษา ด้านคุณภาพการศึกษาในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 โดยการวิเคราะห์ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยการประเมินคุณภาพผู้เรียน

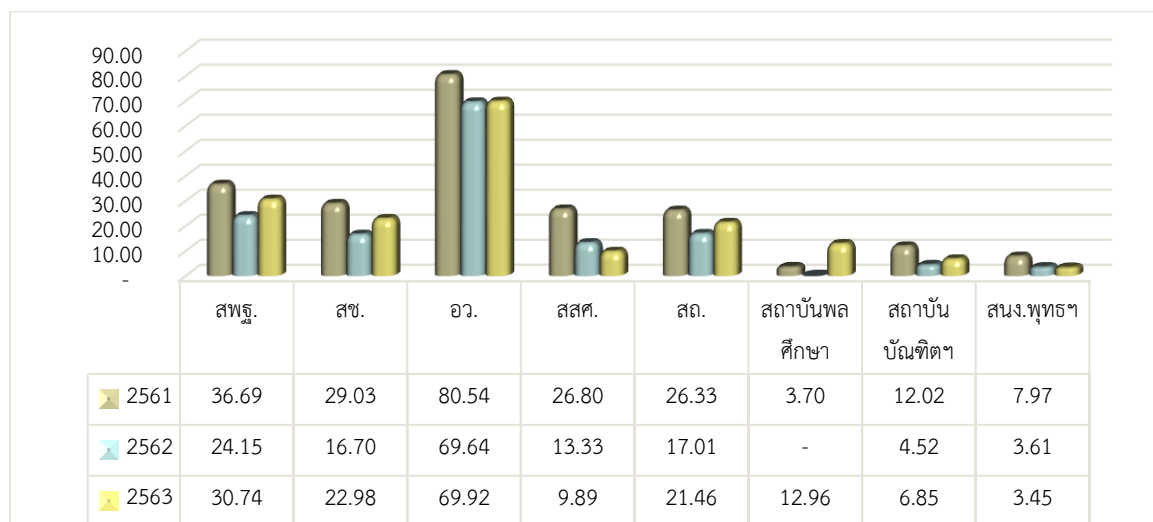
(NT) วิชาคณิตศาสตร์และวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O - NET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ขึ้นไป สรุปผลการวิเคราะห์ ดังนี้

3.1 ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยการประเมินคุณภาพผู้เรียน (NT) วิชาคณิตศาสตร์และวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เพิ่มขึ้น จากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการประเมินคุณภาพผู้เรียน (NT) วิชาคณิตศาสตร์และวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2562 – 2563 พบว่า คะแนนเฉลี่ยรายวิชาคณิตศาสตร์ ลดลงทุกจังหวัด โดยในภาพรวมของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 ลดลงร้อยละ 3.10 ซึ่งลดลงน้อยกว่าระดับประเทศที่ลดลงมากถึง 4.47 สำหรับคะแนนเฉลี่ยรายวิชาภาษาไทย เพิ่มขึ้นทุกจังหวัด โดยในภาพรวมของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.44 ซึ่งเพิ่มขึ้นมากกว่าระดับประเทศที่เพิ่มขึ้นเท่ากับ 1.00 เมื่อพิจารณารายวิชาคณิตศาสตร์ เป็นรายจังหวัด พบว่า จังหวัดมหาสารคาม มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากที่สุด โดยผู้เรียนสังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) และสังกัดกระทรวงมหาดไทย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (อปท.) เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.78 และ 5.76 รองลงมาคือ จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้เรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.38 และจังหวัดขอนแก่น ผู้เรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.43 ส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ไม่มีผู้เรียนสังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) และไม่มีผลคะแนนที่เพิ่มขึ้น และเมื่อพิจารณารายวิชาภาษาไทย พบว่า ทุกจังหวัดมีผลคะแนนเพิ่มขึ้น โดยจังหวัดร้อยเอ็ด มีผลคะแนนของผู้เรียนที่เพิ่มขึ้นมากที่สุด คือ ผู้เรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.92 รองลงมาคือ ผู้เรียนสังกัดกระทรวงมหาดไทย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (อปท.) จังหวัดมหาสารคาม เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.22 ผู้เรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จังหวัดขอนแก่น เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.77 สำหรับจังหวัดกาฬสินธุ์ มีผลคะแนนของผู้เรียนที่เพิ่มขึ้นน้อยที่สุด คือ ผู้เรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.44

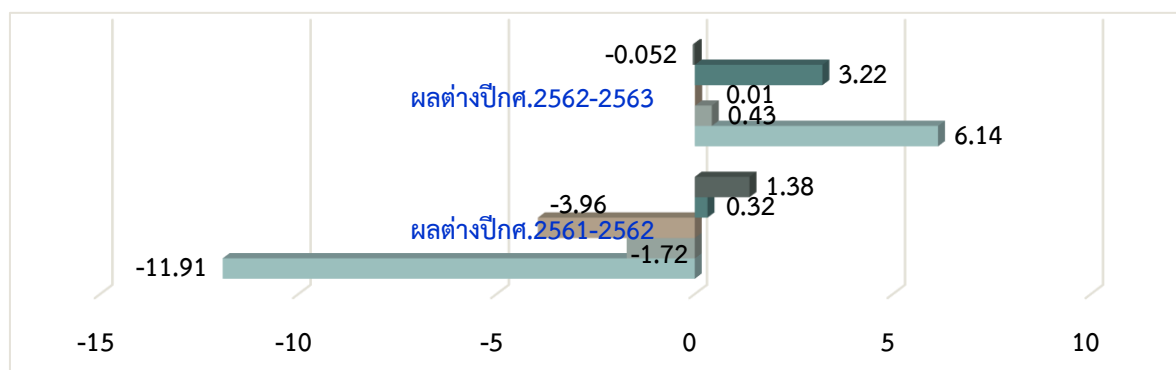
แผนภูมิที่ 3-4 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย NT ป.3 ปีการศึกษา 2562 – 2563 จำแนกรายจังหวัด

3.2 ร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O - NET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ขึ้นไป ที่เพิ่มขึ้น จากจำนวนนักเรียน ที่มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ขึ้นไป และจำนวนผู้เข้าสอบปีการศึกษา 2561 - 2563 สามารถสรุปผลการ วิเคราะห์ ดังนี้

แผนภูมิที่ 3-5 ร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ขึ้นไป ย้อนหลัง 3 ปี (ปีการศึกษา 2561 - 2563) วิชาภาษาไทย

1) ร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีคะแนนแต่ละวิชาผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ขึ้นไป ย้อนหลัง 3 ปี (ปีการศึกษา 2561 - 2563) เมื่อพิจารณาในภาพรวมของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 จำแนกรายวิชา พบว่า รายวิชาส่วนใหญ่มีร้อยละที่เพิ่มขึ้นแล้วลดลงซึ่งไม่แน่นอน มีเพียงรายวิชา วิทยาศาสตร์ ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยปีการศึกษา 2561 มีร้อยละของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ เท่ากับ 3.49 ปีการศึกษา 2562 ร้อยละของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์เท่ากับ 3.82 และปีการศึกษา 2563 มีร้อยละของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์เท่ากับ 7.04 สำหรับรายวิชาภาษาไทย มีร้อยละของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ มากที่สุด ซึ่งปีการศึกษา 2561 คิดเป็นร้อยละ 35.72 ปีการศึกษา 2562 คิดเป็นร้อยละ 23.81 และปีการศึกษา 2563 คิดเป็นร้อยละ 29.95 และเมื่อพิจารณารายจังหวัด

แผนภูมิที่ 3-6 เปรียบเทียบผลต่างร้อยละของจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีคะแนน O - NET ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ขึ้นไป ระหว่างปีการศึกษา 2561-2562 และ 2562-2563 ระดับสำนักงานศึกษาธิการภาค 12

2) ผลการพิจารณาเปรียบเทียบผลต่างของจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดิฉันพื้นฐาน (O - NET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ขึ้นไประดับสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 ระหว่างปีการศึกษา 2561-2562 พบว่า รายวิชาส่วนใหญ่ มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ลดลง โดยวิชาภาษาไทยลดลงมากที่สุดคิดเป็น 11.91 รองลงมาคือวิชาคณิตศาสตร์ลดลง 3.96 วิชาภาษาอังกฤษ ลดลง 1.72 ส่วนวิชาสังคมศึกษาและวิชาวิทยาศาสตร์ มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์เพิ่มขึ้น คิดเป็น 1.38 และ 0.32 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาผลต่างระหว่างปีการศึกษา 2562-2563 พบว่า รายวิชาส่วนใหญ่มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์เพิ่มขึ้น โดยวิชาภาษาไทยเพิ่มมากที่สุดคิดเป็น 6.14 รองลงมาคือวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้น 3.22 วิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น 0.43 และวิชาคณิตศาสตร์เพิ่มขึ้น 0.01 ส่วนวิชาสังคมศึกษา มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ลดลง 0.052

4. ด้านประสิทธิภาพ (Efficiency)

การจัดทำดัชนีทางการศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 ของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 เพื่อการวิเคราะห์ฐานข้อมูลด้านการศึกษาเพื่อใช้ประโยชน์ในการวางแผนการบริหารจัดการศึกษาการติดตาม และประเมินผล และวิเคราะห์อัตราการออกกลางคันของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2563 แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สรุปผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1) ฐานข้อมูลด้านการศึกษาเพื่อใช้ประโยชน์ในการวางแผนการบริหารจัดการศึกษาการติดตาม และประเมินผล

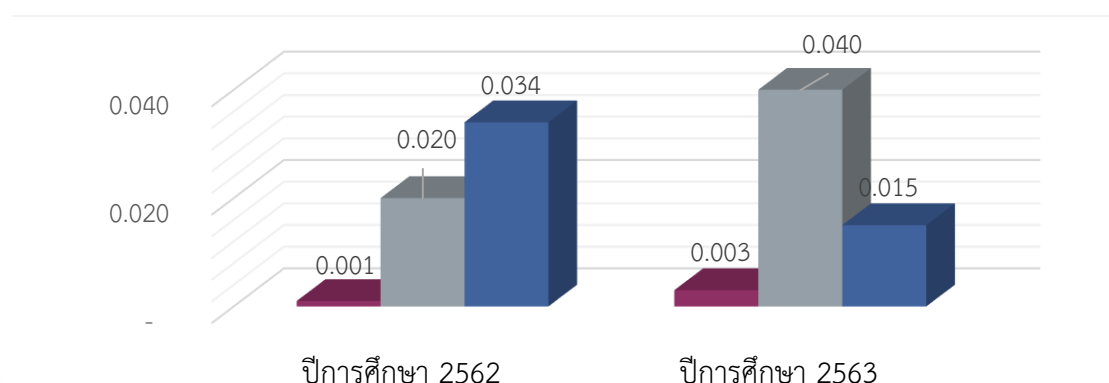
การแสดงความรอบรู้ระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศทางการศึกษาระดับจังหวัดในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 ที่สามารถอ้างอิงและใช้ประโยชน์ร่วมกันได้ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 เพื่อใช้ในการวางแผนการบริหารจัดการศึกษา การติดตาม ประเมิน และรายงานผล ทั้งระดับหน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จะเห็นได้ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาที่หน่วยงานระดับจังหวัด ในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 นำมาใช้ประโยชน์ในการอ้างอิงข้อมูลเพื่อใช้ในการวางแผนการบริหารจัดการศึกษา การติดตาม ประเมิน และรายงานผล ในระดับสำนักงานศึกษาธิการภาค และสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสามารถใช้ประโยชน์ได้จริง ในฐานข้อมูลนั้น ๆ แต่เพียงช่วงระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น เนื่องจากระบบฐานข้อมูลยังขาดการบูรณาการเชิงระบบที่นำมาใช้ในระดับพื้นที่ และระดับภาค ที่เชื่อมเป็นระบบเดียวกัน มีรูปแบบหรือแนวปฏิบัติงานข้อมูลที่ยืดหยุ่นตามความถี่ของข้อมูล รวมถึงระบบป้องกันข้อมูลที่สุ่มเสี่ยงในการกระทบต่อสิทธิของบุคคลหรือผู้เรียนร่วมกัน เพื่อให้ข้อมูลมีความถูกต้อง เป็นปัจจุบันและน่าเชื่อถือ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ร่วมกันในระดับพื้นที่และระดับภาคได้จริง

ตารางที่ 3-14 ฐานข้อมูลด้านการศึกษาเพื่อใช้ประโยชน์ในการวางแผน การบริหารจัดการศึกษา การติดตามและประเมินผล

ชื่อฐานข้อมูล	URL ลิงค์
ข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษานักงาน ศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์	https://www.ksed.go.th/office/6992
ฐานข้อมูลเด็กปฐมวัยจังหวัดกาฬสินธุ์	https://kid63.ksed.go.th
ระบบสารสนเทศการทดสอบทางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน O-NET จังหวัดกาฬสินธุ์	https://onet.ksed.go.th
ฐานข้อมูล School Mapping จังหวัด กาฬสินธุ์	https://kid.ksed.go.th
สพฐ. : DMC 63	https://portal.bopp- obec.info/obec63/restpublicstat/report?areaCod e=&schoolCode=
สพฐ. : Set สศศ. (ข้อมูลนักเรียนเรียนรวม)	http://www.specialset.bopp.go.th/set_index/
สอศ. : ข้อมูลอาชีวศึกษา	http://techno.vec.go.th/
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม	https://mhkpeo.go.th/
ข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษา สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม	https://mhkpeo.go.th/ข้อมูลสารสนเทศด้าน การศึกษา
ข้อมูลสารสนเทศนักเรียน สำนักงาน ศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม	https://mhkpeo.go.th/ข้อมูลสารสนเทศนักเรียน
ข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษานักงาน ศึกษาธิการจังหวัดร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2563	https://datastudio.google.com/reporting/263d51 8f-6f77-46ed-6043a193be3ba66/page/wURMB
ฐานข้อมูลเด็กปฐมวัยจังหวัดร้อยเอ็ด	http://www.retpeo.moe.go.th/kid/
ระบบสารสนเทศการทดสอบทางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน O-NET จังหวัดร้อยเอ็ด	https://datastudio.google.com/reporting/263d51 8f-6f77-46ed-96043a193be3ba66/page/wURMB
ฐานข้อมูล School Mapping จังหวัดร้อยเอ็ด	http://www.retpeo.moe.go.th/kid/

2) อัตราการออกกลางคันของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานลดลง

ตัวชี้วัดนี้จะแสดงให้เห็นจำนวนนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานแต่ละช่วงชั้นที่ออกจากระบบโรงเรียนระหว่างปี โดยไม่สามารถกลับเข้ามาเรียนได้เทียบกับจำนวนนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งหมดของแต่ละช่วงชั้น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งในภาพรวมของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มีอัตราการออกกลางคันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.4556 รองลงมาคือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกระทรวงอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.9233 ส่วนระดับประถมศึกษา มีอัตราการออกกลางคณ้อยที่สุด โดยสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ คิดเป็นร้อยละ 0.0386 และสังกัดกระทรวงอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.0627 ส่วนอัตราการออกกลางคันรายสังกัด พบว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกระทรวงมหาดไทย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (อปท.) มีอัตราการออกกลางคันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.136 รองลงมาคือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ร้อยละ 0.672 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ร้อยละ 0.542 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ร้อยละ 0.535 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ร้อยละ 0.413 นักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ร้อยละ 0.405 นักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ร้อยละ 0.361 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ร้อยละ 0.040 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ร้อยละ 0.015 ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ร้อยละ 0.003

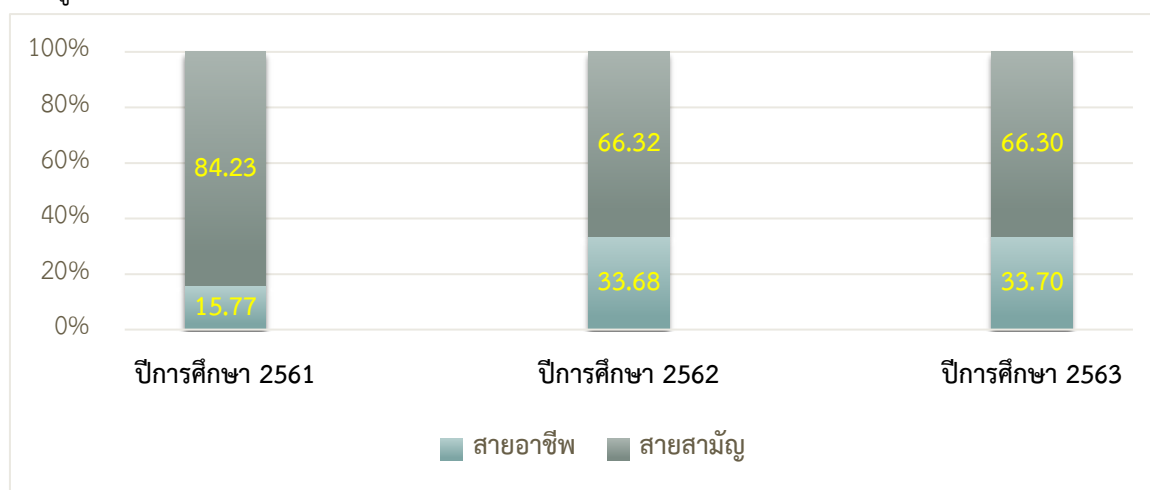
แผนภูมิที่ 3-7 อัตราการออกกลางคันของนักเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระหว่างปีการศึกษา 2562 – 2563 ระดับสำนักงานศึกษาธิการภาค 12

จากแผนภูมิที่ 3-7 แสดงการเปรียบเทียบอัตราการออกกลางวัน รายจังหวัดในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 พบว่า สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม มีอัตราการออกกลางคันสูงที่สุดในทุกระดับและทุกจังหวัด โดยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 6.466 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 0.254 และระดับประถมศึกษา ร้อยละ 0.200 ตามลำดับ

สำหรับการเปรียบเทียบอัตราการออกกลางคันของนักเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2562 – 2563 ระดับสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 พิจารณารายช่วงชั้น พบว่า ระดับประถมศึกษา มีอัตราการออกกลางคันเพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.002 (0.001 และ 0.003) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีอัตราการออกกลางคันเพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.020 (0.020 และ 0.040) ส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีอัตราการออกกลางคันลดลงเท่ากับ 0.019 (0.034 และ 0.015)

5. ด้านการตอบโจทยับริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy)

การจัดทำดัชนีทางการศึกษา ด้านการตอบโจทยับริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy) เพื่อการตอบสนองนโยบายกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษาต่อผู้เรียนสามัญศึกษา 50 : 50 โดยการเปรียบเทียบจำนวนของผู้เรียนสามัญศึกษาทั้งหมด (ม.4 - ม.6) ต่อจำนวนผู้เรียนอาชีวศึกษาทั้งหมด (ปวช.1 – 3) ระหว่างปีการศึกษา 2561 – 2563 และปรับเป็นร้อยละ สรุปผลการวิเคราะห์สัดส่วนผู้เรียนอาชีวศึกษาต่อผู้เรียนสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2561 – 2563 ระดับสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 พบว่า มีอัตราการเพิ่มขึ้นของผู้เรียนอาชีวศึกษา โดยปีการศึกษา 2561 – 2562 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 15.77 เป็น 33.68 ซึ่งเพิ่มขึ้นเท่ากับ 17.91 และปีการศึกษา 2562 – 2563 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 33.68 เป็น 33.70 ซึ่งเพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.02 และเมื่อพิจารณารายจังหวัด พบว่า ส่วนใหญ่มีแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของผู้เรียนอาชีวศึกษาตลอดทั้ง 3 ปี ดังนี้

แผนภูมิที่ 3-8 สัดส่วนผู้เรียนอาชีวศึกษาต่อผู้เรียนสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2561 – 2563 ระดับสำนักงานศึกษาธิการภาค 12

- **สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์** มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยปีการศึกษา 2562 มีสัดส่วนผู้เรียนอาชีวศึกษาเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2561 เท่ากับ 11.68 และปีการศึกษา 2563 เพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2561 เท่ากับ 0.21

- **สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดขอนแก่น** มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยปีการศึกษา 2562 มีสัดส่วนผู้เรียนอาชีวศึกษาเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2561 เท่ากับ 20.00 และปีการศึกษา 2563 เพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2561 เท่ากับ 10.85

- **สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม** มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยปีการศึกษา 2562 มีสัดส่วนผู้เรียนอาชีวศึกษาเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2561 เท่ากับ 0.69 และปีการศึกษา 2563 เพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2561 เท่ากับ 1.61

- **สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดร้อยเอ็ด** มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นแล้วลดลงไม่แน่นอน โดยปีการศึกษา 2562 มีสัดส่วนผู้เรียนอาชีวศึกษาเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2561 เท่ากับ 18.78 ส่วนปีการศึกษา 2563 ลดลงจากปีการศึกษา 2561 เท่ากับ 15.64

การวิเคราะห์สถานการณ์ (SWOT Analysis)

การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ. 2566 – 2570) ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 สำนักงานศึกษาธิการภาค 12 ดำเนินการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา การศึกษาระดับภาค 12 พ.ศ. 2563 – 2565 (ฉบับทบทวน พ.ศ. 2564) เข้าสู่กระบวนการทบทวนแผน โดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเมื่อวันที่ 20 – 21 กันยายน 2564 ณ ห้องประชุมศรีจันทร์ 1 ชั้น 4 โรงแรมเจริญธานี อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ซึ่งผู้เข้าประชุมได้ร่วมกันระดมความคิดเห็น จากหน่วยงานทางการศึกษาในพื้นที่รับผิดชอบ 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดขอนแก่น จังหวัด มหาสารคาม และจังหวัดกาฬสินธุ์ รวมทั้งสิ้น จำนวน 50 คน ในการวางแผนและกำหนดทิศทางการ พัฒนาการศึกษาของจังหวัดในพื้นที่รับผิดชอบกลุ่มจังหวัดร้อยเอ็ดแก่นสารสินธุ์ในด้านการส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษา การตรวจราชการ ติดตาม และประเมินผลในส่วนที่เกี่ยวข้อง และใช้เป็นกรอบแนวทาง ด้านการศึกษา และขับเคลื่อนการบริหารจัดการของหน่วยงานทางการศึกษาในพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงการ จัดการศึกษาทุกระดับ

สำหรับแนวทางในการดำเนินการทบทวนแผนดังกล่าวได้นำทฤษฎี และหลักการวางแผน ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ มาใช้ประกอบในการดำเนินงาน มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมโดยใช้เทคนิค SWOT Analysis มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัดความสำเร็จ และแนวทางการดำเนินโครงการ โดยการระดมความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ในด้านการศึกษาจากพื้นที่รับผิดชอบทุกภาคส่วนเป็นสำคัญ ตลอดจนได้ศึกษาวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้อง

เชื่อมโยงแผน 3 ระดับ จึงสามารถนำมาใช้สรุปวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ทั้งในส่วนจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคที่สำคัญ (SWOT Analysis) ของสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 ดังนี้

สภาพแวดล้อมภายใน	
S (Strength) จุดเด่น	W (Weakness) จุดด้อย
1. มีสถาบันการศึกษาที่สามารถรองรับการศึกษาให้แก่ภาคประชาชน ในทุกระดับทุกพื้นที่ 2. ภาคเอกชน และท้องถิ่น มีการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในพื้นที่อย่างเข้มแข็ง 3. ปีการศึกษาเฉลี่ยของคนกลุ่มอายุ 15 ปีขึ้นไป ในพื้นที่สูงกว่าระดับประเทศ ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพคน 4. หน่วยงาน/สถานศึกษามีแผนกลยุทธ์เป็นเครื่องมือ โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมทำให้มีทิศทางในการบริหารและการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับบริบทของหน่วยงาน/สถานศึกษาในพื้นที่ 5. สถานศึกษามีระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ โดยทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม 6. มีผลงานวิจัย นวัตกรรม ที่เป็นผลจากการเรียนการสอนที่สามารถนำมาใช้ในการประกอบอาชีพ มีผลงานวิจัย นวัตกรรม (ในส่วนของอาชีวศึกษา) ที่สามารถใช้ในการต่อยอดประกอบอาชีพได้ 7. ผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (Reading Test : RT) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ในภาพรวมของศึกษาธิการภาค 12 สูงกว่าระดับประเทศ 8. ผลการประเมินคุณภาพผู้เรียน (NT) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2563 ในภาพรวมของศึกษาธิการภาค 12 สูงกว่าระดับประเทศ 9. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักศึกษากศน. มีแนวโน้มสูงขึ้นมากกว่า ค่าเฉลี่ยระดับประเทศ 10. นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีพัฒนาการเป็นไปตามเกณฑ์	1. สัดส่วนผู้เรียนสายอาชีพกับสายสามัญในภาพรวมของพื้นที่ ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ 2. จากข้อมูลดัชนีความก้าวหน้าของคน (HAI) ประจำปี 2562 ดัชนีย่อยด้านการศึกษาในพื้นที่ยังอยู่ในระดับต่ำมาก 3. ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2563 ในบางจังหวัด มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ 4. นักเรียนที่มีความยากจนและยากจนพิเศษบางจังหวัดมีมากกว่าร้อยละ 10 ของนักเรียนทั้งหมด 5. ด้านความพร้อมของอุปกรณ์ที่รองรับการเรียนการสอนผ่านทางระบบออนไลน์ของนักเรียนโรงเรียนนอกเขตเมืองและโรงเรียนขยายโอกาส เช่น สัญญาณอินเทอร์เน็ตที่ยังไม่สามารถตอบสนองการเรียนออนไลน์แบบเรียลไทม์ได้เท่าที่ควร 6. การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนขนาดเล็ก นักเรียนขาดทักษะความรู้ความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ การใช้เหตุผล และมีปัญหาเรื่องอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ อ่านไม่คล่อง เขียนไม่คล่อง

สภาพแวดล้อมภายใน (ต่อ)

S (Strength) จุดเด่น	W (Weakness) จุดด้อย
11. ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการส่งเสริมและพัฒนา ความรู้ความสามารถอย่างต่อเนื่อง 12. มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เอื้อต่อการจัดการศึกษาการประกอบ อาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิต 13. สถานศึกษาในพื้นที่มีการจัดการศึกษาที่เป็นเลิศเฉพาะทาง 14. สถานศึกษาสามารถพัฒนาความสามารถพิเศษด้านพหุ ปัญญาเข้าสู่ระดับประเทศ ระดับอาเซียน ระดับโลก 15. มีโรงเรียนกองทุนในโครงการกองทุนการศึกษา	

สภาพแวดล้อมภายนอก

O (Opportunity) โอกาส	T (Threat) อุปสรรค
1. มีแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดที่มีกรอบทิศทางการ พัฒนากลุ่มจังหวัดที่ชัดเจน 2. เป็นฐานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมส่งออกและแหล่ง จ้างงานหลักของประเทศ เช่น อุตสาหกรรมแปรรูป การเกษตร 3. มีพหุวัฒนธรรม ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และ ยอมรับวัฒนธรรมที่หลากหลาย เพื่อการอยู่ร่วมกัน อย่างมีความสุข 4. ท้องถิ่นให้การสนับสนุนทรัพยากรทางการบริหาร การศึกษา 5. สถานประกอบการที่ช่วยส่งเสริมในการพัฒนา ทักษะอาชีพ 6. นโยบายรัฐบาลให้ความสำคัญกับการนำเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการ เรียนการสอนและการเรียนรู้อย่างจริงจัง ทำให้เกิด การเรียนรู้อย่างกว้างขวาง รวดเร็วและมีคุณภาพ 7. นโยบายรัฐบาลให้ความสำคัญกับการนำเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการ เรียนการสอนและการเรียนรู้อย่างจริงจัง ทำให้เกิด	1. สัดส่วนประชากรผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น ในขณะที่ ประชากรวัยเด็ก และวัยแรงงานมีแนวโน้มลดลง 2. การแพร่ระบาดของยาเสพติด พฤติกรรม เบี่ยงเบนของเยาวชนเป็นอุปสรรคต่อการจัด การศึกษา 3. สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 (COVID –19) ในพื้นที่ควบคุมสูงสุด พื้นที่ควบคุมสูงสุดและเข้มงวด โดยครอบคลุม พื้นที่ภาคกลางทั้งหมด 4. ภาวะความผันผวนทางเศรษฐกิจที่ถดถอย ส่งผลให้นักเรียนออกกลางคันเพิ่มขึ้น 5. อัตราการเกิดของประชากรลดลงและ ผู้ปกครองมีค่านิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนใน ชุมชนเมือง ส่งผลให้จำนวนโรงเรียนขนาดเล็ก เพิ่มขึ้น 6. ผู้ปกครองมีค่านิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียน ในระดับอาชีวศึกษาค่อนข้างน้อยและสถานศึกษา ระดับอาชีวศึกษา ไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ส่งผลต่อ การผลิตกำลังด้านฝีมือแรงงาน

สภาพแวดล้อมภายนอก (ต่อ)	
O (Opportunity) โอกาส	T (Threat) อุปสรรค
การเรียนรู้อย่างกว้างขวาง รวดเร็วและมีคุณภาพ 8. มียุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560 - 2579) เป็นกรอบทิศทาง ในการดำเนินการพัฒนาการศึกษา 9. ยุทธศาสตร์จังหวัดและกลุ่มจังหวัดสนับสนุนการพัฒนากำลังคนในพื้นที่ศูนย์กลางด้านการเกษตรและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประวัติศาสตร์ภาคตะวันตก และอารยธรรมทวารวดีโครงการในพระราชดำรินในพื้นที่ ส่งผลให้มีการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา	7. สถานประกอบการที่มีคุณภาพที่ใช้เป็นสถานฝึกงานของนักเรียนระดับอาชีวศึกษามีไม่เพียงพอ กับความต้องการ 8. มีการใช้เทคโนโลยีที่ไม่เหมาะสมของประชากรกลุ่มวัยเรียน ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของประชากรวัยเรียน เช่น เด็กติดเกมส์ 9. การทะเลาะวิวาท ท้องก่อนวัยอันควร สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID -19) ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน

ส่วนที่ 4

สาระสำคัญของแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. 2566 - 2570

วิสัยทัศน์ (VISION)

ประชากรทุกช่วงวัยในร้อยแก่นสารสินธุ์ ได้รับโอกาสในการเข้าถึงทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21 เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้

พันธกิจ (MISSION)

1. ส่งเสริม สนับสนุนประชากรทุกช่วงวัยได้รับโอกาส และความเสมอภาคทางการศึกษาที่ทั่วถึงเท่าเทียม มีคุณภาพ และพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้เพื่อรองรับการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพและทั่วถึง
2. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท ทุกระบบ ให้มีคุณภาพอย่างทั่วถึงตามมาตรฐานทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21
3. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยการใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี ดิจิทัล นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์
4. ส่งเสริมการผลิต พัฒนากำลังคน และทักษะเพื่อการประกอบอาชีพ ให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ตลาดแรงงาน และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก
5. ส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยคำนึงถึง สุขภาพอนามัยความปลอดภัย และการสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
6. ส่งเสริมระบบบริหารจัดการศึกษาแบบบูรณาการ สร้างเครือข่ายในการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม ยึดหลักธรรมาภิบาลเพื่อให้การบริหารจัดการศึกษามีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์ (GOAL)

1. ผู้เรียนมีความรักในสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและมีความภาคภูมิใจในการเป็นพลเมืองไทย
2. ผู้เรียนทุกช่วงวัยเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ที่มีคุณภาพตามมาตรฐานอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพและทั่วถึง

3. ประชากรทุกช่วงวัยมีทักษะการเรียนรู้และทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 การใช้เทคโนโลยี ดิจิทัล นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์

4.ผลิตและพัฒนากำลังคนให้เกิดองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยี วิจัย นวัตกรรมเพื่อเพิ่มศักยภาพ การแข่งขันระดับจังหวัด ประเทศ และอาเซียนสู่สากล

5.ประชากรทุกช่วงวัยมีศักยภาพในการประกอบอาชีพ ตรงตามความต้องการของการพัฒนา พื้นที่ร้อยละสามสิบสี่ และการพัฒนาประเทศ

6 ผู้เรียนทุกช่วงวัย มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง มีคุณธรรม จริยธรรม ดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง .

7. หน่วยงานการศึกษามีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล และมี ระบบการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ เน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงและเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง
2. การสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
3. การพัฒนาผู้เรียนทุกช่วงวัย ให้มีคุณภาพตามคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21
4. การพัฒนาการจัดการศึกษา การผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีศักยภาพในการประกอบอาชีพ ที่สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่และความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
5. การจัดการศึกษา เพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
6. การบริหารจัดการศึกษาและระบบการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงและเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง

เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
1. คนทุกช่วงวัยมีความรักในสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข	1. ร้อยละของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่สะท้อนความรักและการมีส่วนร่วมในการปกครองของชาติและยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขเพิ่มขึ้น	กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาหลักสูตรและการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความภาคภูมิใจ ความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์	1. ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และความปรองดอง สมานฉันท์
2. คนทุกช่วงวัยได้รับการศึกษาการดูแลและป้องกันจากภัยคุกคามในชีวิตรูปแบบใหม่	2. ร้อยละของนักเรียนที่นำแนวทางกระบวนการลูกเสือไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันและมีทักษะชีวิตเพิ่มขึ้น	กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์	2. การสร้างและส่งเสริมความเป้นพลเมืองดี ตามรอยพระยุคลบาทตามการศึกษาสู่การปฏิบัติ รวมทั้งโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริที่เกี่ยวกับการศึกษา
3. คนทุกช่วงวัยมีจิตสำนึกการเป็นผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาชาติ มีจิตอาสา การอยู่ร่วมกันและยอมรับความแตกต่างในสังคมไทยบนหลักการประชาธิปไตย	3. ร้อยละของสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอน/กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความเป็นพลเมือง (Civic Education) เพิ่มขึ้น	กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ผ่านกระบวนการเรียนการสอนกิจกรรมสถานักเรียน และการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในรูปแบบที่หลากหลาย	3. ส่งเสริมการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ
	4. ร้อยละของสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอน/กิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น	กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ ได้แก่ ภัยพิบัติ ภัยโรคอุบัติใหม่ ภัยจากยาเสพติด อาชญากรรมทางไซเบอร์ การค้ามนุษย์ เป็นต้น	4. การจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ ได้แก่ ภัยพิบัติ ภัยโรคอุบัติใหม่ ภัยจากยาเสพติด อาชญากรรมทางไซเบอร์ การค้ามนุษย์ เป็นต้น
	5. ร้อยละของสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอน/กิจกรรมที่สร้าง		5. การสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน เพื่อการจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคง
			6. เพื่าระวังภัยในรูปแบบที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ครู และสถานศึกษา โดยเฉพาะภัยจากยาเสพติดอาชญากรรมทางไซเบอร์ การค้ามนุษย์ และโรคระบาดต่าง ๆ

เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
ภูมิคุ้มกันหรือป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันเพิ่มขึ้น	กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมและสนับสนุน ให้สถานศึกษาจัดกระบวนการเรียนรู้ให้เด็กและเยาวชนมีภูมิคุ้มกันต่อภัยคุกคามและการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21	7. ส่งเสริมการนำหลักธรรมทางศาสนาเพื่อเป็นเครื่องมือพัฒนาตนมนุษย์ ให้มีคุณค่า และคุณภาพสู่เป้าหมายของการศึกษาที่ยั่งยืนและมั่นคง	
6. ร้อยละของสถานศึกษาที่จัดกระบวนการเรียนรู้และปลูกฝังแนวทางการจัดการความขัดแย้งโดยแนวทางสันติวิธี การอยู่ร่วมกันและยอมรับความแตกต่างในสังคมไทยบนหลักการประชาธิปไตย	กลยุทธ์ที่ 5 ส่งเสริม สนับสนุน คนทุกช่วงวัยได้รับการศึกษา การดูแลและป้องกันภัยคุกคามในชีวิตรูปแบบใหม่	8. ปลูกฝังผู้เรียนให้มีหลักคิดที่ถูกต่อต้านคุณธรรมจริยธรรม และเป็นผู้มีความพอเพียงวินัย สุจริต จิตอาสา โดยใช้กระบวนการลูกเสือ และยุวกาชาด	
7. ร้อยละของสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอน/กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับภัยคุกคามในรูปแบบใหม่เพิ่มขึ้น		9. ส่งเสริมผู้เรียนได้ขยายพื้นที่การเรียนรู้ออกไปนอกห้องเรียน รวมถึงการเชื่อมเครือข่ายทางสังคมออนไลน์เพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างเท่าทัน ตลอดจนการมีพฤติกรรมที่สะท้อนการรู้จักกา หมายาท จริยธรรมเกี่ยวกับการใช้สื่อและสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต	
8. ร้อยละของสถานศึกษาที่ปลอดภัยเพิ่มเติมขึ้น		10. ส่งเสริม สนับสนุนและดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา รวมทั้งให้ความรู้เยาวชนถึงภัยยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง	
		11. ส่งเสริมการป้องกัน แก้ไข และคุ้มครองความปลอดภัย นักเรียน นักศึกษา	
		12. ส่งเสริมการเรียนรู้ที่สอดคล้องตามบริบทความหลากหลายทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	

เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
			13. ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาจัดกระบวนการเรียนรู้ให้เด็กและเยาวชนมีภูมิคุ้มกันต่อภัยคุกคามและการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 14. ส่งเสริม สนับสนุนคนทุกช่วงวัยได้รับการศึกษา การดูแลและป้องกันภัยคุกคามในชีวิตรูปแบบใหม่ 15. ส่งเสริมสนับสนุนคนทุกช่วงวัยใหม่จิตอาสา การอยู่เป็นมีส่วนร่วมในการพัฒนาชาติ มีจิตอาสา การอยู่ร่วมกันและยอมรับความแตกต่างในสังคมไทยบนหลักการประชาธิปไตย 16. รวบรวม พัฒนา จัดทำเอกสาร สื่อ องค์ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น พหุวัฒนธรรมที่มี มติการเรียนรู้เชิงบูรณาการ (Blended Based Learning) ที่ให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะชีวิตของตนเอง เชื่อมโยงกับภูมิปัญญาและภูมิสังคมได้ อย่างสมดุล ยอมรับและเห็นคุณค่าในความแตกต่างหลากหลายรวมถึงสร้างเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
ประชากรทุกช่วงวัยเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานอย่างทั่วถึง เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ สามารถพัฒนาศักยภาพและเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต	1. ร้อยละของศูนย์เด็กเล็ก/สถานศึกษาระดับปฐมวัยที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้คุณภาพและมาตรฐานเพิ่มขึ้น	กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ เหมาะสมกับพหุปัญญาของคนทุกช่วงวัย	1. การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยจัดให้มีระบบการศึกษาและระบบฝึกอบรม บนฐานสมรรถนะที่มีคุณภาพและยืดหยุ่น
2. สถานศึกษาทุกระดับสามารถจัดกิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้ตามหลักสูตรได้อย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน	2. จำนวนสถานศึกษา/สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับหลักสูตรปฐมวัย และสมรรถนะของเด็กที่เชื่อมโยงกับมาตรฐานคุณภาพเด็กปฐมวัยของอาเซียน เพิ่มขึ้น	กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลายและเหมาะสมกับทุกช่วงวัย	2. การพัฒนาหลักสูตรการจัดประสบการณ์เด็กปฐมวัย เน้นการพัฒนาอย่างรอบด้านทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมจิตใจ สติปัญญา รวมทั้งส่งเสริมความถนัด ความสนใจ เป็นรายบุคคล
3. สถานศึกษาสามารถจัดกระบวนการเรียนรู้ส่งเสริมศักยภาพตามพหุปัญญา	3. ร้อยละของนักเรียนที่มีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษา (O-NET, N-NET, V-NET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 50 ขึ้นไป	กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมการถ่ายทอดองค์ความรู้ของภูมิปัญญาท้องถิ่น และสืบสานองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง	3. ส่งเสริมการพัฒนาเด็กปฐมวัย และพัฒนาศักยภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษาและผู้ดูแลเด็กปฐมวัย ให้สามารถจัดการศึกษาระดับปฐมวัยได้อย่างมีคุณภาพ
4. แหล่งเรียนรู้ สื่อนวัตกรรม และสื่อการเรียนรู้ มีคุณภาพและมาตรฐาน และผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้โดยไม่มีจำกัดเวลาและสถานที่	4. มีฐานข้อมูลการพัฒนาศักยภาพตามพหุปัญญาในพื้นที่	กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับคนทุกช่วงวัยให้มีทักษะความรู้ ความสามารถ ตามมาตรฐาน	4. การเพิ่มโอกาสและการเข้าถึงการศึกษา และผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ
5. การเพิ่มโอกาสทางการศึกษาผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อ	5. จำนวนแหล่งเรียนรู้ที่ได้รับการ	การศึกษามาตรฐานวิชาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ตามศักยภาพ	5. สร้างความเข้มแข็งของระบบการเทียบโอนความรู้ และประสบการณ์ให้เกิดผลเป็นรูปธรรม
		พัฒนาคุณภาพชีวิตได้ตามศักยภาพ	6. ส่งเสริมการจัดระบบเทียบโอน การประเมินจบระดับการศึกษา ของหน่วยงานทาง การศึกษาในพื้นที่เพื่อ สนองการพัฒนาศักยภาพของแต่ละบุคคล ให้เกิดคุณภาพ และมาตรฐาน

เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
การศึกษาสำหรับประชากรทุกช่วงวัย	พัฒนาให้สามารถจัดการศึกษา/จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น	การเรียนรู้ด้านหลักสูตรอย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน กลยุทธ์ที่ 6 เพิ่มโอกาสในการเข้าถึงบริการการศึกษาให้กับคนทุกช่วงวัย	7. สนับสนุนการพัฒนาแหล่งเรียนรู้เพื่อการศึกษที่สอดคล้องกับความต้องการ และวิถีชีวิตของผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมาย
6. ได้รับโอกาสในการเข้าถึงบริการทางการศึกษาอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน	6. ร้อยละของสถานศึกษาที่จัดการเรียนรู้ และบรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะอาชีพตามความถนัด 7. จำนวนสื่อการเรียนรู้ นวัตกรรมที่ได้รับการพัฒนา โดยกรมส่วนร่วมจากภาครัฐและเอกชน 8. ร้อยละของระบบเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาที่ทันสมัยสนองตอบความต้องการของผู้เรียนและผู้ให้บริการอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ 9. จำนวนสื่อดิจิทัลเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ ชุมชน และการส่งเสริมความรู้และการมีอาชีพเพิ่มขึ้น 10. สัดส่วนนักเรียนก่อนประถมศึกษาอายุ 3 - 5 ปี ต่อประชากรกลุ่มอายุ 3 - 5 ปี	กลยุทธ์ที่ 7 พัฒนาสื่อ นวัตกรรม แหล่งเรียนรู้ ศูนย์การเรียนรู้ ให้มีหลากหลายและมีความทันสมัย กลยุทธ์ที่ 8 ส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาการจัดระบบเครือข่ายเชื่อมโยงแหล่งเรียนรู้ นำไปสู่การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ กลยุทธ์ที่ 9 เสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้สู่ชุมชน สร้างความเข้มแข็งความรู้จากภายนอกกับภูมิปัญญาท้องถิ่น	8. จัดทำระบบฐานข้อมูลทางการศึกษา เพื่อตรวจสอบป้องกัน และแก้ไขปัญหาเด็กเหลื่อมล้ำ 9. ส่งเสริมการศึกษาออนไลน์และการศึกษาตามอัธยาศัยให้ผู้เรียนเข้าถึงการเรียนรู้อย่าง ทั่วถึง และมีความพึงพอใจและสายอาชีพ สอดคล้องกับบริบทของแต่ละพื้นที่ ชุมชนท้องถิ่น โดยเฉพาะวัยกำลังแรงงานและผู้สูงอายุ 10. ส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชนจัดแหล่งเรียนรู้ในพื้นที่ โดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยอาศัยความร่วมมือจากภาครัฐ เอกชน และชุมชน 11. พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาสำหรับผู้เรียนทุกช่วงวัย 12. พัฒนาฐานข้อมูลด้านการศึกษา ที่มีมาตรฐาน เชื่อมโยงและเข้าถึงได้

เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
	11. ประชากรอายุ 6 – 11 ปี ได้เข้าเรียนระดับประถมศึกษาทุกคน 12. ประชากรอายุ 12 – 14 ปี ได้เข้าเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าทุกคน 13. สัดส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (สามัญศึกษา+อาชีวศึกษา) อายุ 15 - 17 ปี ต่อประชากรกลุ่มอายุ 15 - 17 ปี 14. ประชากรวัยแรงงาน (15-59 ปี) มีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 15. อัตราการเข้าเรียนระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษาสูงขึ้น 16. ร้อยละของผู้เรียนพิการได้รับการพัฒนาสมรรถภาพ หรือบริการทางการศึกษาที่เหมาะสม 17. อัตราการออกกลางคันของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานลดลง 18. จำนวนสถานศึกษา/สถาบันการศึกษา/องค์กรที่จัด		13. ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งเรียนรู้สื่อตำราเรียนและสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้อยู่คุณภาพมาตรฐานและประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้โดยไม่จำกัดเวลา และสถานที่ 14. ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยดิจิทัลแพลตฟอร์มการเรียนรู้ด้วยดิจิทัลแห่งชาติ (Digital Learning Reform : National Digital Learning Platform (NDLP) ไปสู่โรงเรียน นักเรียน และครูทั่วประเทศ โดยเฉพาะในท้องถิ่นห่างไกล 15. ส่งเสริม สนับสนุนสถานศึกษาที่ขาดแคลนครูใช้ช่องทางการจัดการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV) และการจัดการศึกษาทางไกลผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ (DLIT) รวมถึงการส่งเสริมการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลายตามความเหมาะสม 16. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาให้กับผู้เรียนที่พิการด้อยโอกาส และเด็กพิเศษให้ สามารถเข้ารับบริการการศึกษาอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ

เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
	การศึกษาร่วมกัน ตาม รูปแบบ/หลักสูตร สำหรับผู้มีความต้องการจำเป็นพิเศษ (ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้มีความสามารถพิเศษ) เพิ่มขึ้น 19. ร้อยละของสถานศึกษาได้รับ บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ครบคลุมทุกพื้นที่เพิ่มขึ้น 20. ร้อยละของสถานศึกษาที่ จัดการเรียนการสอนพหุปัญญา ครบทุกด้านและส่งเสริมรายบุคคล 21. จำนวนผู้สูงวัยที่ได้รับการ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนา การศึกษาอาชีพและทักษะชีวิต เพิ่มขึ้น 22. จำนวนสถานศึกษา/ สถาบันการศึกษา/องค์กรที่ จัด การศึกษาร่วมกันร่วมตาม รูปแบบ/หลักสูตรสำหรับผู้มีความต้องการจำเป็นพิเศษ (ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้มีความสามารถพิเศษ) เพิ่มขึ้น		

เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
	23. จำนวนสถานศึกษา/สถาบันการศึกษา/องค์กรที่จัดการศึกษาตามรูปแบบ/หลักสูตรสำหรับผู้ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเพิ่มขึ้น 24. มีหลักสูตรการศึกษาในการจัดการศึกษากลุ่มการศึกษาเฉพาะด้านเฉพาะทาง กลุ่มที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในทุกระดับการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบนอกระบบและตามอัธยาศัย ที่มีคุณภาพและมาตรฐาน 25. ดัชนีความเสมอภาคของอัตราการเข้าเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานตามฐานะทางเศรษฐกิจและพื้นที่ลดลง 26. ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนระหว่างพื้นที่/ในวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษลดลง		

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาผู้เรียนทุกช่วงวัย ให้มีคุณภาพตามคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21

เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
1. ผู้เรียนทุกช่วงวัยมีทักษะและคุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองไทย และทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21	1. ร้อยละของผู้เรียนที่มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพิ่มขึ้น	กลยุทธ์ที่ 1 จัดกิจกรรมเสริมทักษะเพื่อพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21	1. พัฒนาระบบการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกระดับ ทุกประเภทการศึกษา รวมถึงจัดกิจกรรมเสริมทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะสารสนเทศ สื่อ เทคโนโลยี ทักษะชีวิตและอาชีพ
2. ระบบการศึกษาทุกระดับมีคุณภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุขีดความสามารถในศตวรรษที่ 21	2. จำนวนสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพิ่มขึ้น	กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาระบบการเรียนรู้เชิงบูรณาการที่เน้นการลงมือปฏิบัติ มีการสะท้อนคิด/ทบทวนไตร่ตรอง	2. ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาคุณครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพตามคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21
	3. ร้อยละของผู้เรียนที่มีทักษะความรู้ความสามารถและการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างเหมาะสมตามคุณลักษณะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21	กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาระบบการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนสามารถกำกับการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อให้สามารถนำองค์ความรู้ไปใช้สร้างรายได้ รวมถึงมีทักษะด้านวิชาชีพและทักษะชีวิต	3. พัฒนาระบบการเรียนรู้การสอนที่เสริมสร้างพหุปัญญาในรูปแบบที่หลากหลาย สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21
	4. ร้อยละของครู และผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจในเรื่องระบบหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล และสามารถบรรลุเป้าหมายคุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรที่กำหนด	กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาการวัดผลในเชิงทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ มากกว่าการวัดระดับความรู้	4. พัฒนาระบบการเรียนรู้เชิงบูรณาการที่เน้นการลงมือปฏิบัติ มีการสะท้อนคิด/ทบทวนไตร่ตรอง
		กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาทักษะภาษาอังกฤภาษาอาเซียนภาษาต่างประเทศอื่น	5. ส่งเสริมสนับสนุนให้คนทุกช่วงวัยมีทักษะความรู้ความสามารถและการพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างเหมาะสมตามทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21
		กลยุทธ์ที่ 6 ส่งเสริม สนับสนุนผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการ	6. พัฒนาระบบการเรียนรู้ ที่ให้ผู้เรียนสามารถกำกับการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อให้สามารถนำองค์ความรู้ไปใช้สร้างรายได้ รวมถึงมีทักษะด้านวิชาชีพและทักษะชีวิต

เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
5. ร้อยละของครู และบุคลากรทางการศึกษาที่มีทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21	5. ร้อยละของครูที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21	ศึกษาพัฒนานวัตกรรมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	7. พัฒนาการวัดผลในเชิงทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ มากกว่าการวัดระดับความรู้
6. ร้อยละของครูที่ได้รับการพัฒนาสมรรถนะรายวิชาในระดับสูงตามมาตรฐานนานาชาติ	6. ร้อยละของครูที่ได้รับการพัฒนาสมรรถนะรายวิชาในระดับสูงตามมาตรฐานนานาชาติ	กลยุทธ์ที่ 7 ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ	8. พัฒนาโปรแกรมประยุกต์หรือสื่อการเรียนรู้ดิจิทัลที่มีคุณภาพที่นักเรียน นักศึกษาและประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองผ่านเทคโนโลยีสมัยใหม่
7. ร้อยละของครูที่ได้รับการอบรมทักษะด้านภาษาอังกฤษ และภาษาอาเซียน	7. ร้อยละของครูที่ได้รับการอบรมทักษะด้านภาษาอังกฤษ และภาษาอาเซียน	กลยุทธ์ที่ 8 ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาและการบริหารจัดการการศึกษา	9. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพสถาบันการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญและมีความโดดเด่นเฉพาะสาขา
8. ร้อยละของครูที่ได้รับการพัฒนาด้านเทคโนโลยี ดิจิทัลเพื่อใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน	8. ร้อยละของครูที่ได้รับการพัฒนาด้านเทคโนโลยี ดิจิทัลเพื่อใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน	กลยุทธ์ที่ 9 พัฒนาระบบการเรียนการสอนที่เสริมสร้างพหุปัญญาในรูปแบบที่หลากหลายสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21	10. สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ พัฒนาศูนย์วิจัยเฉพาะทาง ศูนย์ฝึกอบรม และศูนย์ทดสอบในระดับภาค
			11. ส่งเสริมการจัดทำหลักสูตรอัตลักษณ์ท้องถิ่นที่บูรณาการเรียนการสอนในวิชาหลัก เพื่อการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ อนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีที่ดีงาม ภูมิปัญญาท้องถิ่น สังคมชาติพันธุ์ และสภาพทั่วไปอันหลากหลายตามบริบทของพื้นที่แต่ละจังหวัด รวมทั้งส่งเสริมการนำหลักสูตรไปใช้ใน การเรียนรู้ในระบบ/นอกระบบ
			12. ส่งเสริมให้ใช้ภาษาท้องถิ่นร่วมกับภาษาไทยเป็นสื่อจัดการเรียนการสอนในพื้นที่ที่ใช้ภาษาอย่างหลากหลาย เพื่อวางรากฐานให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการคิด

เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
			วิเคราะห์ รวมทั้งมีทักษะการสื่อสารและใช้ภาษาที่สามารถในการต่อยอดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 13. พัฒนาครู และผู้บริหารสถานศึกษา ให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่อระบบหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล และสามารถระบุเป้าหมายคุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรที่กำหนดและให้ปฏิบัติตามบริบททั้งสภาพภูมิศาสตร์ และศักยภาพของผู้เรียน 14. พัฒนาคูรู้ให้มีความรู้ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย เหมาะสมกับการพัฒนาผู้เรียนในบริบทที่ประสบอยู่ได้อย่างมีคุณภาพตาม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาการจัดการศึกษา การผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีศักยภาพในการประกอบอาชีพ ที่สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่และสามารถเสริมแรงขับเคลื่อนของประเทศ

เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
1. ประชากรวัยเรียนและวัยแรงงาน มีทักษะอาชีพ ภาษา และนวัตกรรมที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ	1. สัดส่วนผู้เรียนอาชีวศึกษา สูงขึ้นเมื่อเทียบกับผู้เรียนสามัญศึกษา	กลยุทธ์ที่ 1 สนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์ประสานงาน	1. สร้างภาคีเครือข่ายเพื่อเสริมความเข้มแข็งของกระบวนการผลิตและพัฒนากำลังคน
2. เด็กและเยาวชนเป็นนวัตกรขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วย	2. ร้อยละของผู้เรียนที่เรียนในระบบทวิภาคี/สหกิจศึกษาในระบบ	การผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาในภูมิภาค	2. จัดหลักสูตรการเรียนรู้ ให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละช่วงวัยสอดคล้องกับความต้องการพื้นที่ สถานประกอบการ และความเป็นอัตลักษณ์ของท้องถิ่น

เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
เทคโนโลยี วัฒนธรรม และภูมิปัญญา 3. กำลังคนมีทักษะที่สำคัญจำเป็นและมีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ 4. ผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษา มีทักษะอนาคต	สถานประกอบการ ที่มีมาตรฐานเพิ่มขึ้น 3. ร้อยละของกำลังแรงงานในสาขาอาชีพต่าง ๆ ที่ได้รับการยกระดับคุณวุฒิวิชาชีพเพิ่มขึ้น 4. ร้อยละของสถานศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะด้านเพิ่มขึ้น 5. ร้อยละของสถาบันการศึกษาที่จัดการศึกษารูปแบบทวิภาคี/สหกิจศึกษา/หลักสูตรโรงเรียนในโรงงานตามมาตรฐานที่กำหนดเพิ่มขึ้น 6. ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน 7. มีฐานข้อมูลความต้องการกำลังคน (Demand) จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมอย่างครบถ้วน 8. ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษามีสมรรถนะที่ตรงกับความต้องการ	กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านทักษะอาชีพ ภาษา และนวัตกรรมที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพให้เป็นไปตามมาตรฐานฝีมือแรงงานและมาตรฐานสากล กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาครู ผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับ ความต้องการของ ตลาดงาน กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนากระบวนการ แนะแนวให้มีประสิทธิภาพ กลยุทธ์ที่ 5 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตร ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงาน และสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาประเทศ	3. สนับสนุนให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาลงมือผลิตกำลังแรงงานที่มีคุณภาพ ตามความเป็นเลิศของแต่ละ สถานศึกษา และตามบริบทของพื้นที่ รวมทั้งสอดคล้องกับความต้องการของประเทศทั้งในปัจจุบัน และอนาคต 4. สนับสนุนให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพ และจัดการเรียนการสอนด้วยเครื่องมือ ปฏิบัติที่ทันสมัยและสอดคล้องกับเทคโนโลยี โดยเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis) และทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศ 5. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการในทุกภาคส่วนจัดการเรียน การสอนในระดับอาชีวศึกษาด้วยระบบทวิภาคี ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเลือกอาชีพได้ก่อนเลือกวิชาเรียน 6. ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมการแนะแนวอาชีพในสถานศึกษา และบรรจุสร้างค่านิยม และกระบวนทัศน์ การศึกษาต่อสายอาชีพ และภาพลักษณ์การอาชีวศึกษา ปรับค่านิยม ให้กับนักเรียน นักศึกษา ผู้ปกครองอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง 7. สร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางการศึกษาอาชีวพระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด เพื่อขับเคลื่อนการศึกษา ด้านอาชีพในพื้นที่ ร่วมกันพัฒนาหลักสูตรอาชีพ ตรง

เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
ของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น 9. ระดับความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษเฉลี่ยของผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับ ทดสอบตามมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) สูงขึ้น (ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ระดับปริญญาตรี) 10. อัตราการได้งานทำ/ประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับ (ไม่นับศึกษาต่อ) ภายในระยะเวลา 1 ปีเพิ่มขึ้น 11. ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษามีสมรรถนะเป็นทักษะใจของสถานประกอบการเพิ่มขึ้น 12. ร้อยละของสถานศึกษาที่จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ องค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม	กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรใหม่ ความต่อเนื่องและเชื่อมโยงทุกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา กลยุทธ์ที่ 7 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะและความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดงาน กลยุทธ์ที่ 8 ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อพัฒนากระบวนการค้นคว้าและทักษะที่สำคัญ กลยุทธ์ที่ 9 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี พัฒนาผู้เรียนใหม่ทักษะและความเชี่ยวชาญในอาชีพเฉพาะด้าน กลยุทธ์ที่ 10 ส่งเสริมความร่วมมือระบบภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาด้านอาชีพ	ความต้องการของพื้นที่ โดยภาคี ความร่วมมือจากทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ เอกชน ชุมชน และสถานประกอบการ 8. ส่งเสริมการฝึกอาชีพนอกระบบการศึกษาให้หลากหลายของผู้ใช้แรงงาน เยาวชนที่หลุด จากระบบการศึกษา ตามความต้องการสังคม และเศรษฐกิจภูมิภาคอาเซียน 9. ส่งเสริมและจัดแหล่งเรียนรู้ผู้ฝึกอาชีพในพื้นที่ให้หลากหลายทั่วถึงตามความ ต้องการของผู้เรียน การจัดการศึกษาทางเลือกทุกระดับทั้งสายสามัญและสายอาชีพ 10. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ หลักสูตรของสถานศึกษากับสถานประกอบการจัดการเรียนการสอน ระบบทวิศึกษา ทวิภาคี เพื่อเปิด โอกาสและสร้างทางเลือกต่างๆ ที่เหมาะสมสอดคล้องความถนัดให้แก่ผู้เรียน 11. ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน ในลักษณะการฝึกประสบการณ์ระหว่างเรียน 12. ส่งเสริมการเรียนการสอนและการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เกิดทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ทักษะภาษาที่ 3 ทักษะและความรู้ในการเป็นผู้ประกอบการ	

เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
คณิศาสตร์ และสะเต็มศึกษา เพิ่มขึ้น	กลยุทธ์ที่ 11 ส่งเสริมและสนับสนุนองค์ความรู้ให้เด็กและเยาวชนเป็น นวัตกรรมขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยี วัฒนธรรม และภูมิปัญญา	กลยุทธ์ที่ 12 เสริมสร้างความเข้มแข็งของ กระบวนการผลิตและพัฒนาบุคลากร โดยสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ระหว่างประชาชน ภาครัฐ ผู้ประกอบการ หน่วยงาน องค์การภายในและต่างประเทศ	13. ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน และการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับบริบทพื้นที่ 14. สนับสนุนการพัฒนาแหล่งเรียนรู้เพื่อการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการ และวิถีชีวิตของผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมาย 15. พัฒนาผู้เรียนให้สมรรถนะในสาขาบริการด้านการท่องเที่ยว และการเกษตรสมัยใหม่ 16. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาและสถานประกอบการ เพื่อจัดหลักสูตรวิชาให้ผู้เรียนได้ฝึกประสบการณ์ควบคู่กับการเรียนวิชาพื้นฐาน 17. การส่งเสริมการจัดทำรูปแบบการพัฒนาต่อเนื่อง เชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐานกับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา
		กลยุทธ์ที่ 13 ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน	

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การจัดการศึกษา เพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์		ตัวชี้วัดความสำเร็จ	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
คนทุกช่วงวัยมีจิตสำนึกรักสิ่งแวดล้อม	คนทุกช่วงวัยมีจิตสำนึกรักสิ่งแวดล้อม	1. ร้อยละของสถานศึกษา/สถาบันการศึกษาที่จัดการเรียนการสอนและกิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น	กลยุทธ์ที่ 1 เสริมสร้าง สนับสนุนการสร้างจิตสำนึกรักสิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในการดำเนินชีวิต	1. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หลักสูตรสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการที่เป็นมิตรกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
	คนทุกช่วงวัยมีจิตสำนึกรักสิ่งแวดล้อม	2. ร้อยละของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนและกิจกรรมเพื่อปลูกฝังการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการ นำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติเพิ่มขึ้น	กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	2. ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างจิตสำนึกรักสิ่งแวดล้อม
คนทุกช่วงวัยมีจิตสำนึกรักสิ่งแวดล้อม	คนทุกช่วงวัยมีจิตสำนึกรักสิ่งแวดล้อม	3. ร้อยละของสถานศึกษาที่มีการใช้แหล่งเรียนรู้ในการส่งเสริมการจัดการศึกษา/จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมในเรื่องการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น	กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาองค์ความรู้ งานวิจัยและนวัตกรรม ด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	3. ส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
	คนทุกช่วงวัยมีจิตสำนึกรักสิ่งแวดล้อม	4. ร้อยละของสถานศึกษาที่เชื้อเชิญเสริมรู้ให้ควารู้เกี่ยวกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น	กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	4. พัฒนาองค์ความรู้ งานวิจัยและนวัตกรรม ด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริม
คนทุกช่วงวัยมีจิตสำนึกรักสิ่งแวดล้อม	คนทุกช่วงวัยมีจิตสำนึกรักสิ่งแวดล้อม	5. ส่งเสริมการจัดทำหลักสูตรอัตลักษณ์ท้องถิ่นทุกระดับ การเรียนการสอนในวิชาหลัก เพื่อการเรียนรู้การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมตามบริบทของพื้นที่ แต่ละจังหวัด รวมทั้งส่งเสริมการนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนรู้ในระบบ/นอกระบบ	กลยุทธ์ที่ 5 ส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	5. ส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
	คนทุกช่วงวัยมีจิตสำนึกรักสิ่งแวดล้อม	6. เสริมสร้างวิถีการเรียนรู้ด้านสิ่งแวดล้อม โดยความร่วมมือพื้นที่ สืบค้น และถ่ายทอดความล้มเหลวระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม	กลยุทธ์ที่ 6 ส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	6. เสริมสร้างวิถีการเรียนรู้ด้านสิ่งแวดล้อม โดยความร่วมมือพื้นที่ สืบค้น และถ่ายทอดความล้มเหลวระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการศึกษาและระบบการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์		ตัวชี้วัดความสำเร็จ	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
1. หน่วยงานทางการศึกษามีกลไกในการขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติแบบบูรณาการกับทุกภาคส่วน	1. สถานศึกษามีการระดับมีการบริหารจัดการที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่โดยใช้หลักธรรมาภิบาล	1. สถานศึกษามีการระดับมีการบริหารจัดการที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่โดยใช้หลักธรรมาภิบาล	กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ การศึกษา ตามหลักธรรมาภิบาล และสามารถตรวจสอบได้	1. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยศักยภาพการจัดการศึกษาของพื้นที่เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผน พัฒนาการศึกษาของพื้นที่ รวมทั้งเพื่อการพัฒนาปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการ การศึกษาทุกระดับ/ประเภทโดยยึด พื้นที่เป็นฐาน (Cluster-based, Area-based)
2. หน่วยงานทางการศึกษามีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการบริหารจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบ3. ระบบการบริหารจัดการ การศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ส่งผลต่อคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา	2. ร้อยละของคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงาน/สถานศึกษา3. มีระบบในการรายงานและตรวจสอบผล การดำเนินงานของสถานศึกษาที่รองรับการกระจายอำนาจในการบริหารจัดการศึกษา	2. ร้อยละของคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงาน/สถานศึกษา3. มีระบบในการรายงานและตรวจสอบผล การดำเนินงานของสถานศึกษาที่รองรับการกระจายอำนาจในการบริหารจัดการศึกษา	กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ การศึกษาที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ส่งผลต่อคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษา	2. กำกับติดตามประเมินผลสรุปรายงานผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษา ของพื้นที่ และการดำเนินงานตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ
3. ครู และบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการพัฒนาตามมาตรฐานวิชาชีพอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มเติมตามศักยภาพ สอดคล้องตามความต้องการของสถานศึกษาและบริบทของพื้นที่	4. ร้อยละของสถานศึกษาขนาดเล็ก/สถานศึกษาที่พัฒนาเป็นพัฒนาตามมาตรฐานการศึกษา	4. ร้อยละของสถานศึกษาขนาดเล็ก/สถานศึกษาที่พัฒนาเป็นพัฒนาตามมาตรฐานการศึกษา	กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริม สนับสนุน ทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่	3. ครู และบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการพัฒนาตามมาตรฐานวิชาชีพอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มเติมตามศักยภาพ สอดคล้องตามความต้องการของสถานศึกษาและบริบทของพื้นที่
4. ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ภูมิปัญญาของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการ	5. ร้อยละของสถานศึกษาที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาเพิ่มขึ้น	5. ร้อยละของสถานศึกษาที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาเพิ่มขึ้น	กลยุทธ์ที่ 4 เสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรและบุคลากรทางการศึกษาและภาคีเครือข่ายในการบูรณาการการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาในพื้นที่	4. พัฒนาครูให้มีศักยภาพในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลายเหมาะสมกับการพัฒนาผู้เรียนในบริบทที่ประกอบอยู่ได้อย่างมีคุณภาพ โดยใช้เทคโนโลยี เครื่องมือที่ทันสมัย
5. การบริหารจัดการศึกษา ครูผู้สอนให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	6. จัดทำอุปกรณ์ /ทรัพยากรพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้กับผู้เรียนอย่างเพียงพอทั่วถึง	6. จัดทำอุปกรณ์ /ทรัพยากรพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้กับผู้เรียนอย่างเพียงพอทั่วถึง		5. การสรรหาผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
6. จัดทำอุปกรณ์ /ทรัพยากรพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้กับผู้เรียนอย่างเพียงพอทั่วถึง				6. จัดทำอุปกรณ์ /ทรัพยากรพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้กับผู้เรียนอย่างเพียงพอทั่วถึง

แผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ. 2566 – 2570)

เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	กลยุทธ์	แนวทางการพัฒนา
	แตกต่างกันของผู้เรียน อาทิ รายได้ครัวเรือน (ผู้เรียนทั่วไป/ผู้เรียนยากจน) สภาพร่างกาย (ผู้เรียนทั่วไป/ผู้เรียนพิการเรียนร่วม) ความสามารถ (ผู้เรียนทั่วไป/ผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ) เพิ่มขึ้น 10. มีรูปแบบวิธีการจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาเอกชนที่สะท้อนคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา 11. จำนวนสถานศึกษาที่มีระบบบัญชีที่สามารถรายงานการเงินที่เป็นปัจจุบัน และตรวจสอบได้เพิ่มขึ้น		สถานศึกษาในภูมิภาค/จังหวัดอย่างต่อเนื่อง สร้างสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ 14. ส่งเสริมการขับเคลื่อนการยกระดับคุณภาพการศึกษา และประสิทธิภาพการศึกษาจังหวัดโดยผ่านกลไกของคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด (กศจ.)

ส่วนที่ 5

การขับเคลื่อนแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัด

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ. 2566 - 2570) สู่การปฏิบัติ

การขับเคลื่อนและพัฒนาการศึกษาในพื้นที่ โดยอาศัยอำนาจหน้าที่ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ 19/2560 เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาค ของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2560 ในการกำหนดยุทธศาสตร์และบทบาทการพัฒนาภาคต่าง ๆ ให้เชื่อมโยงและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ทิศทางการดำเนินงานของกระทรวงศึกษาธิการในระดับภูมิภาคหรือจังหวัด นโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการ และยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมทั้งการพัฒนาด้านอื่น ๆ ในพื้นที่รับผิดชอบตามศักยภาพและโอกาสของบุคคลและชุมชนในพื้นที่รับผิดชอบ การสนับสนุนการพัฒนาจังหวัดในพื้นที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ การวิจัยและพัฒนา การกำกับดูแล ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในพื้นที่รับผิดชอบ การสนับสนุนการตรวจราชการ และติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการ การประสานการบริหารงานระหว่างราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคให้เกิดการพัฒนาอย่างบูรณาการในระดับพื้นที่ของหลายจังหวัด โดยยึดการมีส่วนร่วมและประโยชน์สุขของประชาชนเป็นหลัก และการปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

หลักการและกลไกสำคัญ

การกำหนดยุทธศาสตร์และบทบาทการพัฒนาพื้นที่ด้านการศึกษาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ทิศทางการพัฒนาประเทศ นโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการ และยุทธศาสตร์การพัฒนา กลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนทั้ง 3 ระดับ จัดทำเป็นแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ. 2566 - 2570) เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่ใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนระดับหน่วยงาน และแปลงสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนา ดังนี้

1. การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงและเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง
2. การสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
3. การพัฒนาผู้เรียนทุกช่วงวัย ให้มีคุณภาพตามคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21
4. การพัฒนาการจัดการศึกษา การผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีศักยภาพในการประกอบอาชีพ ที่สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่และความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
5. การจัดการศึกษา เพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

6. การบริหารจัดการศึกษาและระบบการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

การนำแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ. 2566 - 2570) สู่การปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายนั้น จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและนอกสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ที่จะร่วมขับเคลื่อนและถ่ายทอดสาระสำคัญของแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ. 2566 - 2570) เชื่อมโยงสู่แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด แผนปฏิบัติการ/แผนปฏิบัติการของหน่วยงานในพื้นที่ ซึ่งในการขับเคลื่อนให้เกิดผลเป็นรูปธรรม ควรจะต้องมีการสร้างการสื่อสารให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องได้รับรู้ เข้าใจ ที่ชัดเจนในยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาในพื้นที่ โดยผ่านกลไกและเครื่องมือที่สำคัญ ดังนี้

1. คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ซึ่งมีอำนาจหน้าที่กำหนดทิศทางการดำเนินงานของกระทรวงศึกษาธิการในระดับภูมิภาคหรือจังหวัด และพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้แก่หน่วยงานของกระทรวงศึกษาธิการในระดับจังหวัด โดยคณะกรรมการควรให้ความสำคัญกับการใช้แผนยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการเป็นกรอบในการกำหนดแผนพัฒนาการศึกษาในระดับภาคต่าง ๆ ที่จะเชื่อมโยงไปสู่การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาในระดับจังหวัดต่อไป

2. คณะกรรมการ/คณะทำงานขับเคลื่อนการบริหารจัดการการศึกษาในระดับภาค ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ ศึกษาข้อมูล นโยบาย กรอบ แนวทางการขับเคลื่อนการบริหารจัดการการศึกษาในระดับภาคให้เชื่อมโยงและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ทิศทางการพัฒนาประเทศ นโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการ และยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนระดับที่ 1 แผนระดับที่ 2 แผนระดับที่ 3 ตามหลักการความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล (Causal Relationship : XYZ) เพื่อการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาระดับภาค (ภาคเหนือ โดยใช้เป็นกรอบไปสู่การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาในระดับจังหวัด รวมถึงสั่งการ เร่งรัด กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานทางการศึกษาและสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการในภาคให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาการศึกษาระดับภาค นโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงศึกษาธิการ

3. คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด (กศจ.) ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ กำหนดยุทธศาสตร์ แนวทางการจัดการศึกษา และการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทในจังหวัด โดยคณะกรรมการควรให้ความสำคัญกับการนำแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ขับเคลื่อนเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาการศึกษา/ แผนปฏิบัติการในระดับจังหวัด และการพิจารณาเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณให้แก่สถานศึกษาในจังหวัด

4. แผนยุทธศาสตร์หรือแผนพัฒนาการศึกษาระดับภาค/กลุ่มจังหวัด เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาสู่การปฏิบัติ โดยยึดสาระสำคัญของแผนยุทธศาสตร์หรือแผนพัฒนาการศึกษาระดับภาค/กลุ่มจังหวัด ได้แก่ วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ประเด็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และมาตรการ/จุดเน้น สำหรับใช้จัดทำแผนปฏิบัติการ ระยะ 5 ปี และแผนปฏิบัติการ

ประจำปีของหน่วยงาน เพื่อนำไปสู่การบูรณาการระหว่างหน่วยงานการศึกษาที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ เพื่อการจัดทำแผนงาน/โครงการในการขอจัดตั้งและการบริหารงบประมาณตามบทบาทหน้าที่และบริบทของพื้นที่

แนวทางในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ. 2566 - 2570) สู่การปฏิบัติ

เพื่อให้การขับเคลื่อนแผนพัฒนาการศึกษาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ. 2566 - 2570) สู่การปฏิบัติ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการกำหนดนโยบายและบทบาทที่ชัดเจนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกระดับ ดังนี้

1. ภาครัฐ ประกอบด้วย หน่วยงานดังนี้

1.1 หน่วยงานกำกับดูแล (Regulator) มีการกำหนดเงื่อนไข และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมให้หน่วยงานระดับปฏิบัติการในพื้นที่สามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย หน่วยงานส่วนกลางในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ สำนักงานปลัดกระทรวง สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับเอกชน และหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีการจัดการศึกษาต้องสร้างความชัดเจนเชิงนโยบาย และบูรณาการการทำงานร่วมกันในระดับนโยบาย ส่งเสริมสนับสนุนระดมทรัพยากร เพื่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประสานความร่วมมือกับเครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ร่วมผลักดันความร่วมมือระดับนโยบาย ปรับปรุง และพัฒนานโยบายเกี่ยวกับการศึกษา สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ ตลอดจนส่งเสริมอิสรภาพทางวิชาการ และให้อิสระในการบริหารแก่หน่วยงานในระดับปฏิบัติการในพื้นที่

1.2 หน่วยงานระดับปฏิบัติการ (Provider) ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาการศึกษาในสถานศึกษาที่กำกับดูแล ถ่ายทอดและจัดการองค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตรและการประเมินผลที่เหมาะสมกับท้องถิ่น การจัดระบบการเรียนรู้ การจัดสรรทรัพยากร การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่ การวิจัยการศึกษา ส่งเสริมคุณภาพวิชาการ และการติดตามประเมินผลการจัดการศึกษา โดยบูรณาการการทำงานร่วมกัน

2. ภาคเอกชน ส่งเสริมองค์ความรู้ นวัตกรรมใหม่ ๆ การสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง สู่การปฏิบัติในรูปแบบความร่วมมือด้านการศึกษาทุกระดับการศึกษา อาทิเช่น สนับสนุนทุนการศึกษา สนับสนุนวัสดุ เครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ (Machine & Equipment donation) จัดกิจกรรมเสริม/หลักสูตรพิเศษ ในสถาบันการศึกษา (Special program) จัดหลักสูตรพิเศษนอกสถาบันการศึกษา/การบริการวิชาการ (Extension service) และดูงาน (industrial study) พัฒนาครูในสถานศึกษา สนับสนุนวิทยากร หรือครูฝึกจากภาคเอกชน (Specialist) ระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา การฝึกงานในสถานประกอบการ(On-

the-Job Training) ร่วมกันผลิตอาชีวศึกษาทวิภาคีในกลุ่มอาชีวศึกษา (Work integrated Learning : WIL) ในกลุ่มอุดมศึกษาสนับสนุนทุนวิจัยและพัฒนา (R&D Sponsor) และอื่น ๆ

นอกจากนี้ยังมีความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนระหว่างสถานศึกษาและมหาวิทยาลัยในพื้นที่ ความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและผู้ประกอบการ เพื่อผู้สอนได้เห็นและเข้าใจในเครื่องมืออุปกรณ์ เทคโนโลยีใหม่ ๆ สามารถนำเอาข้อมูลที่ได้รับมาปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอน การพัฒนาขั้นตอนการเรียนภาคทฤษฎีภาคปฏิบัติและการฝึกงาน

3) ภาคประชาสังคม ได้แก่ ผู้ปกครอง ชุมชน ซึ่งถือว่ามีความสำคัญผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการบ่มเพาะ เลี้ยงดู บุตรหลานให้มีพัฒนาการที่ดีทางด้านร่างกาย สติปัญญาจิตใจ และพฤติกรรมเชิงบวกในการอยู่ร่วมกันในสังคมร่วมกับสถานศึกษา และชุมชนมีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีมีองค์ความรู้ ภูมิปัญญา เพื่อถ่ายทอดวิธีคิด วิธีปฏิบัติ ให้กับผู้เรียน รวมทั้งการให้การสนับสนุนและส่งเสริมการจัดการศึกษาที่เหมาะสม

การนำแผนสู่การปฏิบัติด้วยวงจรเดมมิง (The Deming Cycle) หรือวงล้อ PDCA ในการบูรณาการความร่วมมือในพื้นที่ ซึ่งมีวิธีการที่เป็นขั้นตอนในการที่ทำงานเสร็จอย่างถูกต้องมีประสิทธิภาพและเชื่อถือวางใจได้ โดยการใช้วงจร PDCA เป็นเครื่องมือการบริหารงานอย่างต่อเนื่องในการติดตาม ปรับปรุงพัฒนาให้บรรลุตามเป้าหมาย หน่วยงานดังนี้

P : Plan (วางแผน) เป็นการวางแผนการดำเนินงานและตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน สอดคล้องและเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาในแต่ละระดับ โดยต้องกำหนดให้ครอบคลุมทั้งกระบวนการ ตั้งแต่เริ่มไปจนถึงสุดสิ้นสุด การกำหนดผู้รับผิดชอบ ระยะเวลาการดำเนินงาน การกำหนดประเด็นปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน และวิธีการแก้ไข โดยเฉพาะระบุตัวชี้วัด เช่น KPIs หรือ OKR ที่ชัดเจน แล้วกำหนดเป็นแผนปฏิบัติการ (Action Plan) ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม

D : Do (ปฏิบัติตามแผน) เป็นการดำเนินการตามแผนงาน โครงการหรือกิจกรรมที่วางแผนไว้ เพื่อให้เห็นผลลัพธ์จริง ซึ่งต้องมีโครงสร้างรองรับการดำเนินการในแต่ละด้าน อาทิ คณะกรรมการชุดต่าง ๆ มีการกำหนดวิธีการดำเนินการที่ชัดเจน และต้องระลึกไว้เสมอว่าการดำเนินการอาจจะเกิดปัญหาอื่นตามมาเสมอ จึงเป็นเหตุผลว่าควรมีแผนสำรองเพื่อป้องกันความเสียหายไม่ให้ส่งผลกระทบไปทั้งองค์กร

C : Check (ตรวจสอบการปฏิบัติตามแผน) เมื่อดำเนินการตามขั้นตอนแล้ว จะต้องตรวจสอบให้ได้ว่าแผนดังกล่าวมีผลลัพธ์เป็นไปตามตัวชี้วัดที่ต้องการหรือไม่ ถ้าประสบความสำเร็จตามตัวชี้วัดก็สามารถดำเนินการไปสู่ขั้นตอนต่อไป แต่ถ้าไม่ประสบความสำเร็จก็ควรนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา แล้วดำเนินการขั้นตอนที่ 1 – 3 ใหม่จนกว่าจะประสบความสำเร็จหรือผ่านตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ โดยการตรวจสอบดังกล่าว สามารถดำเนินการได้เอง หรือแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามแผน อาจกำหนดเครื่องมือหรือแบบประเมินที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน

A : Act (ปรับปรุงแก้ไข) เป็นการนำผลการประเมินมาพัฒนา หากพบกิจกรรมหรือขั้นตอนใดที่ควรปรับปรุง หรือถ้าการปฏิบัติตามแผนดังกล่าวประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี ก็สามารถพัฒนาสิ่งที่ดีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้นไปอีก และสังเคราะห์รูปแบบการดำเนินการใหม่ที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินการในปีต่อไป หรือนำแผนนั้นมาประยุกต์ใช้กับแผนงาน โครงการหรือกิจกรรมอื่น

ทั้งนี้ PDCA เป็นกระบวนการที่ทำซ้ำได้ ซึ่งการต่อยอดแผนใหม่ภายใต้ความคิดที่ว่า “จะต้องดีกว่าเดิมเสมอ” และมองหาวิธีใหม่ ๆ เพื่อปรับปรุงพัฒนาองค์กรไปเรื่อย ๆ อย่างไม่มีวันหยุด

☑ ศึกษาธิการภาค และศึกษาธิการจังหวัด ต้องแสดงภาวะความเป็นผู้นำทางการศึกษา มีความมุ่งมั่นจริงจัง รวมถึงกระตุ้นให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยดำเนินการชี้แจง สร้างความรู้ความเข้าใจในสาระสำคัญของ

ของแผนพัฒนาการศึกษาทุกระดับ เชื่อมโยงระดับภาค จังหวัด และหน่วยงานทาง

การศึกษาให้ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนได้รับทราบอย่างชัดเจน และเห็นความสำคัญของแผนฯ เพื่อการมีส่วนร่วม และสนับสนุนช่วยเหลือ ยกระดับคุณภาพการศึกษาในพื้นที่

☑ ผู้บริหารหน่วยงานทางการศึกษา และสถานศึกษา ในพื้นที่ต้องให้ความสำคัญในการนำแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง เป็นเครื่องมือ กรอบและแนวทางในการดำเนินงาน หรือการบริหารจัดการศึกษา

☑ การแปลงยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ (เชื่อมโยง (Linkage)) โดยชี้แจงและสื่อสารยุทธศาสตร์ชาติ แผนนโยบายและการดำเนินงานขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษา สร้างความเชื่อมโยงระหว่างนโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาการศึกษาระดับกระทรวง ศึกษาธิการ หน่วยงานต้นสังกัดทุกสังกัดที่จัดการศึกษา รวมถึงสร้างกลไกขับเคลื่อนแผนงาน โครงการ และกิจกรรมด้านการศึกษา ให้มีความสอดคล้อง

☑ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานทางการศึกษาทุกสังกัดในพื้นที่รับผิดชอบ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานแบบบูรณาการอย่างเป็นรูปธรรม โดยการร่วมกันศึกษา วิเคราะห์ แปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่แผนงาน โครงการ กิจกรรมที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จตามเป้าประสงค์ ตัวชี้วัดความสำเร็จ และค่าเป้าหมายในแต่ละปีงบประมาณ รวมทั้งกำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบความสำเร็จของตัวชี้วัดให้ชัดเจน

☑ การบูรณาการยุทธศาสตร์ (Integration) เพื่อให้เกิดการทำงาน และวางเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน จำเป็นที่จะต้องให้หน่วยงานทางการศึกษาในพื้นที่ ร่วมกำหนดยุทธศาสตร์ เป้าหมายตัวชี้วัดที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ สอดคล้องกับความต้องการ สภาพปัญหาและบริบทพื้นที่ โดยหน่วยงานต่างๆจะต้องร่วมกันบูรณาการการทำงานร่วมกัน ทั้งในส่วนของ การวางแผนงาน งบประมาณ ทรัพยากรบุคคล รวมถึงการจัดการความรู้ พัฒนาพื้นที่ระดับภาคให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยการประสานการดำเนินงานและช่วยผลักดันในการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในพื้นที่ภาคให้เป็นไปอย่างสอดคล้องและสนับสนุนต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาระดับภาค

☑ การทบทวนยุทธศาสตร์ (การมีส่วนร่วม (participate) จัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานทุกภาคส่วน เพื่อการมีส่วนร่วม และจัดให้มีการประชุม เพื่อทบทวนสาระสำคัญเกี่ยวกับการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ หรือประเด็นที่มีความสำคัญต่อผลสำเร็จตามยุทธศาสตร์เพื่อเสนอให้ผู้บริหารระดับสูงได้พิจารณาและรับทราบ เพื่อนำไปสู่ขั้นตอนการสื่อสารและแปลงยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติต่อไป

☑ จัดระบบการติดตามและประเมินผล การจัดระบบการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานทางการศึกษาในพื้นที่ภาค เพื่อนำไปสู่ผลสำเร็จตามยุทธศาสตร์ของภาค หาประเด็นและกลั่นกรองแนวคิด และนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาแผนในปีต่อไป ซึ่งกำหนดแนวทางและกระบวนการสำคัญดังนี้

(1) แต่งตั้งคณะทำงาน คณะกรรมการที่สำคัญ ๆ ได้แก่ คณะทำงานสร้างเครื่องมือการติดตาม ประเมินผล ตามตัวชี้วัดความสำเร็จ คณะกรรมการติดตาม ประเมินผลการจัดการศึกษาของหน่วยงานทางการศึกษาทุกสังกัด เป็นต้น

(2) กำหนดปฏิทินการติดตาม ประเมินผลและรายงานให้เหมาะสม

(3) เชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศระหว่างสำนักงานศึกษาธิการภาค สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเพื่อประโยชน์ต่อการวางแผน กำกับติดตาม และรายงานผล ให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

(4) เสริมสร้างกลไกการติดตาม ตรวจสอบให้กับภาคเอกชน ภาคประชาชน โดยการสนับสนุนให้ภาคเอกชน ภาคประชาชนร่วมติดตามการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด

(5) ข้อมูลสารสนเทศที่ได้จากการติดตามประเมินผล จะเป็นข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงหรือพัฒนาการศึกษาในห้วงต่อไป รวมถึงการให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายไปยังหน่วยงานต้นสังกัด

(6) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการขับเคลื่อนการพัฒนาการศึกษาในพื้นที่อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

☑ การพัฒนาศักยภาพบุคลากร เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานด้วยเทคนิควิธีการใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง รวมถึงการสร้างแรงจูงใจ ขวัญและกำลังใจที่เหมาะสม ให้กับบุคลากรที่ดำเนินงานได้ประสบความสำเร็จอย่างมีคุณภาพ ทั้งนี้ บุคลากรผู้ปฏิบัติ ต้องหมั่นศึกษาความรู้และพัฒนาตนเองเพิ่มสมรรถนะ และปรับเปลี่ยนโลกทัศน์ในการขับเคลื่อนภารกิจให้บรรลุเป้าหมาย

ภาคผนวก

คำสั่งสำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๒

ที่ ๑๐๑/๒๕๖๔

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการประชุมปฏิบัติการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาของกลุ่มจังหวัด

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

และแผนปฏิบัติการด้านการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

ที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผน ๓ ระดับ นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง และบริบทความต้องการของพื้นที่

ด้วย สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๒ ได้รับจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในโครงการขับเคลื่อนการบริหารจัดการศึกษาในระดับภาคและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยสำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๒ ได้กำหนดจัดประชุมปฏิบัติการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) และแผนปฏิบัติการด้านการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผน ๓ ระดับ นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง และบริบทความต้องการของพื้นที่ ในวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๔ ณ ห้องประชุมศรีจันทร์ ๑ ชั้น ๔ โรงแรมเจริญธานี อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานตามโครงการเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์ สำนักงานศึกษาธิการภาค ๑๒ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการประชุมปฏิบัติการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) และแผนปฏิบัติการด้านการศึกษากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผน ๓ ระดับ นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง และบริบทความต้องการของพื้นที่ ดังนี้

๑. ที่ปรึกษา

๑.๑ นายพิเชฐ โพธิ์ภักดี	ศึกษาธิการภาค ๑๐ ปฏิบัติหน้าที่ศึกษาธิการภาค ๑๒
๑.๒ นายครุฑิต วรรณชา	ศึกษาธิการจังหวัดร้อยเอ็ด
๑.๓ นายสุภชัย จันทุม	ศึกษาธิการจังหวัดขอนแก่น
๑.๔ นายกฤต สุวรรณพรม	ศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม
๑.๕ นายเพิ่มพูน พงษ์พวงเพชร	ศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์

มีหน้าที่ ให้คำปรึกษา เสนอแนะ สนับสนุน และส่งเสริมการดำเนินโครงการให้บรรลุวัตถุประสงค์

๒. คณะกรรมการอำนวยการ ประกอบด้วย

๒.๑ ว่าที่ ร.อ.ทินกร ศรีนาง	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ	ประธานกรรมการ
	ช่วยปฏิบัติหน้าที่รองศึกษาธิการภาค ๑๒	
๒.๒ นางธนิศา ไรจนไพฑูรย์ทิพย์	ผู้อำนวยการกลุ่มอำนวยการ	กรรมการ
๒.๓ นางสุธาสินี รัตนประพันธ์	ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาการศึกษา	กรรมการ
๒.๔ นายรัฐพงศ์ หาป่วน	นิติกรชำนาญการพิเศษ	กรรมการ
	ปฏิบัติหน้าที่ ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานบุคคล	
	/ ๒.๕ นางนิตยา...	

๒.๕ นางนิตยา วุฒิพิสิฐ	นักวิชาการศึกษานานาชาติ ปฏิบัติหน้าที่ ผู้อำนวยการกลุ่มตรวจราชการและติดตามประเมินผล	กรรมการ
๒.๖ นางสาวอนัญญา คำยา	ผู้อำนวยการกลุ่มยุทธศาสตร์การศึกษา	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ ส่งเสริม สนับสนุน อำนวยความสะดวกและให้คำแนะนำในการดำเนินโครงการให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

๓. คณะทำงาน ประกอบด้วย

๓.๑ ว่าที่ ร.อ.ทินกร ศรีนาง	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ ช่วยปฏิบัติหน้าที่รองศึกษาธิการภาค ๑๒	ประธานกรรมการ
๓.๒ นางธนิศา โรจนไพฑูรย์ทิพย์	ผู้อำนวยการกลุ่มอำนวยการ	กรรมการ
๓.๓ นางสาวสินี รัตนประพันธ์	ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาการศึกษา	กรรมการ
๓.๔ นายรัฐพงศ์ หาป่วน	นิติกรชำนาญการพิเศษ ปฏิบัติหน้าที่ ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานบุคคล	กรรมการ
๓.๕ นางนิตยา วุฒิพิสิฐ	นักวิชาการศึกษานานาชาติ ปฏิบัติหน้าที่ ผู้อำนวยการกลุ่มตรวจราชการและติดตามประเมินผล	กรรมการ
๓.๖ นางประไพ ช่างสลัก	ผู้อำนวยการกลุ่มนโยบายและแผน ศรจ.ร้อยเอ็ด	กรรมการ
๓.๗ นางรุจิรา พิมพ์ไสย	ผู้อำนวยการกลุ่มนโยบายและแผน ศรจ.กาฬสินธุ์	กรรมการ
๓.๘ นางนงลักษณ์ พิสุทธิพงศ์	ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการกลุ่มนโยบายและแผน ศรจ.ขอนแก่น	กรรมการ
๓.๙ นางสาวพัชรินทร์ ทับทิมไสย	ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการกลุ่มนโยบายและแผน ศรจ.มหาสารคาม	กรรมการ
๓.๑๐ นางสาวอนัญญา คำยา	ผู้อำนวยการกลุ่มยุทธศาสตร์การศึกษา	กรรมการและเลขานุการ
๓.๑๑ นางสาวรมณียา นาสมผล	นักวิชาการศึกษานานาชาติ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๓.๑๒ นางกัญญา สะตะ	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๓.๑๓ ว่าที่ ร.ต.นทีเทพ บุญอาจ	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ ๑. ดำเนินงานตามแผนงานโครงการขับเคลื่อนการบริหารจัดการศึกษาในระดับภาคและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ กิจกรรมประชุมปฏิบัติการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) และแผนปฏิบัติการด้านการศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผน ๓ ระดับนโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง และบริบทความต้องการของพื้นที่ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

๒. ประสาน นัดหมาย วิทยากรในการบรรยายตามกำหนดการให้เกิดความเรียบร้อย

๓. ประสานการจัดเตรียมสถานที่ อุปกรณ์ในห้องประชุมสำหรับจัดงานให้ครบถ้วน เรียบร้อย

๔. ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

/ ทั้งนี้...

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้ง ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายให้เป็นไปด้วย
ความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อทางราชการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

ว่าที่ ร.อ.

(ทินกร ศรีนาง)

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ ปฏิบัติหน้าที่
ศึกษาธิการภาค ๑๒

คณะผู้จัดทำเอกสาร

ที่ปรึกษา

1. ว่าที่ ร.อ. วิสาร ปัญญชุณห์	รองศึกษาธิการภาค ๑๐ ปฏิบัติหน้าที่ศึกษาธิการภาค 12
2. ว่าที่ ร.อ. ทินกร ศรีนาง	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ
ช่วยปฏิบัติหน้าที่รองศึกษาธิการภาค 12

คณะจัดทำเอกสาร

1. นางสาวอัญญา คำยา	ผู้อำนวยการกลุ่มยุทธศาสตร์การศึกษา
2. นางสาวรณิยา นาสมผล	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ
3. ว่าที่ ร.ต. นทีเทพ บุญอาจ	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ
4. นางกัญญา สะตะ	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ
5. ว่าที่ ร.ต. พิชิตชัย กาญจนพิมาย สืบมา	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ

วิเคราะห์ เรียบเรียง และออกแบบ

นางสาวรณิยา นาสมผล	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ